

Fremsat den 25. februar 2026 af skatteministeren (Ane Halsboe-Jørgensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter, momsloven, ligningsloven og forskellige andre love og om ophævelse af chokoladeafgiftsloven

(Afskaffelse af chokolade- og sukkervareafgiften og kaffeafgiften, indførelse af nulmoms på bøger, indførelse af motions- og musikundervisningsfradrag, forbedring af mulighederne for godtgørelse af visse frivillige, afskaffelse af tillægsboafgiften for arv til søskendes børn, forbedring af mulighederne for at fradrage lønudgifter til udvikling af software, forhøjelse af standardfradrag for dagplejere, forhøjelse af det ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer og udvidelse af perioden til 5 år for pensionsalderen, fritagelse for variabel tinglysningsafgift ved inddragelse af anden eller yderligere fast ejendom i visse eksisterende sampantsætninger og kategorisering af små transformerstationer som driftsmateriel og driftsinventar)

Skatteministeriet

§ 3

§ 1

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2616 af 28. december 2021 og § 9 i lov nr. 755 af 13. juni 2023 og senest ved § 6 i lov nr. 1694 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. §§ 11 og 11 a ophæves.

2. I § 14 a, stk. 5, ændres »§§ 3 og 11« til: »§ 3«.

3. I § 14 a, stk. 8, 2. pkt., ændres »§§ 3, 11 eller 12« til: »§§ 3 eller 12«.

§ 2

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 209 af 27. februar 2024, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1783 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 34, stk. 1, nr. 18, indsættes efter »månedligt«: », og levering af bøger, herunder elektronisk leverede bøger«.

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1500 af 24. november 2025, som ændret senest ved lov nr. 1781 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 M, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Herudover er det en betingelse, at den samlede godtgørelse for følgende udgiftskategorier ikke overstiger et grundbeløb på 7.250 kr. pr. år (2010-niveau), der reguleres efter personskatteovens § 20:

- 1) Godtgørelse til dækning af administrative udgifter.
- 2) Godtgørelse til køb, vask og vedligeholdelse af særlig beklædning«

2. I § 8 N indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan lønudgifter til personer i ansættelsesforhold til anskaffelse eller forbedring af software fradrages i det indkomstår, hvori lønudgifterne afholdes. Der kan dog ikke efter 1. pkt. samlet fradrages udgifter for mere end et grundbeløb på 3.641.600 kr. (2010-niveau) i et indkomstår. Begrænsningen efter 2. pkt. gælder samlet for sambeskattede selskaber, jf. selskabsskatteovens §§ 31 og 31 A, idet den samlede begrænsning fordeles forholdsmæssigt mellem de sambeskattede selskabers udgifter. Stk. 2 og 5 finder tilsvarende anvendelse. Grundbeløbet reguleres efter personskatteovens § 20.«

3. Efter § 8 Y indsættes:

»§ 8 Z. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradragets udgifter, der er betalt og dokumenteret, til motion og musikundervisning, som udbydes med gevinst for øje.

Stk. 2. Fradraget er betinget af følgende:

- 1) Den skattepligtige person ved indkomstårets udløb er fyldt 30 år.
- 2) Udbyderen af ydelser som nævnt i stk. 1 er momsregistreret i Danmark eller i et andet EU/EØS-land på betalingstidspunktet.
- 3) Den skattepligtige person, jf. nr. 1, oplyser det fradragberettigede beløb til told- og skatteforvaltningen. Efter aftale med den skattepligtige person kan udbyderen, jf. nr. 2, fra og med indkomståret 2027 til told- og skatteforvaltningen videregive oplysninger om den skattepligtige persons udgifter til ydelser som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Fradraget henføres til det indkomstår, hvor betalingen for udgifterne er sket.

Stk. 4. De fradragberettigede udgifter efter stk. 1 kan for indkomståret 2026 højst udgøre 1.750 kr. De fradragberettigede udgifter kan for indkomståret 2027 og efterfølgende indkomstår højst udgøre et grundbeløb på 1.250 kr. (2010-niveau) i et indkomstår. Grundbeløbet i 2. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 5. Der kan ikke foretages fradrag efter stk. 1 for udgifter, hvortil der er ydet tilskud efter offentlige støtteordninger. Tilsvarende gælder udgifter, som er fradraget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter andre regler i skattelovgivningen.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de omfattede ydelser, om dokumentation for udgifterne og om kontrol og administration af reglerne.«

4. § 9 H, stk. 3, 9 pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»For indkomståret 2019 til og med indkomståret 2025 udgør procenten 60. For indkomståret 2026 og frem udgør procenten 65.«

5. I § 9 J, stk. 5, 1. pkt., ændres »2 seneste« til: »5 seneste«.

6. § 9 J, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. For indkomstårene 2026-2029 udgør procenten 8,5, og grundbeløbet 26.900 kr. (2010-niveau). For indkomståret 2030 og efterfølgende indkomstår udgør procenten 10, og grundbeløbet 31.850 kr. Grundbeløbene reguleres efter personskattelovens § 20.«

§ 4

I afskrivningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1222 af 13. oktober 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 749 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Anskaffelsessummen nedsættes, i det omfang der er foretaget fradrag efter ligningslovens § 8 N, stk. 6.«

§ 5

I boafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 6. januar 2023, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 482 af 22. maj 2024 og § 1 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og senest ved § 2 i lov nr. 563 af 27. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, indsættes som *litra g*:

»g) afdødes søskende og disses børn.«

2. I § 1 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »søskende og disses børn og børnebørn« til: »søskendes børnebørn«.

§ 6

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1040 af 13. september 2024, som ændret bl.a. ved § 18 i lov nr. 620 af 11. juni 2024, § 5 i lov nr. 683 af 11. juni 2024 og § 1 i lov nr. 1694 af 30. december 2024 og senest ved § 2 i lov nr. 1783 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 3, nr. 3, ændres »12, 18, 20 og 22« til: »11, 17, 19 og 21«.

2. I § 9, stk. 1, 1. pkt., ændres », 7 og 8« til: »og 7«.

3. I § 9, stk. 2, 1. pkt., ændres »9-15 og 30« til: »8-14 og 29«.

4. Bilag 1, liste A, nr. 7, ophæves.

Nr. 8-31 bliver herefter nr. 7-30.

§ 7

I lov om midlertidig nedsættelse af straffen for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen vedrørende midler på udenlandske konti m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 24. februar 2022, foretages følgende ændring:

1. I bilag 1 udgår »Lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.«

§ 8

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 307 af 13. marts 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 168 af 29. februar 2020 og § 13 i lov nr. 562 af 27. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 a, stk. 7, 1. pkt., indsættes efter »stk. 1«: », jf. dog 4. pkt.«.

2. I § 5 a, stk. 7, indsættes som 4. pkt.:

»Ved tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a, udgør afgiften 1.825 kr.«

§ 9

I lov nr. 482 af 22. maj 2024 om ændring af personskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love

(Udmøntning af dele af aftale om reform af personskat) foretages følgende ændringer:

1. § 3, nr. 2, ophæves.

2. I § 10, stk. 3 og 6, ændres »nr. 1, 2 og 6« til: »nr. 1 og 6«.

§ 10

I lov nr. 369 af 9. april 2025 om ændring af boafgiftsloven, aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (Nedsættelse af boafgiften og gaveafgiften og indførelse af et retskrav på en skematisk værdiansættelse ved overdragelse af erhvervsvirksomheder til et nært familiemedlem, bedre mulighed for succession ved overdragelse af ejendomsvirksomheder og lempelse af pengetankregler m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 3, ophæves.

2. I § 14, stk. 2, udgår »3,«.

3. § 14, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

§ 11

Chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 26 af 13. januar 2025, ophæves.

Beskæftigelsesministeriet

§ 12

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025, som ændret ved § 3 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, § 3 i lov nr. 1628 af 16. december 2025, § 9 i lov nr. 1642 af 16. december 2025 og § 4 i lov nr. 1750 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 14 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Kommunen ser endvidere bort fra godtgørelser, der udbetales af en forening til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i en forenings skattefri virksomhed, jf. ligningslovens § 7 M, til dækning af de udgifter, der ikke overstiger grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt.«

Stk. 8-11 bliver herefter stk. 9-12.

2. I § 33, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) Godtgørelser, der udbetales af en forening til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i en forenings skattefri virksomhed, jf. ligningslovens § 7 M, til dækning af de udgifter, der ikke overstiger grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt.«

Nr. 5-11 bliver herefter nr. 6-12.

§ 13

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1123 af 21. oktober 2024, som ændret senest ved § 8 i lov nr. 1750 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 14 c indsættes som stk. 5 og 6:

»Stk. 5. Der bortses fra godtgørelser, der udbetales af en forening til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed efter § 7 M i ligningsloven. Ved ansøgning om helbredstillæg bortses fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder, dog højst med grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt. Ved udbetaling af den supplerende pensionsydelse og fornyelse af helbredstillæg bortses i formueopgørelsen pr. 1. januar fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder, dog højst med grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bortseelse fra godtgørelser efter stk. 5.«

§ 14

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1033 af 2. september 2024, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 1750 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 20 indsættes som stk. 5 og 6:

»Stk. 5. Der bortses fra godtgørelser, der udbetales af en forening til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed efter § 7 M i ligningsloven. Ved ansøgning om helbredstillæg bortses fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder, dog højst med grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt. Ved fornyelse af helbredstillæg bortses i formueopgørelsen pr. 1. januar fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder, dog højst med grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bortseelse fra godtgørelser efter stk. 5.«

Justitsministeriet

§ 15

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 9. november 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 1765 af 29. december 2025 og § 1 i lov nr. 1767 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

1. § 96, stk. 2, nr. 5, ophæves.

Nr. 6-16 bliver herefter nr. 5-15.

§ 16

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 736 af 20. juni 2025 og lov nr. 1770 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

1. Efter § 92 b indsættes i *Kapitel 14 a*:

»§ 92 c. Transformerstationer, der forbinder lav- og mellemspændingsnettet med spændingsniveauer op til 24 kV, og som er ejet af en virksomhed, betragtes som driftsinventar og driftsmateriel i forbindelse med en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a. Virksomheder kan vælge at oprette bygningsblade for sådanne stationer, hvis de vurderes at have karakter af bygninger, og de kan endvidere fastholde bygningsblade, som er oprettet til og med 30. juni 2026.«

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1-2, 6-8, 11, 15, 16 og 18 træder i kraft den 1. juli 2026.

Stk. 3. § 5 træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 4. § 3, nr. 2, og § 4 har virkning for lønudgifter afholdt den 1. januar 2025 eller senere.

Stk. 5. § 3, nr. 1 og 3-6, og §§ 12-14 har virkning fra og med den 1. januar 2026.

Stk. 6. § 5 har virkning for arv og erhvervelser, der er afgiftspligtige i 2027 eller senere.

Stk. 7. Ved opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomstårene 2025 og 2026 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2025 og 2026, der følger af denne lovs §§ 3 og 4.

Stk. 8. Den beregnede korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat efter stk. 7 fastsættes af indenrigs- og sundhedsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2025, der foreligger pr. 1. maj 2027, og de oplysninger vedrørende indkomståret 2026, der foreligger pr. 1. maj 2028.

Stk. 9. Regler udstedt i medfør af § 14, stk. 10 og 11, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025 om aktiv social politik, som ændret ved § 3 i lov

nr. 630 af 11. juni 2024, § 3 i lov nr. 1628 af 16. december 2025, § 9 i lov nr. 1642 af 16. december 2025 og § 4 i lov nr. 1750 af 29. december 2025, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 14, stk. 11 og 12, i lov om aktiv social politik, jf. denne lovs § 12, nr. 1.

Stk. 10. § 15 finder ikke anvendelse for konkursboer, hvor leverandører anmelder krav på afgiften af varer, der på leveringstidspunktet var afgiftspligtige efter chokoladeafgiftsloven. For disse konkursboer finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 18

Stk. 1. Virksomheder, der den 1. juli 2026 har et lager af varer, der er afgiftsberigtiget efter chokoladeafgiftsloven, kan på grundlag af en specificeret lageropgørelse få godtgjort afgiften for uåbnede poser eller beholdere, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Virksomheder, der den 1. juli 2026 har et lager af varer, der er afgiftsberigtiget efter § 11 i lov om forskellige forbrugsafgifter, kan på grundlag af en specificeret lageropgørelse få godtgjort afgiften for uåbnede poser eller beholdere, jf. dog stk. 3 og 5.

Stk. 3. Godtgørelse efter stk. 1 eller 2 ydes kun for varer, der er bestemt til fremstilling eller afsætning, og kun hvis godtgørelsen af afgift af varerne overstiger 500 kr. Anmodningen om godtgørelse skal være told- og skatteforvaltningen i hænde senest den 14. juli 2026. Told- og skatteforvaltningen kan betinge godtgørelsen af, at virksomheden dokumenterer, at varerne ikke er købt afgiftsfrit.

Stk. 4. Det er en betingelse for at opnå afgiftsgodtgørelse efter stk. 1, at virksomheden overholder regnskabsbestemmelserne i chokoladeafgiftslovens § 12, stk. 1-7, og § 13, stk. 1-4.

Stk. 5. Det er en betingelse for at opnå afgiftsgodtgørelse efter stk. 2, at virksomheden overholder regnskabsbestemmelserne i § 15, stk. 2 og 4, i lov om forskellige forbrugsafgifter.

Stk. 6. Chokoladeafgiftslovens § 23, § 24, 1. pkt., og § 26, stk. 1, nr. 1, og stk. 3 og 4, og opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder anvendelse ved anmodning om afgiftsgodtgørelse efter stk. 1.

Stk. 7. § 17 og § 22, stk. 1, nr. 1, og stk. 3 og 4, i lov om forskellige forbrugsafgifter og opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder anvendelse ved anmodning om afgiftsgodtgørelse efter stk. 2.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Ophævelse af chokolade- og sukkervareafgiften
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Ophævelse af kaffeafgiften
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Indførelse af nulmoms på bøger
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Forbedring af mulighederne for godtgørelse af visse frivillige
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.1.1. Reglerne for skattefri godtgørelse af visse frivillige
 - 2.4.1.2. Opgørelse af formue som grundlag for udbetaling af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik
 - 2.4.1.3. Opgørelse af likvid formue som grundlag for afgørelse om helbrestillæg og den supplerende pensionsydelse
 - 2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Indførelse af et fradrag for motion og musikundervisning
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. Afskaffelse af tillægsboafgiften for arv til søskendes børn
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.7. Fradrag for lønudgifter til udvikling af software
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.8. Forhøjelse af standardfradrag for dagplejere
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.9. Forhøjelse af det ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer og udvidelse af perioden til 5 år før folkepensionsalderen
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

- 2.10. Fritagelse for variabel tinglysningsafgift ved inddragelse af anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a
 - 2.10.1. Gældende ret
 - 2.10.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.11. Kategorisering af små transformerstationer som driftsmateriel og driftsinventar
 - 2.11.1. Gældende ret
 - 2.11.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med Aftale om finansloven for 2026 er regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Det Konservative Folkeparti bl.a. blevet enige om at gennemføre en række initiativer på Skatteministeriets område, der bl.a. skal gøre hverdagen billigere og bedre for danskerne.

Formålet med lovforslaget er at udmønte disse initiativer.

Det foreslås således at afskaffe chokolade- og sukkervareafgiften og kaffeafgiften samt at indføre nulmoms på bøger.

For at gøre det mere attraktivt for seniorer at blive på arbejdsmarkedet foreslås det derudover at forhøje det ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer og udvide perioden for fradraget fra 2 til 5 år før folkepensionsalderen.

Det foreslås derudover at indføre et fradrag for motion og musikundervisning for voksne over 30 år, at forhøje standardfradraget for dagplejere, at forbedre mulighederne for at godtgøre visse frivillige og at afskaffe tillægsboafgiften for arv til søskendes børn.

Desuden foreslås det at give mulighed for at fradrage lønudgifter til udvikling af software i egen virksomhed, der i dag skal aktiveres og afskrives, op til et loft på 5 mio. kr. (2026-niveau).

Det foreslås herudover, at der indføres en fritagelse for variabel tinglysningsafgift ved inddragelse af anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter § 37 a i lov om tinglysning (herefter »tinglysningsloven«). Det skyldes, at den variable tinglysningsafgift kan udgøre en økonomisk begrænsning for udbydere af elektroniske kom-

munikationsnet eller -tjenester eller en energi- eller vandforsyningsvirksomhed, som ønsker at benytte reglerne om sampantsætning i tinglysningslovens § 37 a.

Med henblik på at sikre en entydig retsstilling for elnetvirksomheder der ønsker at gøre brug af realkreditfinansiering, foreslås en præcisering af elforsyningsloven, således at små transformerstationer skal betragtes som driftsinventar og driftsmateriel med henblik på sikkerhed i sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ophævelse af chokolade- og sukkervareafgiften

2.1.1. Gældende ret

Efter chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, betales der afgift af chokolade- og sukkervarer m.m. Chokolade- og sukkervarer omfatter bl.a. chokolade, tyggegummi, lakridsvarer og marcipan. Derudover er varer, der f.eks. kan betragtes som erstatninger for afgiftspligtige varer, også afgiftspligtige.

Efter chokoladeafgiftslovens § 22, stk. 1, skal der betales dækningsafgift af afgiftspligtige bestanddele i visse varer, der ikke i sig selv er afgiftspligtige.

Efter chokoladeafgiftslovens § 2, stk. 2, og § 22, stk. 4, udgør afgiften for både chokolade- og sukkervarer og dækningsafgiften 25,97 kr. pr. kg for varer, hvor indholdet af tilsat sukker overstiger 0,5 g pr. 100 g, og 22,08 kr. pr. kg for varer, hvor indholdet af tilsat sukker ikke er højere end 0,5 g pr. 100 g.

Konkurslovens kapitel 10 (§§ 93-99) om konkursordenen

fastsætter den rækkefølge, som krav mod et konkursbo dækkes i.

Det følger bl.a. heraf, at leverandørers krav på afgiften af varer, der er afgiftspligtige i henhold til bl.a. chokoladeafgiftsloven, og som i afgiftsberigtiget stand er leveret til skyldneren til videresalg, inden for et tidsrum af 12 måneder før fristdagen, fyldestgøres før simple krav i konkursboet, jf. konkurslovens § 96, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 5.

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med Aftale om finansloven for 2026 har regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Det Konservative Folkeparti aftalt, at chokoladeafgiftsloven skal ophæves som led i en sanering af punktafgifter, der skal gøre hverdagen billigere og bedre for danskerne.

Det foreslås på den baggrund at ophæve chokoladeafgiftsloven.

I forbindelse med ophævelsen foreslås der indført en godtgørelsesordning for afgiftspligtige varer, der ligger på lager, og som der er betalt afgift af, men som endnu ikke er solgt eller anvendt til fremstilling. Godtgørelsen vil være betinget af, at varerne er i uåbnede poser og beholdere, og at værdien af den afgift, der anmodes om godtgørelse for, overstiger en bagatelgrænse på 500 kr.

Uden en godtgørelsesordning vil virksomhederne skulle tilpasse deres fremstilling, import eller indkøb for at undgå at have for mange afgiftsbelagte varer på lager, når chokoladeafgiftsloven og kaffeafgiften foreslås ophævet den 1. juli 2026. Det er således af hensyn til, at virksomhederne kan have en sædvanlig til- og afgang af varer, at der foreslås en godtgørelsesordning.

Det foreslås, at der indføres en overgangsbestemmelse, der vil medføre, at leverandørkrav omfattet af konkurslovens § 96, der opstår før chokoladeafgiftslovens ophævelse, vil beholde deres fortrinsret i konkursordnen. Der henvises til lovforslagets § 15 og § 17, stk. 9, og bemærkningerne dertil.

Afgiften foreslås ophævet fra og med den 1. juli 2026, og der skal således ikke betales afgift af chokolade- og sukkervarer m.m., der modtages fra udlandet eller udleveres fra godkendte lokaler fra og med denne dato.

2.2. Ophævelse af kaffeafgiften

2.2.1. Gældende ret

Efter § 11 i lov om forskellige forbrugsafgifter (herefter forbrugsafgiftsloven) betales der afgift af kaffe og kaffeekstrakter.

Forbrugsafgiftslovens § 11 indeholder også en dækningsafgift, hvorefter der skal betales afgift af kaffe eller kaffeekstrakt i visse varer, der ikke i sig selv er afgiftspligtige.

Det afgiftspligtige vareområde er afgrænset af visse positioner i toldtariffen, der er en del af EU's kombinerede nomenklatur. Toldtariffen findes i bilag 1, del II, til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif med senere ændringer.

Afgiften udgør 6,39 kr. pr. kg rå kaffe, 7,67 kr. pr. kg brændt kaffe og 16,61 kr. pr. kg kaffeekstrakt. De samme satser gør sig gældende ved anvendelse af dækningsafgiften.

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 518 af 13. december 1972, hvor afgiften på kaffe blev indført, at forskellen mellem satserne har til hensigt at skabe afgiftsmæssig ligestilling mellem kaffe, der fremstilles her i landet, og kaffe, der indføres fra udlandet, for at tage højde for det vægttab, der opstår ved brændingen (Folketingstidende 1972-73, tillæg A, spalte 1490). Det fremgår af senere reguleringer af satserne, at denne afgiftsmæssige ligestilling er tilsigtet opretholdt. Ved lov nr. 193 af 18. maj 1982, § 11, nr. 2, blev satsen for brændt kaffe nedsat fra 5,40 kr. til 5,22 kr. Der skete ikke ændring af satsen for rå kaffe. Det fremgår af forarbejderne til denne ændring, der blev betegnet som en mindre korrektion under hensyn til moderne produktionsmetoder, at den tilsigtede at genskabe den afgiftsmæssige ligestilling mellem indført brændt kaffe og kaffe, der brændes her i landet (Folketingstidende 1981-82, 2. samling, tillæg A, spalte 3233-3234). Efter denne korrektion, der trådte i kraft den 1. juli 1982, har afgiften for brændt kaffe konstant været 20 pct. højere end afgiften for rå kaffe.

Virksomheder, der fremstiller kaffe eller modtager kaffe fra udlandet, skal som udgangspunkt registreres som oplagshavere efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1.

Virksomheder, der ikke er registrerede som oplagshavere, og som modtager kaffe fra udlandet, skal registreres som varemodtagere efter forbrugsafgiftslovens § 16 a.

Vestre Landsret fastslog i en dom fra 2006 (SKM2006.204.VLR), at fremstillingsvirksomheder, der ved brænding af kaffe har et svind på under 20 pct., kan nøjes med at blive registreret som varemodtagere. Resultatet heraf er bl.a., at der i detailleret kan findes brændt kaffe, som der – lovligt – er betalt afgift af som rå kaffe.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med Aftale om finansloven for 2026 har regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Det Konservative Folkeparti aftalt at, at afgiften på kaffe og kaffeekstrakter skal ophæves. Det foreslås på den baggrund at ophæve afgiften på kaffe og kaffeekstrakter.

I forbindelse med ophævelsen foreslås der indført en godtgørelsesordning for afgiftspligtige varer, der ligger på lager, og som der er betalt afgift af, men som endnu ikke er solgt eller anvendt til fremstilling. Godtgørelsen vil være betinget af, at varerne er i uåbnede poser og beholdere, og at værdien

af den afgift, der anmodes om godtgørelse for, overstiger en bagatelgrænse på 500 kr.

Det foreslås også, at godtgørelsen skal tage udgangspunkt i varerne, som de foreligger på godtgørelsestidspunktet. Dette er for at tage højde for, at der på baggrund af ovennævnte dom (SKM2006.204VLR) kan være brændt kaffe i detailledet, som der er betalt afgift af som rå kaffe. Dette vil medføre, at der godtgøres mere afgift, end der er betalt af den pågældende kaffe.

Skatteministeriet har overvejet, om der i stedet skulle tages udgangspunkt i det afgiftsbeløb, der faktisk er betalt, i stedet for det afgiftsbeløb, som varen svarer til. Skatteministeriet vurderer dog, at det vil medføre en unødigt administrativ byrde for virksomheder, der aftager kaffe fra oplagshavere og varemottagere, da det ikke fremgår af fakturaen, hvilken sats, afgiften er betalt med. I denne vurdering har Skatteministeriet lagt vægt på, at afgiften helt vil kunne undgås, ved at virksomhederne tilpasser deres indkøb for at tage højde for kaffeafgiftens ophævelse, og at der ved opgørelsen ikke tages højde for det svind, der opstår, når kaffe brændes. Uden en godtgørelsesordning vil virksomhederne skulle tilpasse deres fremstilling, import eller indkøb for at undgå at have mange afgiftsbelagte varer på lager, når chokoladeafgiftsloven og kaffeafgiften foreslås ophævet den 1. juli 2026. Det er således af hensyn til, at virksomhederne kan have en sædvanlig til- og afgang af varer, at der foreslås en godtgørelsesordning.

2.3. Indførelse af nulmoms på bøger

2.3.1. Gældende ret

Levering af varer og ydelser pålægges som udgangspunkt 25 pct. moms. EU-reglerne indeholder dog visse muligheder for, at EU-landene kan anvende reducerede momssatser, herunder nulsats. Anvendelsen af en nulsats betyder, at momsen på leverancen er nul, mens sælger fortsat har fradragsret for købsmoms. Nulsats adskiller sig således fra momsfritagelser, hvor salget er momsfrit, mens sælger ikke har fradragsret for købsmoms.

I henhold til EU-reglerne i artikel 98 og kategori nr. 6 i bilag III i momssystemdirektivet (Rådets direktiv 2006/112/EF) kan EU-landene anvende reduceret sats, herunder nulsats, på levering, herunder udlån på biblioteker, af bøger, aviser og tidsskrifter, enten på fysiske medier eller leveret elektronisk eller begge dele (herunder brochurer, foldere og lignende tryksager, billed-, tegne- eller malebøger til børn, trykt eller håndskreven musik, geografiske og hydrografiske kort eller tilsvarende), bortset fra publikationer, der udelukkende eller hovedsagelig er reklame, og bortset fra materiale, der udelukkende eller hovedsagelig består af videoindhold eller hørbar musik, produktion af publikationer for organer, som ikke arbejder med gevinst for øje, og ydelser i forbindelse hermed.

I Danmark anvendes nulsats på aviser, herunder på aviser leveret elektronisk, jf. momslovens § 34, nr. 18. Muligheden

for nulsats på levering af varer og ydelser omfattet af momssystemdirektivets bilag III, kategori nr. 6, er således delvist udnyttet i Danmark.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med Aftale om finansloven for 2026 har regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Det Konservative Folkeparti aftalt at indføre nulmoms på bøger.

At læse kan give adgang til ny viden og nye perspektiver. Dette gør sig gældende for læsning af bl.a. aviser og bøger. Læsning kan også gøre læserne klogere på samfundsstrukturer. Læsning af bøger kan derudover medvirke til at fremme evnen til fordybelse og evnen til at sætte sig i andre menneskers sted.

Det kan styrke formidlingen af litteratur til børn, unge og voksne, fremme litteraturens udbredelse og forbedre rammevilkårene i bogbranchen at fjerne momsen på 25 pct. på levering af bøger, herunder på elektronisk leverede bøger i form af e-bøger og lydbøger.

Det foreslås, at der på linje med de gældende regler for aviser indføres nulmoms på bøger, herunder elektronisk leverede bøger.

I relation til afgrænsningen af det foreslåede skal der foretages en helhedsvurdering, hvor der kan lægges vægt på, om der er tale om et materiale med et ISBN-nummer, samt om materialet, hvis der er tale om en elektronisk leveret bog, ville kunne foreligge i en fysisk form som en bog efter en almindelig forståelse af, hvad en bog er. I relation til afgrænsningen af begrebet henvises der i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 1.

I relation til afgrænsningen mellem bøger og tidsskrifter vurderes den væsentligste forskel at være, at bøger, herunder elektronisk leverede bøger, i modsætning til tidsskrifter ikke har en fastlagt og regelmæssig udgivelsesfrekvens.

I relation til afgrænsningen mellem bøger og medier så som podcasts og lignende produkter bemærkes det, at en forudsætning for, at et digitalt produkt i form af en lydfil vil kunne være omfattet af nulsatsen, vil være, at dette indeholder en gengivelse af en tekst. Det er ikke nødvendigt, at denne gengivelse foreligger i trykt form, men en lydfil, der består af en eller flere personer, der taler frit uden et håndskrift, gengiver ikke en eksisterende tekst og er derfor ikke omfattet af nulsatsen.

Som nævnt i pkt. 2.3.1 giver momssystemdirektivets bilag III, kategori nr. 6 mulighed for at anvende reduceret sats og nulsats på levering af bøger m.v. samt på udlån på biblioteker heraf. Udlån af en bog er en ydelse, hvorefter aftageren har en brugsret til bogen i låneperioden. Udlån på biblioteker kan være i form af traditionelt udlån af fysiske bøger eller elektronisk udlån fra platforme så som »E-reolen«.

Som følge af den teknologiske udvikling er der opstået nye produkter, hvormed musik, litteratur m.v. kan tilgås. Streaming, som i relation til lovforslaget kan defineres som en ydelse, hvorefter aftageren i en begrænset periode har en brugsret til at læse og lytte til materialet i en samling, og hvor betalingen typisk sker månedligt i form af et abonnement, kan anses for at være et sådant produkt. Streaming skal i relation til momsloven og momsdirektivet anses som en levering af en ydelse, jf. momslovens § 4, stk. 1, 3. pkt., og momsdirektivets art. 24, stk. 1, idet der med levering heraf ikke er tale om overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode.

Indholdet af en streamingydelse, som denne er defineret ovenfor, er således en adgang til at forbruge en samling af musik, podcasts, film, bøger, videoer m.v. Der er således tale om en brugsret til en materialesamling. En sådan ydelse vurderes derfor i relation til momsdirektivets bilag III, kategori 6 at kunne anses som en form for elektronisk udlån.

Det foreslås, at der ikke anvendes reduceret sats på levering af udlån og streaming af bøger.

Det følger af EU-Domstolens dom af 11. september 2014 i sagen C-219/13, K Oy, præmis 23, at det tilkommer medlemsstaterne at fastsætte mere præcist, for hvilke af de varer og tjenesteydelser, som er omfattet af bilag III til momssystemdirektivet, de vil anvende en reduceret momssats på, forudsat at princippet om afgiftsneutralitet overholdes.

Det følger af dommens præmis 24, at princippet om afgiftsneutralitet er til hinder for, at sammenlignelige varer eller tjenesteydelser, som konkurrerer indbyrdes, behandles momsmæssigt forskelligt. Der skal således foretages en vurdering af, om levering af fysiske og elektroniske bøger henholdsvis levering af udlån og streaming af bøger er sammenlignelige varer eller tjenesteydelser.

Ved afgørelsen af, om varer eller tjenesteydelser er sammenlignelige, skal der fortrinsvis tages hensyn til den gennemsnitlige forbrugers synspunkt. Varer eller tjenesteydelser er sammenlignelige, hvis de har ensartede egenskaber og tjener samme behov ud fra et forbrugersynspunkt som følge af et kriterium om sammenlignelig anvendelse, og når de tilstedeværende forskelle ikke på væsentlig måde påvirker gennemsnitsforbrugers afgørelse om at anvende den ene eller anden af disse varer eller ydelser, jf. samme doms præmis 25.

Gennemsnitsforbrugeren er ikke nødvendigvis den samme på tværs af medlemsstater. I relation til førnævnte sag, som omhandler sammenligneligheden af trykte bøger og bøger, der udgives på et andet fysisk medium så som CD, udtalte EU-Domstolen i præmis 30, at der skal refereres til gennemsnitsforbrugeren i den enkelte medlemsstat, idet gennemsnitsforbrugers vurdering kan variere i forhold til de eventuelt forskellige grader af udbredelsen af ny teknologi på hvert af de nationale markeder og graden af tekniske

anordninger, der giver forbrugeren mulighed for at læse eller lytte til bøger på andre medier end papir.

Der kan anføres en række karakteristika ved på den ene side levering af fysiske og elektroniske bøger og på den anden side udlån og streaming af bøger, som ud fra en sådan sammenlignelighedsbetragtning vurderes i en dansk kontekst at adskille disse varer og ydelser fra hinanden.

Udlån fra biblioteker er typisk tidsbegrænset og forudsætter dertil, at bogen ikke er udlånt til anden side. Disse egenskaber ved udlån gør sig ikke gældende for levering af bøger. Udlån af bøger og levering af bøger vurderes derfor fra et gennemsnitsforbrugersynspunkt at tjene forskellige behov.

Streaming udgør en brugsret til at læse og lytte til bøger, så længe abonnementet opretholdes. En forbruger vil derfor typisk vælge at købe en fysisk eller elektronisk bog, hvis vedkommende lægger vægt på ejerskabet til bogen, herunder har behov for en blivende adgang til denne.

Desuden er egenskaberne ved streaming forskellig fra egenskaberne ved en bog. Et streamingabonnement vedrører ikke en specifik bog. Man betaler derimod for muligheden for at kunne shoppe rundt mellem bøgerne i samlingen og typisk vil der også være podcasts og eventuelt lignende produkter i samlingen, som abonnementet også omfatter. Køb af en bog er derimod afgrænset til én specifik bog.

Desuden viser det forhold, at der generelt er en væsentlig prisforskel på levering af fysiske og elektroniske bøger henholdsvis streaming, og at begge produkter alligevel efterspørges, at disse tjener til opfyldelse af forskellige behov.

Det vurderes på denne baggrund, at levering af fysiske og elektroniske bøger ikke er sammenlignelig med levering af hverken udlån eller streaming, hvorfor det er muligt inden for EU-retten at vælge, om nulmomsten skal omfatte begge dele eller kun én af disse.

For så vidt angår virksomheder, som leverer bøger og streaming som en samlet pakke, vil der skulle foretages en vurdering af, om der er tale om to selvstændige hovedydelser, en hovedydelse og en biydelse eller så nært forbundne ydelser, at de skal anses for én leverance. En biydelse skal behandles på samme måde som den hovedydelse, som biydelsen er en del af. En uafhængig hovedydelse skal behandles selvstændigt. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 1, for en nærmere gennemgang heraf.

Nulsatsen vil i overensstemmelse med momssystemdirektivets bilag III, kategori nr. 6 ikke omfatte publikationer, der udelukkende eller hovedsagelig er reklame, materiale, der udelukkende eller hovedsagelig består af videoindhold eller hørbar musik, eller produktion af publikationer for organer, som ikke arbejder med gevinst for øje, og ydelser i forbindelse hermed.

Forslaget betyder, at levering af bøger ikke skal pålægges moms, og at sælgerne bevarer deres nuværende fradragsret for moms på indkøb.

I konkrete tvivlstilfælde vil der kunne ske en nærmere fortolkning af begrebet bøger og dermed fastlæggelse af praksis ved anmodning om bindende svar fra Skatteforvaltningen og Skatterådet, eller gennem afgørelser fra domstolene.

2.4. Forbedring af mulighederne for godtgørelse af visse frivillige

2.4.1. Gældende ret

2.4.1.1. Reglerne for skattefri godtgørelse af visse frivillige

Efter ligningslovens § 7 M er godtgørelser, der af en forening udbetales til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed, skattefri for modtageren. Skattefriheden er betinget af, at godtgørelsen udbetales til dækning af udgifter, som modtageren afholder på foreningens vegne, og at godtgørelsen ikke overstiger satser, der fastsættes af Skatterådet.

Bestemmelsen omfatter alene foreninger, der udøver skattefri virksomhed. Foreninger, som omfattes af bestemmelsen, vil eksempelvis være idrætsforeninger, spejderorganisationer og foreninger med et almenvelgørende eller almennyttigt formål, herunder humanitære organisationer og religiøse samfund.

Skattefriheden er betinget af, at godtgørelsen udbetales til dækning af udgifter, som modtageren afholder på foreningens vegne. Ydelser, der kan være omfattet, er f.eks. rejse- og befordringsgodtgørelser, godtgørelse af telefonssamtaleudgifter (ikke abonnementsudgifter), godtgørelse af udgifter til porto og kontorartikler samt godtgørelse af udgifter til møder eller vask og rensning af tøj på foreningens vegne. Godtgørelser, der ikke kan anses for at opfylde betingelsen, vil bl.a. være befordringsgodtgørelser til foreningens medlemmer for kørsel til træning eller møder m.v. i foreningen og godtgørelser for medlemmers vask af eget træningstøj m.v.

Skattefriheden er endvidere betinget af, at godtgørelsen ikke overstiger de satser, der fastsættes af Skatterådet.

Skatterådet har i bekendtgørelse nr. 1185 af 19. november 2024 om udbetaling af skattefri godtgørelse til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed, fastsat, at der kan udbetales godtgørelse til dækning af udgifter til telefonsamtaler og internetforbrug med indtil 2.800 kr. pr. år. Derudover kan der ifølge bekendtgørelsens § 4 udbetales godtgørelse til dækning af andre udokumenterede udgifter:

- 1) Til administrative omkostninger f.eks. kontorartikler, porto og møder kan der udbetales indtil 1.700 kr. pr. år.
- 2) Til køb, vask og vedligeholdelse af særlig beklædning

(f.eks. sportstøj) og lign. kan der udbetales indtil 2.300 kr. pr. år.

- 3) Til idrætsdommere kan der i stedet udbetales en skattefri omkostningsgodtgørelse på op til 300 kr. pr. kamp, dog højst 600 kr. pr. dag.

Hvis der udbetales en godtgørelse, som overstiger Skatterådets satser, er konsekvensen, at modtageren skal medregne hele den udbetalte godtgørelse ved indkomstopgørelsen.

Udbetaler foreningen hverken hel eller delvis skattefri godtgørelse er konsekvensen, at medhjælperen m.v. selv må bære udgiften. Medhjælperen m.v. har som ulønnet ikke adgang til at fradrage afholdte udgifter, da der ikke er tale om udgifter, som er afholdt med det formål at erhverve, sikre eller vedligeholde en indkomst.

Alternativet til udbetaling af godtgørelser vil være dækning af udgifter efter regning, dvs. refusion af udgifter på grundlag af dokumentation. Reglerne om udlæg efter regning kan benyttes af alle, der har afholdt udgifter på foreningens vegne.

2.4.1.2. Opgørelse af formue som grundlag for udbetaling af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik

Efter § 14, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen ikke yde hjælp til en borger, hvis denne eller dennes ægtefælle har formue, der overstiger et beløb på 16.200 kr. (2026-niveau), og det dobbelte for ægtefæller. Der er en række undtagelser, for hvilke dele af formuen kommunen skal se bort fra, jf. § 14, stk. 2-11.

Det fremgår i den forbindelse af § 14, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen i forbindelse med afgørelse om ret til kontanthjælp skal se bort fra formue i form af legater, der er fritaget for beskatning efter ligningslovens § 7, nr. 6, og fra formue, som skyldes beløb, der er udbetalt som godtgørelse for varigt men og ikkeøkonomisk skade, samt ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, nr. 22 og 40. Kommunen ser endvidere bort fra værdien af ydelser, der i indkomstårene 2025 og 2026 modtages i form af et kulturpas, som uddeles af det nationale partnerskab for kulturpas, jf. ligningslovens § 7, nr. 41, jf. § 14, stk. 7, i lov om aktiv socialpolitik.

Det fremgår af § 30 i lov om aktiv socialpolitik, at har en kontanthjælpsmodtager eller dennes ægtefælle indtægter, trækkes disse fra i hjælpen i det omfang indtægten ikke er undtaget efter §§ 31-33 i lov om aktiv socialpolitik.

Det fremgår i forlængelse heraf af § 33, stk. 1, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen ikke foretager fradrag i kontanthjælpen for indtægter i form af legater, der er fritaget for beskatning efter ligningslovens § 7, nr. 6, og ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, nr. 22 og 40. Kommunen ser endvidere bort fra værdien af ydelser, der i indkomstårene 2025 og 2026 modtages i form af et

kulturpas, som uddeles af det nationale partnerskab for kulturpas, jf. ligningslovens § 7, nr. 41, jf. § 33, stk. 1, nr. 9, i lov om aktiv socialpolitik.

Det fremgår desuden af § 33, stk. 1, nr. 7, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen ikke foretager fradrag i kontanthjælpen for transportgodtgørelse for dokumenterede udgifter til nødvendig transport ved udførelse af lønnet arbejde og ulønnet, frivilligt arbejde.

For tildeling og beregning af kontanthjælp indgår alle indtægter således som udgangspunkt, uanset om disse er skattepligtige eller ej. Det betyder, at indtægter i form af godtgørelser til frivillige, efter de gældende regler om kontanthjælp i lov om aktiv socialpolitik, ikke er undtaget for opgørelsen af formue og indtægter ved beregningen af kontanthjælp med undtagelse af dokumenterede udgifter til nødvendig transport, jf. § 33, stk. 1, nr. 7, i lov om aktiv socialpolitik.

Det fremgår af §§ 68 a, stk. 5 og 69 j, stk. 12, at § 33 i lov om aktiv socialpolitik tilsvarende finder anvendelse for fradrag i ressourceforløbsydelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.1 om gældende ret til forslaget om forbedring af mulighederne for godtgørelse af frivillige.

2.4.1.3. Opgørelse af likvid formue som grundlag for afgørelse om helbredstillæg og den supplerende pensionsydelse

Det fremgår af § 14 a, stk. 1, i lov om social pension, og § 18, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at kommunalbestyrelsen yder almindeligt helbredstillæg til betaling af pensionistens egen andel af visse sundhedsudgifter, som regionsrådet yder tilskud til efter sundhedsloven. Helbredstillæg kan således ydes til dækning af udgifter til visse typer medicin samt forskellige behandlinger og undersøgelser ved tandlæge, fysioterapeut, psykolog, fodterapeut og kiropraktor. Helbredstillæg beregnes i forhold til 85 pct. af pensionistens egen andel af udgiften. Tillægget kan udbetales som et løbende tillæg.

Kommunen kan i medfør af § 14 a, stk. 4, i lov om social pension, og § 18, stk. 4, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., endvidere yde helbredstillæg til betaling af pensionistens egne udgifter til tandproteser, briller og fodbehandling, der ikke er dækket af sundhedsloven. Helbredstillæg efter denne bestemmelse ydes efter en konkret vurdering af udgiftens nødvendighed. Tillægget beregnes i forhold til 85 pct. af pensionistens egen andel af udgiften.

Da kommunen skal foretage en vurdering af, om der er tale om en nødvendig udgift, kan udbetalingen af det udvidede helbredstillæg efter § 14 a, stk. 4, i lov om social pension og § 18, stk. 4, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., som udgangspunkt ikke ske løbende. Ydelsen kan dog i visse tilfælde ydes løbende.

Som eksempel kan nævnes de tilfælde, hvor der er tale om enkeltstående udgifter eller vedvarende fodbehandling i en afgrænset periode. I sådanne tilfælde skal pensionisten ansøge på ny, når der opstår en ny udgift, eller den afgrænsede periode udløber. Er der dog tale om behov for vedvarende fodbehandling, som ikke er afgrænset til en bestemt periode, kan helbredstillæg ydes løbende.

Det fremgår af § 14 a, stk. 6, i lov om social pension, at kommunalbestyrelsen ved sin afgørelse om ydelse af helbredstillæg skal lægge Udbetaling Danmarks afgørelse om størrelsen af pensionistens og en eventuel ægtefælles eller samlevers samlede likvide formue efter §§ 14 b og 14 c og den personlige tillægsprocent efter § 31, stk. 2, til grund. Oplysningerne fra Udbetaling Danmark skal fremgå af kommunens afgørelse.

Ligeledes fremgår det af § 18, stk. 6, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at kommunalbestyrelsen ved sin afgørelse om ydelse af helbredstillæg skal lægge Udbetaling Danmarks afgørelse om størrelsen af pensionistens og en eventuel ægtefælles eller samlevers samlede likvide formue efter §§ 19 og 20 og den personlige tillægsprocent efter § 29, stk. 3, til grund. Oplysningerne fra Udbetaling Danmark skal fremgå af kommunens afgørelse.

Det fremgår af § 14 b, stk. 1, i lov om social pension, og § 19, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at helbredstillæg efter § 14 a, i lov om social pension, og § 18, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., ikke udbetales, hvis pensionistens og en eventuel ægtefælles eller samlevers samlede likvide formue overstiger formuegrænsen på 87.900 kr., jf. § 49, stk. 1, nr. 7, i lov om social pension, og § 48, stk. 1, nr. 15, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.. Beløbet er satsreguleret og er i 2026 108.000 kr.

Kommunerne yder helbredstillæg til pensionister, efter § 14 a, stk. 1 og 4, i lov om social pension, og § 18 stk. 1 og 4, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., på baggrund af Udbetaling Danmarks opgørelse af den samlede likvide formue efter § 29 a, i lov om social pension, og § 27 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. Er der indtrådt væsentlige ændringer, som vil have betydning for udbetalingen af helbredstillægget, opgøres formuen på grundlag af pensionistens og en eventuel ægtefælles eller samlevers oplysninger om den aktuelle formue.

Når pensionisten i løbet af året ansøger om helbredstillæg, træffer kommunen således afgørelse herom på grundlag af Udbetaling Danmarks formueopgørelse, som følger af pensionistens og en eventuel ægtefælles eller samlevers aktuelle formue.

Udbetaling Danmark træffer på ny afgørelse om formuens størrelse i løbet af året, hvis pensionisten anmoder herom

og kan dokumentere, at den samlede likvide formue ikke overstiger formuegrænsen.

Kommunen træffer afgørelse om fornyelse af helbredstillæg på grundlag af Udbetaling Danmarks afgørelse om pensionistens og en eventuel ægtefælles eller samlevers likvide formue pr. 1. januar.

Efter § 72 d, stk. 1, i lov om social pension, udbetales en årlig supplerende pensionsydelse på op til 26.900 kr. (2026-niveau) til folkepensionister, som inden den 1. januar i det pågældende år er berettiget til pension, jf. lovens § 12, stk. 1, og som opfylder øvrige betingelser i § 72 d, stk. 2-6.

Det følger af lovens § 72 d, stk. 2, 1. pkt., at den supplerende pensionsydelse udbetales, hvis pensionistens og en eventuel ægtefælles eller samlevers samlede likvide formue ikke overstiger formuegrænsen for tildeling af helbredstillæg, jf. § 49, stk. 1, nr. 7. Formuen opgøres per 1. januar.

Den likvide formue for helbredstillæg og den supplerende pensionsydelse opgøres efter reglerne i § 14 b, stk. 2 og 3, i lov om social pension, og § 19, stk. 2, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Det følger heraf, at ved opgørelsen af likvid formue indgår

- 1) indestående i pengeinstitutter m.v.,
- 2) kursværdien af obligationer,
- 3) pantebreve i depot,
- 4) kursværdien af deponerede børsnoterede aktier,
- 5) kursværdien af investeringsforeningsbeviser,
- 6) kontant beholdning og
- 7) andre værdipapirer, herunder værdipapirer i udlandet.

De oplysninger, som indberettes efter skatteindberetningsloven, er de dele af den likvide formue, som er angivet ovenfor som nr. 1-5, mens de dele af den likvide formue, som er angivet som nr. 6-7, oplyses af pensionisten.

Det fremgår af § 14 c i lov om social pension, at ved opgørelse af formue efter § 14 b, og ligeledes i § 20 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension, at ved opgørelse af formue efter § 19 bortses fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, lov om erstatningsansvar, lov om sikring mod følger af arbejdsskade, lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, lov om erstatning for vaccinationsskader, lov om patientforsikring, lov om lægemiddelskader, cirkulære om statens erstatningsordninger for deltagere i praktisk erhvervsorientering, lov om erstatning for skadelidte værnepligtige m.fl. eller bestemmelser for ansættelse og aflønning af personel ansat på kontrakt i beredskabskorpset i forbindelse med humanitært hjælpearbejde.

Der ses desuden bort fra formue, som skyldes beløb, der er udbetalt som godtgørelse for varigt mén og ikke økonomisk

skade. Endvidere bortses fra godtgørelse og afkastet af godtgørelse til hiv-smittede blødere m.fl. og hiv-positive transfusionssmittede samt fra erstatning og afkastet af erstatning, jf. lov om erstatning for skader ved lsd-behandling. Yderligere bortses fra udenlandske erstatninger, der svarer til de førnævnte.

Godtgørelse til frivillige indgår i formueopgørelserne.

Ved ansøgning om helbredstillæg indgår godtgørelser til frivilligt arbejde fra en pensionistens og en eventuel ægtefælles eller samlevers ved opgørelsen af den samlede aktuelle formue.

Ved udbetaling af den supplerende pensionsydelse og fornyelse af helbredstillæg indgår godtgørelser for frivilligt arbejde fra pensionistens og en eventuel ægtefælle eller samlever ved opgørelsen af den samlede formue per 1. januar.

2.4.2. Skatteministeriets og Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den 19. august 2025 præsenterede regeringen udspillet »Mindre bøv! – mere fællesskab«. Initiativerne i udspillet spænder bredt, men har alle som mål at gøre det nemmere at være forening og frivillig.

Et af initiativerne i udspillet omhandler, at skattefrie godtgørelser for telefonsamtaler, internetforbrug, administration og beklædning puljes til en samlet godtgørelse, som hæves fra den gældende grænse på i alt 6.800 kr. årligt til i alt 10.000 kr. årligt. I Aftale om finansloven for 2026 har regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Det Konservative Folkeparti aftalt at afsætte finansiering til initiativet.

Dette foreslås udmøntet i ligningslovens § 7 M, stk. 1. Forslaget betyder, at de gældende satser for telefon/it, administration og beklædning slås sammen til én samlet sats, som er gældende generelt for administrative udgifter, som afholdes i regi af den frivillige forening.

Derudover foreslås det at forhøje det samlede loft, for hvornår der kan gives godtgørelse for de nævnte udgifter uden dokumentation, fra 6.800 kr. årligt til 7.250 kr. årligt i 2010-niveau, hvilket svarer til 10.000 kr. årligt i 2026-niveau. Grænsen foreslås reguleret efterfølgende efter personskattelovens § 20.

Forslaget medfører dermed, at de nævnte godtgørelser vil fremgå direkte af ligningslovens § 7 M. Som en konsekvens heraf vil bekendtgørelse nr. 1185 af 19. november 2024 om udbetaling af skattefri godtgørelse til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed, blive ændret, så de nævnte godtgørelser udgår.

Udbetales godtgørelse med beløb, der for et indkomstår overstiger satserne i ligningslovens § 7 M eller bekendtgørelse nr. 1185 af 19. november 2024 om udbetaling af skatte-

fri godtgørelse til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed, bliver alle godtgørelser, der er udbetalt til den pågældende, skattepligtige.

Det fremgår af udspillet, at det skal sikres, at den forhøjede godtgørelse ikke påvirker frivilliges ret til sociale ydelser.

Det foreslås derfor, at godtgørelsen ikke skal kunne medføre fradrag i kontanthjælp og ressourceforløbsydelse, jf. lov om socialpolitik.

Det foreslås således, at kommunen vil skulle se bort fra godtgørelser, der er udbetalt af en forening for bistand ydet som led i en forenings skattefri virksomhed, jf. ligningslovens § 7 M, til dækning af de udgifter, der ikke overstiger grundbeløbet som fremgår af lovforslagets § 3, nr. 1, jf. forslaget til ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt., ved formueopgørelsen for ret til kontanthjælp, samt at kommunen tilsvarende ikke skal foretage fradrag i kontanthjælpen og ressourceforløbsydelsen for løbende indtægter fra disse godtgørelser.

Det foreslås derudover, at der i formueopgørelsen ved ansøgning om helbredstillæg og ved fornyelse af helbredstillæg og udbetaling af den supplerende pensionsydelse vil kunne bortses fra godtgørelser, der udbetales af en forening til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed, jf. § 7 M i ligningsloven.

Det foreslås, at der ved ansøgning af helbredstillæg vil kunne bortses fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder, dog højst med grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås videre, at der ved udbetaling af den supplerende pensionsydelse og fornyelse af helbredstillæg, vil kunne bortses fra godtgørelser i formueopgørelsen, der er udbetalt de seneste 12 måneder, dog højst med grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt. Da formuen i disse tilfælde altid opgøres pr. 1. januar, vil de 12 måneder vil altid omfatte godtgørelser, der er udbetalt den 1. januar til den 31. december det foregående år.

Borgeren vil selv skulle sandsynliggøre, at godtgørelsen er udbetalt for ulønnet bestyrelsesarbejde eller som frivillig ulønnet medhjælper. Borgeren vil skulle dokumentere godtgørelsen ved opgørelse af formuen til brug for udbetaling af helbredstillæg eller den supplerende pensionsydelse.

Forslaget om, at der kun skal kunne ses bort fra i formueopgørelsen i de seneste 12 måneder op til maksimumbeløbet efter ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt., vil betyde, at der ikke vil kunne ses bort fra den samme godtgørelse i formueopgørelsen flere år i træk, da det ellers vil medføre, at borgere, der modtager godtgørelser flere år permanent vil få en lavere formuegrænse end den, der i øvrigt følger af loven.

Det foreslås derudover, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bortseelse fra godtgørelser.

Med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse forventes der fastsat regler om, at ved fornyelse af helbredstillæg og/eller den supplerende pensionsydelse vil det gældende maksimumbeløb efter ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt., være med den sats, der gælder for det år, som fornyelsen af helbredstillæg eller udbetaling af den supplerende pensionsydelse vedrører.

Der forventes ligeledes fastsat regler om, at satsen for maksimumbeløbet ved ansøgning af helbredstillæg skal være den sats for maksimumbeløbet, der gælder i det år, hvor der ansøges om helbredstillæg. Det vil skabe klarhed over hvilket beløb, der skal lægges til grund for bortseelse af godtgørelser. Det vil desuden stille borgerne bedst muligt, da maksimumbeløbet i udbetalingsåret for fornyelse af helbredstillæg eller den supplerende pensionsydelse samt på det tidspunkt, hvor der ansøges om helbredstillæg oftest vil blive satsreguleret til et højere beløb året efter lønudviklingen.

Det forventes derudover, at der vil blive fastsat nærmere regler om, hvordan der skal bortses fra godtgørelser i den samlede formue for pensionisten og en evt. ægtefælle eller samlever i de tilfælde, hvor pensionisten har en likvid formue, der er mindre end det beløb, der godtgøres.

2.5. Indførelse af et fradrag for motion og musikundervisning

2.5.1. Gældende ret

Motions- og musikundervisning, herunder undervisning i sang og musikinstrumenter, der udbydes kommercielt for personer på 30 år og derover, er momspligtigt fra og med den 1. januar 2026, idet disse undervisningsaktiviteter ikke omfattes af den undervisning, der efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., er moms fritaget. Dette fremgår af styresignalet om momsfrigivelse af skoleundervisning offentliggjort som SKM2025.453.SKTST. Det fremgår dog af momssystemdirektivets artikel 132, litra i, at uddannelse af børn og unge er moms fritaget. Denne del af momssystemdirektivet fremgik ikke tidligere direkte af momsloven, men på baggrund af praksisændringen i det nævnte styresignal, er denne momsfrigivelse ved § 3 i lov nr. 1783 af 29. december 2025 indsat i momsloven.

Udgifter til motion og musikundervisning er som udgangspunkt ikke fradragsberettiget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

2.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Praksisændringen på momsområdet, som beskrevet i styresignalet om momsfrigivelse af skoleundervisning, jf. SKM2025.453.SKTST, har medført, at den undervisning i

motion, sang og musik, der ikke længere kan momsfrtages, alt andet lige vil stige i pris som følge af momspligten. I Aftale om finansloven for 2026 har regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Det Konservative Folkeparti derfor aftalt at indføre et ligningsmæssigt fradrag for privatpersoners motion og undervisning i sang og musik i kommercielt regi. Formålet er at afbøde konsekvenserne af eventuelle prisstigninger på de motionsaktiviteter og den sang- og musikundervisning, der som konsekvens af EU-Domstolens afgørelser, der er nærmere beskrevet i SKM2025.453.SKTST, skal pålægges moms. Fradraget foreslås af samme grund ikke at skulle omfatte foreningsidrætten og kommunale musikskoler, der som hidtil er momsfri.

Det foreslås, at privatpersoner gives et årligt fradrag på 1.750 kr. (2026-niveau) for udgifter, der er betalt og dokumenteret, til motion og musikundervisning, der udbydes med gevinst for øje, dvs. kommercielt. Det foreslås, at fradraget gives virkning fra og med den 1. januar 2026. Fradraget foreslås kun at gælde for voksne over 30 år, idet uddannelse af børn og unge under 30 år fortsat er momsfrtaget i overensstemmelse med momssystemdirektivets artikel 132, stk. 1, litra i, jf. § 1, nr. 1, i lov nr. 1783 af 29. december 2025. Fradraget vil således gælde for voksne på 30 år og derover, som er den gruppe, der forventes at opleve prisstigninger på motions-, sang- og musikundervisning.

Det foreslås, at fradraget omfatter motionsydelse i form af bl.a. sport og fysisk træning. Herunder omfattes bl.a. undervisning i legemsøvelser i kommercielle fitnesscentre, private yogastudier og danseskoler m.v., som bl.a. kan være spinning, yoga, pilates, aerobics, crossfit og dans. Sports- og idrætsaktiviteter, der er knyttet til et sports- eller idrætsforbund som DIF (Danmarks Idrætsforbund) eller DGI (Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger), såsom golf og ridning omfattes ligeledes af begrebet motion, idet den foreslåede fradragsret som nævnt alene vil omfatte kommercielt udbud af sådanne sports- og idrætsydelse. Det vil ikke være en betingelse for den foreslåede fradragsret, at den pågældende motionsydelse tidligere har været momsfri.

Det foreslås endvidere, at fradraget omfatter musikundervisning, herunder undervisning i sang og musikinstrumenter. Det forudsættes at omfatte musikalske aktiviteter i form af undervisning i aktiv musikudøvelse såvel som musikformidlende undervisningsaktiviteter, hvor kendskab til og forståelse for musik styrkes. Det forudsættes endvidere, at undervisning på tværs af flere genrer omfattes af musikundervisningsbegrebet, hvis undervisning i sang og musik indgår som et betydeligt element. Det forudsættes herved, at undervisning i f.eks. ballet- og musikdramatik og musikteater anses for at have tilstrækkeligt musikalsk element. Undervisning i f.eks. drama, skuespil eller teater, hvori undervisning i musik og sang i et mindre omfang indgår som et underordnet element i forhold til undervisningens hovedsigte, karakteriseres ikke som musikundervisning. Det vil ikke være en betingelse for den foreslåede fradragsret, at den pågældende musikundervisningsydelse tidligere har været momsfri.

2.6. Afskaffelse af tillægsboafgiften for arv til søskendes børn

2.6.1. Gældende ret

Når personer afgår ved døden, betales boafgift til staten af arv, når afdøde efterlader sig værdier af en vis værdi. Satsen for boafgift er 15 pct., jf. boafgiftslovens § 1, stk. 1, og boafgiften beregnes af den afgiftspligtige arv, der overstiger et bundfradrag på 285.700 kr. (2010-niveau), jf. boafgiftslovens § 6. Det svarer til 392.300 kr. i 2026-niveau.

Derudover betales tillægsboafgift af arv, som tilfalder andre end den nærmeste familie. Satsen for tillægsboafgift udgør 25 pct., jf. boafgiftslovens § 1, stk. 2. Forinden beregningen af tillægsboafgift fratrækkes den del af boafgiften, som forholdsmæssigt hviler på den tillægsboafgiftspligtige del af arvebeholdningen, jf. boafgiftslovens § 7.

Tillægsboafgiften beregnes af den del af afdødes afgiftspligtige værdier, som tilfalder andre end den nærmeste familie. Det vil sige andre end:

a) afdødes afkom, stedbørn og deres afkom samt børn, som afdøde efter børnelovens § 27 a, stk. 2 eller 4, har afgivet erklæring om medmoderskab til, og disse børns afkom,

b) afdødes forældre og en mand, som har afgivet erklæring om medmoderskab til afdøde efter børnelovens § 27 a, stk. 2 eller 4,

c) afdødes barns eller stedbarns ikke fraseparerede ægtefælle, uanset om barnet eller stedbarnet lever eller er afgået ved døden,

d) personer, der har haft fælles bopæl med afdøde i de sidste 2 år før dødsfaldet, og personer, der tidligere har haft fælles bopæl med afdøde i en sammenhængende periode på mindst 2 år, når den fælles bopæl er ophørt alene på grund af institutionsanbringelse, herunder i en ældrebolig, eller en person, der på tidspunktet for dødsfaldet levede sammen på fælles bopæl med afdøde og venter, har eller har haft børn sammen med afdøde, herunder også når den fælles bopæl er ophørt på grund af institutionsanbringelse, herunder i en ældrebolig,

e) afdødes fraseparerede eller fraskilte ægtefælle og

f) plejebørn, der har haft bopæl hos afdøde i en sammenhængende periode på mindst 5 år, når opholdet er begyndt, inden plejebarnet fyldte 15 år, og højst en af plejebarnets forældre har haft bopæl hos afdøde sammen med plejebarnet.

Efter gældende regler regnes afdødes søskende og disses børn som udgangspunkt ikke som den nærmeste familie og betaler derfor både boafgift og tillægsboafgift af arv efter afdøde. Afdødes søskende og disses børn kan dog opfylde betingelsen i boafgiftslovens § 1, stk. 2, litra d, om at være en person, der har haft fælles bopæl med afdøde i de sidste

2 år før dødsfaldet, og arv efter afdøde til disse af den grund ikke være tillægsboafgiftspligtig.

2.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med Aftale om reform af personskat, der blev indgået den 14. december 2023 mellem regeringen og Danmarksdemokraterne, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Nye Borgerlige, er det aftalt at afskaffe tillægsboafgiften ved arv til afdødes søskende fra 2027.

Med Aftalen om finansloven for 2026 har regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Det Konservative Folkeparti tilsvarende aftalt at afskaffe tillægsboafgiften ved arv til afdødes søskendes børn, dvs. niecer og nevøer, fra 2027. Det foreslåede vil dermed ligestille afdødes søskendes børn med den nærmeste familie for så vidt angår beskatning af arv.

Det foreslåede vil indebære, at afdødes søskendes børn (niecer og nevøer) ikke skal betale tillægsboafgift af arv fra afdøde. Niecer og nevøer vil således maksimalt skulle betale boafgift på 15 pct. af arv efter deres moster, faster, morbror og farbror.

Ved afdødes søskende forstås personer, som er børn/afkom af en fælles forælder med afdøde. Herved omfattes både hel- og halvsøskende. Det foreslåede forudsættes tillige at omfatte søskende, som er adopteret af mindst en af afdødes forældre. Det foreslåede forudsættes ikke at omfatte pleje- og stedsøskende.

Ved afdødes søskendes børn forstås børn af personer, som er børn/afkom af en fælles forælder med afdøde. Søskendes børn (niecer og nevøer) omfatter således både hel- og halvsøskendes børn, samt børn af afdødes søskende, som på død tidspunktet var adopteret af mindst en af afdødes forældre. Det foreslåede forudsættes ikke at omfatte afdødes ægtefælles søskendes børn. Det foreslåede forudsættes endvidere ikke at omfatte børn af afdødes pleje- og stedsøskende eller afdødes søskendes sted- og plejebørn.

Efter det foreslåede vil det således være uden betydning, om afdøde havde fælles bopæl med sine søskende eller sine søskendes børn inden dødsfaldet, jf. § 1, stk. 2, litra d.

2.7. Fradrag for lønudgifter til udvikling af software

2.7.1. Gældende ret

Erhvervsmæssige lønudgifter til personer i ansættelsesforhold kan som udgangspunkt fradrages efter ligningslovens § 8 N.

Dette er dog ikke tilfældet for lønudgifter, der skal aktiveres. I nogle tilfælde har udgifter en sådan sammenhæng med et aktiv (f.eks. et driftsmiddel), at de anses for en del af anskaffelsessummen. Sådanne udgifter »aktiveres« og afskrives efter reglerne for det pågældende aktiv, når det er anskaffet.

Ved indførelsen af ligningslovens § 8 N fremgår det af lovforslagets bemærkninger, at det ikke er hensigten at ændre på den praksis, der gælder for aktivering af lønudgifter m.v., og at der derfor fortsat ikke vil være fradragsret for lønudgifter, der skal aktiveres, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 104 som fremsat, side 9.

Aktiverede udgifter til løn m.v. indgår i stedet i den samlede anskaffelsessum, og der afskrives således, hvor der er tale om software og andre driftsmidler, på udgifterne til løn m.v. ved at afskrive på driftsmidlet.

Udgifter, som en virksomhed, herunder en iværksættervirksomhed, har til løn til ansatte, der udvikler eller tilpasser helt ny software, skal som udgangspunkt aktiveres. Andre lønudgifter kan ofte fradrages, når de afholdes.

Tidligere kunne anskaffelsessummen for software, herunder eventuelle aktiverede lønudgifter, straksafskrives. Straksafskrivning indebærer, at den skattepligtige fuldt ud kan fradrage anskaffelsessummen i det indkomstår, hvori driftsmidlet anskaffes.

Et driftsmiddel anses for anskaffet, når driftsmidlet er leveret til en igangværende virksomhed, bestemt til at indgå i virksomhedens drift og færdiggjort i et sådant omfang, at det kan indgå i driften. For software – og andre driftsmidler – betyder det, at udgifter til udvikling i egen virksomhed ikke i alle tilfælde kan afskrives fra det indkomstår, hvori de er afholdt.

Som følge af, at afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 4, blev ophævet ved lov nr. 1472 af 10. december 2024, er det som udgangspunkt ikke længere muligt at straksafskrive på software. Software afskrives i stedet efter samme regler som driftsmidler – som udgangspunkt efter et saldogprincip med højst 25 pct.

Der kan fortsat straksafskrives på software, i det omfang anskaffelsen er omfattet af en af de øvrige bestemmelser om straksafskrivning i afskrivningslovens § 6. Det er f.eks. tilfældet, hvor anskaffelsessummen er på 36.000 kr. (2026-niveau) eller derunder.

Afskrivning efter saldogprincippet, jf. afskrivningslovens § 5, indebærer, at driftsmidler og skibe afskrives på en samlet saldo. Der afskrives på saldoværdien ved indkomstårets udgang. Denne værdi opgøres som saldoværdien ved indkomstårets begyndelse med tillæg af driftsmidler og skibe, der er anskaffet i indkomståret, og med fradrag af salgssummen for driftsmidler og skibe, der er solgt og leveret i løbet af indkomståret.

2.7.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med Aftale om finansloven for 2026 har regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Det Konservative Folkeparti aftalt at give mulighed for at fradrage lønudgifter til udvikling af software i egen virksomhed.

Aftalepartierne har efterfølgende aftalt at fremrykke virkningstidspunktet fra den 1. januar 2026 til den 1. januar 2025, således at sådanne udgifter afholdt i kalenderåret 2025 ligeledes kan fradrages.

Med Aftale om Et stærkere erhvervsliv indgået i juni 2024 af regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Danmarksdemokraterne, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti blev det aftalt at sanere den erhvervsstøtteordning, hvorefter der kunne straksafskrives på software. Det skete ved lov nr. 1472 af 10. december 2024 med virkning fra den 1. januar 2025.

Baggrunden herfor var, at Ekspertgruppen for fremtidens erhvervsstøtte havde anbefalet at sanere ordningen. I ekspertgruppens rapport »Fremtidens erhvervsstøtte: Kortlægning, principper og sanering« fra februar 2024 er det bl.a. anført, at der ikke kan peges på positive afledte virkninger for andre end den virksomhed, der anskaffer software, og at der ikke ses at være grund til at give særskilt støtte til softwareinvesteringer.

Det er dog vurderingen, at der er en begrænset kreds af iværksættere, der udvikler spil og anden software, hvis likviditet særligt udfordres af, at muligheden for at straksafskrive på software er blevet afskaffet. Det skyldes, at det for denne gruppe har særlig stor betydning, hvornår der kan afskrives.

Det er f.eks. tilfældet, hvor en iværksætter inden for softwareområdet, der har modtaget et skattepligtigt tilskud fra Innovationsfonden, skal betale skat heraf, selv om tilskuddet i samme indkomstår fuldt ud er gået til betaling af løn.

Det foreslås derfor i et vist omfang at give mulighed for – i stedet for at afskrive efter saldoprincippet – at fradrage lønudgifter til udvikling af software i egen virksomhed til brug for virksomheden.

Der vil kunne fradrages lønudgifter til udvikling af software på op til 5 mio. kr. årligt (2026-niveau) på koncernniveau i det indkomstår, hvori udgifterne er afholdt. I 2025-niveau er loftet ca. 4,8 mio. kr. De omhandlede lønudgifter vil således kunne fradrages med det samme og ikke først, når udviklingen af softwaren er færdig, som det var tilfældet under de tidligere regler om straksafskrivning ved anskaffelse af software.

Lønudgifter skal her forstås i overensstemmelse med ligningslovens § 8 N, stk. 1. Det er således lønudgifter, der ikke kan fradrages efter § 8 N, fordi de skal aktiveres, der vil være omfattet af forslaget, forudsat at de øvrige betingelser er opfyldt.

Dermed vil en iværksætter (selskab), der modtager et skattepligtigt tilskud på f.eks. 600.000 kr., der fuldt ud går til betaling af løn til iværksættere (ansatte) beskæftiget med udvikling af software, i praksis ikke skulle betale skat af tilskuddet.

I det omfang en virksomheds lønudgifter til udvikling af

software overstiger 5 mio. kr., vil de udgifter, der ligger ud over loftet, skulle afskrives efter saldoprincippet med højst 25 pct., jf. afskrivningslovens § 5.

2.8. Forhøjelse af standardfradrag for dagplejere

2.8.1. Gældende ret

Efter ligningslovens § 9 H kan dagplejere, der udfører kommunal eller privat dagpleje efter dagtilbudslovens § 21, stk. 2 eller 3, eller privat pasning i eget hjem efter dagtilbudslovens kapitel 14, vælge at tage et standardfradrag i den skattepligtige del af det modtagne vederlag for dagplejen.

Standardfradraget for dagplejere beregnes på baggrund af en procentsats, der er fastsat i ligningslovens § 9 H, stk. 3. Standardfradraget er 60 pct. af den skattepligtige del af dagplejevederlaget.

Dagplejeren kan selv vælge, om denne vil anvende standardfradraget på 60 pct. eller i stedet fratrække de dokumenterede faktiske udgifter, der er forbundet med erhvervslønnen af indkomsten. Valget om anvendelse af standardfradraget skal tages for et helt indkomstår ad gangen.

Standardfradraget for dagplejere gives ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Der er tale om et ligningsmæssigt fradrag. Skatteværdien af et ligningsmæssigt fradrag udgør ca. 25,7 pct. (inkl. kirkeskat) i 2025 i en kommune med en skatteprocent svarende til landsgennemsnittet.

Bestemmelsen i ligningslovens § 9 H om standardfradrag gælder for dagplejere, der passer op til fem børn, når der er tale om én person, og op til ti børn, når dagplejen varetages af flere personer.

Som udgangspunkt kan selvstændigt erhvervsdrivende ikke anvende standardfradraget for dagplejere, da selvstændige dagplejere kan fratrække udgifterne ved opgørelsen af den personlige indkomst og har mulighed for at anvende virksomhedsskatteovens regler. Selvstændige dagplejere kan dog anvende standardfradraget, hvis dagplejeren oplyser sin indkomst, som lønmodtagere gør det. Derigennem kan de selvstændige dagplejere anvende standardfradraget som et ligningsmæssigt fradrag på samme vis som almindelige lønmodtagere.

Formålet med standardfradraget for dagplejere er, at det skal dække de mest almindelige driftsudgifter for dagplejeren, herunder også de udokumenterede udgifter. Det vil fortrinsvis være udgifter til børnenes kost, sanitær service og slitage på dagplejerens hjem. Anvender en dagplejer standardfradraget, er denne ikke udelukket fra samtidig at fradrage andre dokumenterede udgifter, der ikke er omfattet af standardfradraget, f.eks. fagforeningskontingent, befordring og løn til medhjælp. Det vil afhænge af en konkret vurdering, hvorvidt de dokumenterede udgifter er omfattet af standardfradraget.

2.8.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med Aftale om finansloven for 2026 har regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Det Konservative Folkeparti aftalt, at forhøje standardfradraget for dagplejere fra 60 pct. til 65 pct. Det betyder, at dagplejere, der efter ligningslovens § 9 H, stk. 1 og 2, er berettiget til og vælger at anvende standardfradraget for dagplejere for indkomståret 2026 og frem, vil få et samlet standardfradrag for dagplejere på 65 pct. af den skattepligtige del af dagplejevederlaget.

2.9. Forhøjelse af det ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer og udvidelse af perioden til 5 år før folkepensionsalderen

2.9.1. Gældende ret

Efter ligningslovens § 9 J, stk. 5, er personer, der er berettiget til det almindelige beskæftigelsesfradrag, dvs. lønmodtagere m.fl. og selvstændigt erhvervsdrivende, berettiget til et ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer i hvert af de 2 seneste indkomstår, før de når folkepensionsalderen.

Det ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer er et nyt fradrag, der er indført som led i Aftale om reform af personskat, der blev indgået den 14. december 2023 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Danmarksdemokraterne, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Nye Borgerlige.

Frdraget har virkning fra og med 2026 og medfører, at beskæftigede seniorer kan få frdraget i 2 år uanset, hvornår i et kalenderår folkepensionsalderen opnås. Opnås folkepensionsalderen f.eks. i 2028, vil den beskæftigede kunne få frdraget i indkomstårene 2026 og 2027, men ikke i indkomståret 2028. De beskæftigede, der når pensionsalderen i 2027, kan dog kun få frdraget i indkomståret 2026, hvor frdraget har virkning fra.

Frdraget er et ligningsmæssigt frdrag i den skattepligtige indkomst.

Grundlaget for beregningen af beskæftigelsesfrdraget til seniorer er det samme som grundlaget for beregning af det almindelige beskæftigelsesfrdrag. For lønmodtagere m.fl. opgøres den indkomst, der danner grundlag for beregning af det almindelige beskæftigelsesfrdrag, på baggrund af arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget i henhold til arbejdsmarkedsbidragslovens § 2, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 6. Der er tale om ethvert vederlag i penge eller naturalier, der kan henføres til personligt arbejde i ansættelsesforhold, ethvert vederlag, som indgår i den personlige indkomst, i penge eller naturalier modtaget uden for ansættelsesforhold, når der ikke er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed, pensionsindbetalinger foretaget af arbejdsgiver, tidligere arbejdsgiver eller offentlige myndigheder til pensionsordninger, jf. nærmere herom nedenfor, samt udbetalinger af tilgodehavende feriemidler, jf. § 15 i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

For så vidt angår indbetalinger til ratepension og ophørende livrente omfattet af pensionsbeskatningslovens § 19 indgår de med det beløb, for hvilket der er bortseelsesret efter pensionsbeskatningslovens § 19. Indbetalinger til ATP indgår med de indbetalinger, som arbejdsgiveren har indberettet til Skatteforvaltningen. Pensionsindbetalinger efter § 2 a i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension indgår ikke. Der er tale om indbetalinger bl.a. for arbejdsløse medlemmer af arbejdsløshedskasser, for personer, der modtager tilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, for personer, der modtager dagpenge efter lov om sygedagpenge eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, for personer der modtager visse ydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om social service og for personer, der modtager førtidspension eller seniorpension. Indbetalinger efter § 2 b i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension indgår heller ikke. Der er tale om frivillige ATP-indbetalinger for modtagere af efterløn, fleksydelse, overgangsydelse og delpension. Heller ikke indbetalinger til den Supplerende Arbejdsmarkedspension (SUPP) for førtidspensionister og seniorpensionister indgår. Det samme er tilfældet for indbetalinger til den obligatoriske pensionsordning for overførselsmodtagere.

Derudover beregnes det ekstra beskæftigelsesfrdrag til seniorer, der er selvstændigt erhvervsdrivende, ligeledes på baggrund af arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget i henhold til arbejdsmarkedsbidragslovens §§ 4 og 5. Arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget for selvstændigt erhvervsdrivende, som ikke anvender virksomhedsordningen i virksomhedsskatte-lovens afsnit I, udgør den personlige indkomst ved selvstændig virksomhed opgjort efter personskattelovens § 3, med frdrag af medregnede ydelser efter lov om biblioteksafgift og frdrag af eventuelt fremført negativ personlig indkomst, jf. arbejdsmarkedsbidragslovens § 4.

Arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget for selvstændigt erhvervsdrivende, som anvender virksomhedsordningen i virksomhedsskatte-lovens afsnit I, udgør summen af overførsel fra virksomhedens skattepligtige overskud med frdrag af kapitalafkast efter virksomhedsskatte-lovens § 5, stk. 1, nr. 3, litra a, og overførsel af beløb fra virksomhedens konto for opsparet overskud med tillæg af den virksomhedsskat, der svarer hertil, til den skattepligtige samt rentekorrektion, der medregnes til den personlige indkomst efter virksomhedsskatte-lovens § 11, stk. 3, jf. arbejdsmarkedsbidragslovens § 5.

Ligesom for det almindelige beskæftigelsesfrdrag indgår visse vederlag til søfolk, ydelser i henhold til lov om biblioteksafgift og visse skattefrie vederlag, jf. arbejdsmarkedsbidragslovens § 3, ikke i grundlaget for beregningen af det ekstra beskæftigelsesfrdrag til seniorer.

Hvis beregningen af det ekstra beskæftigelsesfrdrag til seniorer medfører, at frdraget er negativt, sættes frdraget til 0 kr. for det pågældende indkomstår.

Efter ligningslovens § 9 J, stk. 6, udgør det ekstra be-

skæftigelsesfradrag til seniorer 1,4 pct. af beregningsgrundlaget efter ligningslovens § 9 J, stk. 5, i indkomstårene 2026-2028, og det kan maksimalt udgøre 4.400 kr. (2010-niveau), svarende til 6.100 kr. i 2026-niveau.

For indkomståret 2029 udgør fradraget 3,8 pct. af beregningsgrundlaget efter § 9 J, stk. 5, og det kan maksimalt udgøre 12.100 kr. (2010-niveau), svarende til 16.700 kr. i 2026-niveau. For indkomståret 2030 og efterfølgende indkomstår udgør procenten 3,9 og grundbeløbet 12.400 kr. (2010-niveau). Det betyder, at det ekstra beskæftigelsesfradrag for seniorer for indkomståret 2030 og efterfølgende indkomstår udgør 3,9 pct. af beregningsgrundlaget efter § 9 J, stk. 5, og at det maksimalt kan udgøre 12.400 kr. (2010-niveau), svarende til 17.100 kr. i 2026-niveau.

2.9.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med Aftale om finansloven for 2026 har regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Det Konservative Folkeparti aftalt at forhøje det ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer og udvide perioden for fradraget fra 2 til 5 år med henblik på at gøre det mere attraktivt for seniorer at blive på arbejdsmarkedet.

Det foreslås på denne baggrund at udvide perioden for det ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer efter ligningslovens § 9 J, stk. 5, fra 2 til 5 år fra og med 2026. Endvidere foreslås det at forhøje fradragssatsen fra 1,4 pct. til 8,5 pct. i 2026-2028, fra 3,8 pct. til 8,5 pct. i 2029 og fra 3,9 pct. til 10 pct. fra og med 2030.

Det foreslås tilsvarende at øge de maksimale fradrag efter ligningslovens § 9 J, stk. 6, fra 6.100 til 37.000 kr. i 2026-2028, fra 16.700 kr. til 37.000 kr. i 2029 og fra 17.100 kr. til 43.800 kr. fra og med 2030.

2.10. Fritagelse for variabel tinglysningsafgift ved inddragelse af anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a

2.10.1. Gældende ret

Efter tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 1, skal der for tinglysning af pant, bortset fra retspant, i fast ejendom eller i en andel i en andelsboligforening betales en fast afgift på 1.825 kr. og en variabel afgift på (fra og med den 1. januar 2026) 1,25 pct. af det pantsikrede beløb.

Efter tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 7, beregnes den variable tinglysningsafgift efter bestemmelsens stk. 1 af hele det pantsikrede beløb, ved tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom eller andel i en andelsboligforening under pantet. Herudover betales den faste afgift på 1.825 kr.

Bestemmelsen stammer tilbage fra indførelsen af tinglysningsafgiftsloven i 2000. Dengang fremgik reglen af tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 3, der lød således: »For

tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom eller løsøre m.v. under pantet, beregnes afgift af hele det pantsikrede beløb.« Det følger af bemærkningerne til § 5, stk. 3, i forslag nr. L 208 til lov om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterettigheder, jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, side 4952, at tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 3, »indebærer, at der som udgangspunkt ikke som efter de gældende regler i stempe- lafgiftsloven vil være afgiftsfrihed for de såkaldte vandrende pantebrev, hvor pantebrevet dækker over et skiftende pant, jf. dog bemærkningerne til stk. 4 nedenfor. Inddrages der anden eller yderligere fast ejendom eller løsøre, herunder rettigheder, under pantet, skal der svares afgift af hele det pantsikrede beløb efter stk. 1. Der skal således også svares fuld afgift, hvis pantet flyttes fra en fast ejendom til en anden eller fra en løsørestand til en anden.«

Senere blev reglerne om pant i fast ejendom flyttet til en særskilt bestemmelse. I 2018 blev reglen om tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom under et pant, rykket til tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 7, jf. § 20, nr. 19, i lov nr. 1728 af 27. december 2018.

Den gældende regel i tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 7, skal således hindre såkaldte vandrende pantebrev, hvor et pantebrev flyttes fra en fast ejendom til en anden, uden at dette udløser afgift. Hensigten med reglen er at sikre, at der ikke sker omgåelse af afgift, når der tinglyses pant i en fast ejendom.

Tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 7, gælder bl.a., hvis der inddrages anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a.

Af tinglysningslovens § 37 a, stk. 1, fremgår, at en sampantsætning af flere forbundne faste ejendomme ejet af en erhvervsmæssig udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller en energi- eller vandforsyningsvirksomhed (herefter forsyningsvirksomhed), hvis drift forudsætter, at to eller flere af de faste ejendomme, virksomheden ejer, er forbundet af rør, kabler, antenner el.lign., omfatter, når dette er aftalt, også driftsinventar og driftsmateriel, der forbinder de pågældende faste ejendomme, for så vidt det ikke udskilles ifølge en regelmæssig drift af de pågældende ejendomme.

Tinglysningslovens § 37 a blev indført den 1. januar 2017. Formålet med at indføre reglen om sampantsætning var at give forsyningsvirksomheder mulighed for at optage favorable lån med sikkerhed i deres infrastruktur. Reglen giver mulighed for, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller en energi- eller vandforsyningsvirksomhed, kan pantsætte deres infrastruktur inkl. rør, kabler, antenner m.v. (driftsmateriel) samlet som fast ejendom, forudsat at kabler m.v. er forbundet af faste ejendomme i en ubrudt klynge. Sampantsætningen indebærer, at långivere (f.eks. realkreditinstitutter) får sikkerhed (pant) samlet i både fast ejendom og det løsøre, der reelt giver

infrastrukturen værdi, nemlig rør, kabler, antenner m.v. Herved styrkes virksomhedernes adgang til fordelagtige lån som f.eks. realkreditbelåning.

En sampantsætning kræver i praksis, at et selskab udpeger to eller flere af sine forbundne faste ejendomme og på disse tinglyser pantebreve, hvoraf det fremgår, at der er sket en sampantsætning. Disse ejendomme anses herefter for at indgå i en såkaldt klynge, hvor rør, kabler, antenner m.v. mellem ejendommene i klyngen vil være omfattet af pantet. Rør, kabler, antenner m.v., som ikke løber mellem ejendommene i klyngen, men som løber mellem én af de sampantsatte ejendomme og f.eks. en anden (ikke sampantsat) ejendom ejet af det samme selskab, vil ikke være omfattet af klyngen.

Hvis en ejendom udgår af sampantsætningen, f.eks. fordi den rives ned, består den resterende sampantsætning fortsat, så længe den opfylder betingelserne i tinglysningslovens § 37 a, dvs. så længe der fortsat er to eller flere faste ejendomme, som er indbyrdes forbundet af driftsmateriel i en ubrudt klynge. Hvis den omstændighed, at en bygning udgår, indebærer, at klyngen brydes, er betingelserne for sampantsætning ikke længere opfyldt.

Hvis selskabet senere hen vil have en eller flere andre eller yderligere faste ejendomme omfattet af sampantsætningen, skal dette tinglyses. En sådan tinglysning er omfattet af tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 7, og der skal betales variabel tinglysningsafgift på 1,25 pct. af hele det pantsikrede beløb (lånets hovedstol). Hvis et selskab, der kan anvende sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a, f.eks. har sampantsat deres faste ejendomme og dets løsøre til sikkerhed (pant) for et lån med en hovedstol på 1 mia. kr., vil selskabet ved tinglysning af inddragelse af anden eller yderligere fast ejendom, skulle betale en variabel tinglysningsafgift på 12,5 mio. kr. og hertil en fast afgift på 1.825 kr. Den variable tinglysningsafgift skal betales hver gang selskabet vil tinglyse en inddragelse af anden eller yderligere fast ejendom under sampantsætningen efter tinglysningslovens § 37 a, f.eks. i forbindelse med en løbende udbygning af selskabets infrastruktur.

Efter tinglysningslovens § 37 a, stk. 2, fremgår det, at § 37, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på en tinglyst panteret efter denne bestemmelse.

Efter § 37, stk. 2, fremgår det, at er en ejendom forsikret, omfatter tinglyst panteret i ejendommen, når intet andet er aftalt, tillige det pantsattes forsikringssummer. Samme regel gælder det i stk. 1 nævnte tilbehør.

Af § 37, stk. 1, fremgår, at hvor en fast ejendom varigt er indrettet med en særlig erhvervsvirksomhed for øje, omfatter tinglyst pantebrev i ejendommen, når intet andet er aftalt, også det dertil hørende driftsinventar og driftsmateriel - derunder maskiner og tekniske anlæg af enhver art - og ved landejendomme tillige den til ejendommen hørende besætning, gødning, afgrøder og andre frembringelser, for

så vidt de ikke udskilles ifølge en regelmæssig drift af den pågældende ejendom.

2.10.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med Aftale om finansloven for 2026 har regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Det Konservative Folkeparti aftalt lempe krav om tinglysning og tinglysningsafgift for realkreditbelåning af forsyningsnettet, bl.a. ved at der skal indføres en fritagelse for variabel tinglysningsafgift ved tinglysning af en inddragelse af anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a.

Hensigten med tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 7, er at undgå såkaldte vandrende pantebreve, hvor et pantebrev enten udvides til at omfatte en ny eller anden fast ejendom eller flyttes fra en fast ejendom til en anden.

§ 5 a, stk. 7, tager imidlertid ikke højde for de særlige omstændigheder, der gør sig gældende i sampantsætninger, der er omfattet af tinglysningslovens § 37 a, hvor udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller en energi- eller vandforsyningsvirksomhed i takt med, at de udvider deres infrastruktur, løbende kan have behov for at inddrage anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a til sikkerhed for deres lån. Når en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a udvides til at omfatte anden eller yderligere fast ejendom, er hensigten ikke at omgå tinglysningsafgift, men at udvide den sikkerhed, som långiver har. Det kan bl.a. være for at kunne optage yderligere lån eller sikre, at der er tilstrækkelig sikkerhed for det eksisterende lån. Dermed er hensigten med tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 7, ikke at begrænse mulighederne for, at sampantsætninger efter tinglysningslovens § 37 a udvides til at omfatte anden eller yderligere fast ejendom.

Skatteministeriet vurderer, at den variable tinglysningsafgift kan udgøre en økonomisk begrænsning for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller en energi- eller vandforsyningsvirksomhed, som ønsker at benytte reglerne om sampantsætning i tinglysningslovens § 37 a.

Det foreslås derfor at ændre tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 7, således, at der ikke skal betales variabel tinglysningsafgift af hele lånets hovedstol, når virksomheder tinglyser en inddragelse af yderligere fast ejendom i en allerede eksisterende sampantsætning omfattet af tinglysningslovens § 37 a.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der ikke skal betales variabel tinglysningsafgift på 1,25 pct. af det pantsikrede beløb, når der tinglyses en ændring, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom under en eksisterende sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a. Der vil i disse situationer alene skulle betales en fast afgift på 1.825 kr.

I praksis vil det indebære, at der ved tinglysningen af en sådan ændring skal afgives en erklæring, når tinglysningen foretages. Det er hensigten, at skatteministeren vil anvende den gældende bemyndigelse i tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 8, til ved bekendtgørelse at fastsætte indholdet af en sådan erklæring.

2.11. Kategorisering af små transformerstationer som driftsmateriel og driftsinventar

2.11.1. Gældende ret

Tinglysningslovens § 37 a blev indført med lov nr. 1721 af 27. december 2016. Af tinglysningslovens § 37 a, stk. 1, fremgår, at en sampantsætning af flere forbundne faste ejendomme ejet af en erhvervsmæssig udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller en energi- eller vandforsyningsvirksomhed (forsyningsvirksomhed), hvis drift forudsætter, at to eller flere af de faste ejendomme, virksomheden ejer, er forbundet af rør, kabler, antenner el.lign., omfatter, når dette er aftalt, også driftsinventar og driftsmateriel, der forbinder de pågældende faste ejendomme, for så vidt det ikke udskilles ifølge en regelmæssig drift af de pågældende ejendomme.

En sampantsætning kræver i praksis, at en virksomhed udpeger to eller flere af sine forbundne faste ejendomme og på disse tinglyser pantebreve, hvoraf det fremgår, at der er sket en sampantsætning. Disse ejendomme anses herefter for at indgå i en såkaldt klynge, hvor kabler m.v. mellem ejendommene i klyngen vil være omfattet af pantet. Kabler m.v., som ikke løber mellem ejendommene i klyngen, men som løber mellem én af de sampantsatte ejendomme og f.eks. en anden (ikke sampansat) ejendom ejet af det samme selskab, vil ikke være omfattet af klyngen.

Hvis en ejendom udgår af sampantsætningen, f.eks. fordi den rives ned, eller der opføres en ny ejendom, der kobles til det eksisterende netværk, består den resterende sampantsætning fortsat, så længe den opfylder betingelserne i tinglysningslovens § 37 a (så længe der fortsat er to eller flere faste ejendomme, som er indbyrdes forbundet af driftsmateriel i en ubrudt klynge). Hvis den omstændighed, at en bygning udgår, indebærer, at klyngen brydes, er betingelserne for sampantsætning ikke længere opfyldt.

Idet elnetvirksomhederne skal sikre, at deres sampantsætning udgør en ubrudt klynge, og visse små transformerstationer kan have karakter af fast ejendom, skal de besigtige dem for at afklare, om den enkelte transformerstation udgør fast ejendom i tinglysningslovens forstand eller ej. Hvis de små transformerstationer udgør fast ejendom, skal de efter gældende ret tinglyses individuelt for at blive inkluderet i elnetvirksomhedernes sampantsætninger for at sikre, at den pågældende del af elnettet fortsat udgør en ubrudt klynge. For at optage realkreditlån er det en forudsætning, at der tinglyses en sammenhængende klynge af transformerstationer (bygninger) med forbundne kabler, således at elnettets samlede værdi sikres.

2.11.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Elnetvirksomhederne driver et sammenhængende eldistributionsnet, som har regnskabsmæssig værdi i kraft af sin sammenhængende infrastruktur og funktion af at transportere strøm og forsyne forbrugere og producenter. Nogle elnetvirksomheder ejer og driver et eldistributionsnet fra husholdninger i lavspændingsnettet og helt op til Energinets transmissionsnet, mens andre ejer og driver et distributionsnet alene i lavspændingsnettet.

Et eldistributionsnet består dels af transformerstationer, der omdanner strømmen til lavere eller højere spændingsniveauer, samt de elkabler, der transporterer strømmen mellem stationerne. Transformerstationer i de højere spændingsniveauer (25-99 kV) har pga. den fysiske størrelse hovedsageligt karakter af at være fast ejendom, mens små transformerstationer sjældent har karakter af fast ejendom. De har den samme indbyrdes funktionalitet for driften af det sammenhængende eldistributionsnet og kan i praksis sammenlignes med kabelskabe, som ikke kan betragtes som fast ejendom.

Brancheorganisationerne har peget på, at elnetvirksomhederne skal besigtige op mod ca. 70.000 små transformerstationer for at afklare, om den enkelte station udgør fast ejendom eller ej, og således sikre, at de sampantsatte værdier er tinglyst korrekt. Det har stor økonomisk betydning for elnetvirksomhederne og deres muligheder for at anvende sampantsætningsordningen i henhold til tinglysningslovens § 37 a.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder det ikke hensigtsmæssigt, at en stor andel af de aktiver, der skal kunne indgå i en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a, skal besigtiges, registreres og eventuelt tinglyses som fast ejendom, når de i overvejende grad kan sammenlignes med kabelskabe, og andre faste ejendomme fortsat kan anvendes til at etablere en ubrudt klynge efter tinglysningslovens § 37 a. Denne retsstilling forekommer unødigt og uforholdsmæssigt byrdefuld for elnetvirksomhederne.

Med Aftale om finansloven for 2026 har regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Det Konservative Folkeparti aftalt at lempe kravene om tinglysning og tinglysningsafgift for realkreditbelåning af forsyningsnettet, bl.a. ved at små transformerstationer skal kategoriseres som driftsmateriel og driftsinventar.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer på den baggrund, at der er behov for at fastsætte regler i elforsyningsloven om, at små transformerstationer anses som driftsmateriel, uanset om de i tinglysningslovens forstand kan betragtes som bygninger, der efter gældende ret skal registreres særskilt i tinglysningssystemet for at sikre panthaveres rettigheder. Det vil indebære, at elnetvirksomhederne kan undlade at besigtige små transformerstationer fysisk for at afklare, om det er nødvendigt at registrere dem særskilt i tinglysningssystemet. I stedet vil elnetvirksomheder kunne

pantsætte det samlede elnet som en helhed (bygninger og kabler m.v.).

Det foreslås med lovforslagets § 16, nr. 1, at indsætte en § 92 c i elforsyningsloven.

Af den foreslåede § 92 c, 1. pkt., fremgår, at transformerstationer, der forbinder lav- og mellemspændingsnettet med på spændingsniveauer op til 24 kV, og som er ejet af en netvirksomhed, skal betragtes som driftsinventar og driftsmateriel i forbindelse med en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a.

Forslaget vil dermed indebære, at der indføres en særregel for netvirksomheder, som får forrang over den almindelige bestemmelse i tinglysningslovens § 37 a, med hensyn til karakteriseringen af små transformerstationer.

Forslaget vil medføre, at når en netvirksomhed har sampantset en klynge af faste ejendomme, som er indbyrdes forbundet af driftsinventar og driftsmateriel, dvs. ledninger, kabler, kabelskabe og med den foreslåede ændring endvidere små transformerstationer, vil alle aktiverne blive anset for at være del af den tinglyste panteret. Den foreslåede bestemmelse vil dermed indebære, at pantnaver ikke vil skulle iagttage besigtigelse, vurdering eller tinglysning af nogle af disse aktiver som forudsætning for, at panteretten er tilstrækkeligt sikret.

Med forslaget er det ikke hensigten at ændre på de øvrige forudsætninger for tinglysning til sikkerhed i en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a. Selv om forslaget indebærer en ændret karakterisering af små transformerstationer, skal netvirksomheder fortsat tinglyse alle de forbundne faste ejendomme, der skal indgå i en klynge.

Af den foreslåede § 92 c, 2. pkt., fremgår, at netvirksomheder (elnetvirksomheder) kan vælge at oprette bygningsblade for sådanne stationer, hvis de vurderes at have karakter af bygninger, og de kan endvidere fastholde bygningsblade, som er oprettet før lovens ikrafttræden.

Med den foreslåede bestemmelse tager Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet i betragtning, at der er elnetvirksom-

heder, der ikke opererer med andre transformerstationer, end de små. Da disse transformerstationer efter forslaget vil blive betragtet som driftsmateriel, vil konsekvensen være, at de ikke kan udgøre faste ejendomme, som kan anvendes til at etablere de klynger, der kan sampantsættes. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet vurderer, at en sådan konsekvens ville forringe mulighederne for, at mindre elnetvirksomhederne kan realkreditbelåne eldistributionsnettet. Derfor følger det også af forslaget, at elnetvirksomhederne fortsat kan oprette bygningsblade for de små transformerstationer, der reelt har karakter af bygninger, således at de kan anvendes til et at etablere klynger, der kan sampantsættes.

Endeligt bemærkes, at når de små transformerstationer fremover karakteriseres som driftsmateriel, bør elnetvirksomhederne kunne vælge, om eksisterende bygningsblade skal fastholdes eller ej.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1 Økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.1.1 Ophævelse af chokolade- og sukkervareafgiften

Lovforslagets del om afskaffelse af chokoladeafgiftsloven skønnes at medføre et varigt umiddelbart mindreprovenu på ca. 2,3 mia. kr. (2026-niveau) årligt og et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 2,1 mia. kr. årligt, jf. tabel 3.1.1. Forslaget skønnes at medføre et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 1,2 mia. kr. i 2026, idet ændringen foreslås at træde i kraft den 1. juli 2026. Finansårsvirkningen i 2026 skønnes at udgøre ca. 1 mia. kr.

Forslaget skønnes at reducere danskernes grænsehandel med chokolade- og sukkervarer i udlandet med ca. 400 mio. kr. i 2027 (2026-niveau). Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed at medføre en negativ eksternalitet på ca. 25 mio. kr. som følge af et øget forbrug af chokolade- og sukkervarer. Samlet skønnes forslaget at medføre en samfundsøkonomisk gevinst på ca. 450 mio. kr.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

Tabel 3.1.1 Provenumæssige konsekvenser af ophævelse af chokolade- og sukkervareafgiften

Mio. kr. (2026-niveau)	2026	2027	2028	2029	2030	Varigt	Finansår 2026
Umiddelbar virkning	-1.230	-2.415	-2.370	-2.330	-2.285	-2.270	-1.025
Virkning efter tilbageløb	-1.225	-2.400	-2.355	-2.315	-2.270	-2.255	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-1.150	-2.260	-2.220	-2.175	-2.135	-2.120	-

3.1.2 Ophævelse af kaffeafgiften

Lovforslagets del om afskaffelse af afgiften på kaffe og kaffeekstrakter skønnes at medføre et varigt umiddelbart mindreprovenu på ca. 255 mio. kr. årligt (2026-niveau) og et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 245 mio. kr. årligt, jf. tabel 3.1.2. Forslaget skønnes at medføre

et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 135 mio. kr. i 2026, idet ændringen foreslås at træde i kraft den 1. juli 2026. Finansårsvirkningen i 2026 skønnes at udgøre ca. 115 mio. kr.

Forslaget skønnes at medføre en samfundsøkonomisk gevinst på ca. 50 mio. kr. i 2027 (2026-niveau).

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

Tabel 3.1.2 Provenumæssige konsekvenser af ophævelse af kaffeafgiften

Mio. kr. (2026-niveau)	2026	2027	2028	2029	2030	Varigt	Finansår 2026
Umiddelbar virkning	-140	-270	-265	-260	-255	-255	-115
Virkning efter tilbageløb	-135	-270	-265	-260	-255	-250	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-135	-265	-260	-255	-250	-245	-

3.1.3. Indførelse af nultoms på bøger

Lovforslagets del om indførelse af nultoms på bøger vurderes at medføre et umiddelbart mindreprovenu for staten på ca. 180 mio. kr. i 2026 og et årligt umiddelbart mindreprovenu på ca. 370 mio. kr. fra 2027, jf. tabel 3.1.3. Forslaget skønnes at medføre et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd for staten på ca. 170 mio. kr. i 2026 og et årligt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 340 mio. kr. fra 2027. Målt i varig virkning medfører forslaget et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 340 mio.

kr. årligt. Finansårsvirkningen i 2026 skønnes at udgøre et mindreprovenu på ca. 150 mio. kr.

Det vurderes, at nultoms på bøger vil reducere priserne på bøger for private forbrugere og derved øge salget. Det indebærer samtidig en nedgang i andet forbrug. Denne adfærdseffekt medfører et mindreprovenu som følger af lavere indtægter fra moms og afgifter fra andet forbrug.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

Tabel 3.1.3 Provenumæssige konsekvenser ved indførelse af nultoms på bøger

Mio. kr. (2026-niveau)	2026	2027	2028	2029	2030	Varigt	Finansår 2026
Umiddelbar virkning	-180	-370	-370	-370	-370	-370	-150
Virkning efter tilbageløb	-150	-290	-290	-290	-290	-290	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-170	-340	-340	-340	-340	-340	-

3.1.4. Forbedring af mulighederne for godtgørelse af visse frivillige

Lovforslagets del, der vedrører en sammenlægning af de tre gældende satser for godtgørelser af frivillige og en forhøjelse af satsen fra 6.800 kr. til 10.000 kr., skønnes at medføre et varigt umiddelbart mindreprovenu på ca. 20 mio. kr. (2026-niveau), jf. tabel 3.1.4. Efter tilbageløb og adfærd skønnes mindreprovenuet at udgøre ca. 15 mio. kr. Den varige virkning efter tilbageløb og adfærd skønnes til et mindreprovenu på ca. 15 mio. kr. årligt. Finansårsvirkningen skønnes at udgøre et mindreprovenu på ca. 10 mio. kr. Den resterende del af mindreprovenuet for 2026 vil blive udmøntet som overskydende skat eller reduceret restskat i forbindelse med årsopgørelsen for 2026 i foråret 2027.

kvenser for sociale ydelser. Det vurderes, at der er tale om en engangsudgift i 2026, der skønnes maksimalt at udgøre 0,2 mio. kr. De kommunaløkonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Det umiddelbare mindreprovenu for kommunerne skønnes at udgøre ca. 10 mio. kr. Forslaget får dog ingen umiddelbare økonomiske virkninger for kommunerne for indkomståret 2026, da det ikke indgår i det statsgaranterede udskrivningsgrundlag for 2026. I den forbindelse vil der, for så vidt angår indkomstskatterne for de kommuner, der har valgt at selv-budgettere deres udskrivningsgrundlag i 2026, ske en neutralisering af lovens virkning med afregning af de kommunale skatter vedrørende indkomståret 2026 i 2029. Forslaget vil ikke have økonomiske konsekvenser for regionerne.

Forslaget skønnes ikke at indebære nævneværdige konse-

Tabel 3.1.4 Provenumæssige konsekvenser ved forbedring af mulighederne for godtgørelse af visse frivillige

Mio. kr. (2026-niveau)	2026	2027	2028	2029	2030	Varigt	Finansår 2026
Umiddelbar virkning	-20	-20	-20	-20	-20	-20	-10
Virkning efter tilbageløb	-15	-15	-15	-15	-15	-15	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-15	-15	-15	-15	-15	-15	-
Umiddelbar virkning for kommuneskatten	-10	-10	-10	-10	-10	-	-

3.1.5 Indførelse af et fradrag for motion og musikundervisning

Lovforslagets del, der vedrører indførelse af et fradrag for motion og musikundervisning, skønnes i 2026 at medføre

et umiddelbart mindreprovenu på ca. 310 mio. kr. og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 240 mio. kr. (2026-niveau), jf. tabel 3.1.5. Den varige virkning efter tilbageløb og adfærd skønnes til et årligt mindreprovenu på ca. 240 mio. kr. Finansårsvirkningen skønnes at udgøre et mindreprovenu på ca. 130 mio. kr. i 2026, idet det er lagt til grund, at det bliver muligt at indtaste fradraget på forskud-sopgørelsen i løbet af første kvartal af 2026. Den resterende del af mindreprovenuet for 2026 vil blive udmøntet som overskydende skat eller reduceret restskat i forbindelse med årsopgørelsen for 2026 i foråret 2027.

Da et fradrag for motion og musikundervisning vil indgå ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, der udgør grundlaget for kommuneskatten og kirkeskatten, vil der være en virkning for kommuneskatten omtrent svarende til den

umiddelbare virkning. Forslaget får dog ingen umiddelbare økonomiske virkninger for kommunerne for indkomståret 2026, da det ikke indgår i det statsgaranterede udskrivningsgrundlag for 2026. I den forbindelse vil der, for så vidt angår indkomstskatterne for de kommuner, der har valgt at selv-budgettere deres udskrivningsgrundlag i 2026, ske en neutralisering af lovens virkning med afregning af de kommunale skatter vedrørende indkomståret 2026 i 2029. Forslaget vil ikke have økonomiske konsekvenser for regionerne.

Personer, der kan gøre brug af fradraget for motion og musikundervisning, er omfattet af særlige gunstige skatte-regler. Derfor betragtes skattereglerne knyttet til fradraget som en skatteudgift. Med forslaget indføres en skatteudgift svarende til den umiddelbare virkning.

Tabel 3.1.5 Provenumæssige konsekvenser ved indførelse af et fradrag for motion og musikundervisning

Mio. kr. (2026-niveau)	2026	2027	2028	2029	2030	Varigt	Finansår 2026
Umiddelbar virkning	-310	-310	-310	-310	-310	-310	-130
Virkning efter tilbageløb	-240	-240	-240	-240	-240	-240	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-240	-240	-240	-240	-240	-240	-
Umiddelbar virkning for kommuneskatten	-300	-300	-300	-300	-300	-	-

3.1.6 Afskaffelse af tillægsboafgiften for arv til søskendes børn

Lovforslagets del, der vedrører afskaffelse af tillægsboafgiften for arv til søskendes børn skønnes med en vis usikkerhed at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 140 mio. kr. årligt fra og med 2027 og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 110 mio. kr. fra og med 2027 (2026-ni-

veau), jf. tabel 3.1.6. Den varige virkning efter tilbageløb og adfærd skønnes til et årligt mindreprovenu på ca. 110 mio. kr. Forslaget skønnes ikke at have nogen finansårsvirkning i 2026.

Forslaget vil ikke have økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

Tabel 3.1.6 Provenumæssige konsekvenser ved afskaffelse af tillægsboafgiften for arv til søskendes børn

Mio. kr. (2026-niveau)	2026	2027	2028	2029	2030	Varigt	Finansår 2026
Umiddelbar virkning	-	-140	-140	-140	-140	-140	-
Virkning efter tilbageløb	-	-110	-110	-110	-110	-110	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-	-110	-110	-110	-110	-110	-

3.1.7. Fradrag for lønudgifter til udvikling af software

Lovforslagets del om at give mulighed for at foretage fradrag for lønudgifter til udvikling af software på op til 5 mio. kr. årligt (2026-niveau) på koncernniveau vurderes at medføre et varigt årligt mindreprovenu på 25 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Vurderingen af de provenumæssige konsekvenser er forbundet med væsentlig usikkerhed. Denne del af lovforslaget har virkning fra den 1. januar 2025, hvorfor der allerede er en provenuvirkning i indkomståret 2025.

Likviditetsvirkningen og dermed mindreprovenuet vil dog i de første år være væsentligt højere end den varige virkning, jf. tabel 3.1.7. Det skyldes, at virksomhedernes fradrag i de første år vil være markant højere end efter de gældende regler. Muligheden for at fradrage lønudgifter, der i dag skal ak-

tiveres, medfører en fremrykning af fradragstidspunktet. Det vil på sigt reducere de samlede fradrag, hvorved mindreprovenuet bliver mindre.

Kommunerne får færre skatteindtægter fra beskatningen af virksomhedsindkomst fra personligt ejede virksomheder. Effekten heraf vurderes at udgøre et mindreprovenu på ca. 10 mio. kr. i 2025-2027, hvorefter mindreprovenuet aftager gradvist.

Kommunerne får herudover en andel af selskabsskatten uden for kulbrinteområdet på 14,24 pct. med afregning 3 år efter indkomståret. Forslaget om at give mulighed for at fradrage lønudgifter til anskaffelse af software skønnes at medføre et mindreprovenu for kommunerne på ca. 25 mio. kr. for 2025 med afregning i 2028, ca. 30 mio. kr. for

2026 med afregning i 2029 og ca. 25 mio. kr. i 2027 med afregning i 2030.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for regionerne.

Tabel 3.1.7 Provenumæssige konsekvenser af fradrag for lønudgifter til udvikling af software

Mio. kr. (2026-niveau)	2025	2026	2027	2028	2029	Varigt	Finansår 2026
Umiddelbar virkning	-160	-200	-155	-120	-95	-35	-200
Virkning efter tilbageløb	-135	-170	-130	-100	-80	-30	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-120	-150	-115	-90	-70	-25	-
Umiddelbar virkning for kommuneskatten	-10	-10	-10	-30	-20	-	-

Anm.: Likviditetsvirkningen i 2025 omfatter udgifter afholdt i indkomståret 2026. Selskaber, der inden den 1. januar 2025 har påbegyndt indkomståret 2025 og dermed har forskudt indkomstår, omfattes først af ændringen i løbet af indkomståret 2025.

3.1.8. Forhøjelse af standardfradrag for dagplejere

Lovforslagets del, der vedrører forhøjelse af standardfradrag for dagplejere, skønnes i 2026 at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 45 mio. kr. og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 35 mio. kr. (2026-niveau), jf. tabel 3.1.8. Den varige virkning efter tilbageløb og adfærd skønnes til et årligt mindreprovenu på ca. 35 mio. kr. Finansårsvirkningen skønnes at udgøre et mindreprovenu på ca. 45 mio. kr. i 2026, idet det er lagt til grund, at det bliver muligt at indtaste fradraget på forskudsopgørelsen i løbet af andet kvartal af 2026.

Standardfradraget for dagplejere indgår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, der udgør grundlaget for kommuneskatten og kirkeskatten. Hvis indkomstforholdene for en dagplejer medfører, at fradraget ikke kan udnyttes fuldt ud i kommune- og kirkeskatten, vil der være en virkning

i form af reduceret bundskat. Lovforslaget skønnes at medføre et mindreprovenu for kommunerne på ca. 20 mio. kr. i 2026. Forslaget får dog ingen umiddelbare økonomiske virkninger for kommunerne for indkomståret 2026, da det ikke indgår i det statsgaranterede udskrivningsgrundlag for 2026. I den forbindelse vil der, for så vidt angår indkomstskatterne for de kommuner, der har valgt at selvbudgettere deres udskrivningsgrundlag i 2026, ske en neutralisering af lovens virkning med afregning af de kommunale skatter vedrørende indkomståret 2026 i 2029. Forslaget vil ikke have økonomiske konsekvenser for regionerne.

Standardfradraget for dagplejere indgår i Skatteministeriets opgørelse over skatteudgifter. Med forhøjelsen af standardfradraget øges skatteudgiften svarende til den umiddelbare virkning.

Tabel 3.1.8 Provenumæssige konsekvenser ved forhøjelse af standardfradrag for dagplejere

Mio. kr. (2026-niveau)	2026	2027	2028	2029	2030	Varigt	Finansår 2026
Umiddelbar virkning	-45	-45	-45	-45	-45	-45	-45
Virkning efter tilbageløb	-35	-35	-35	-35	-35	-35	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-35	-35	-35	-35	-35	-35	-
Umiddelbar virkning for kommuneskatten	-20	-20	-20	-20	-20	-	-

3.1.9. Forhøjelse af det ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer og udvidelse af perioden til 5 år før pensionsalderen

Lovforslagets del, der vedrører forhøjelse af beskæftigelsesfradraget til seniorer og udvidelse af perioden til 5 år før pensionsalderen, skønnes i 2026 at medføre et mindreprovenu på ca. 1.300 mio. kr. i umiddelbar virkning og ca. 900 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Den varige virkning skønnes til et årligt mindreprovenu på ca. 1.200 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

Finansårsvirkningen skønnes at udgøre et mindreprovenu på ca. 650 mio. kr. i 2026, idet det er lagt til grund, at ca. halvdelen af den umiddelbare virkning vil blive udmøntet i løbet af 2026 som følge af ændring af forskudsopgørelsen. Den resterende del af mindreprovenuet for 2026 vil blive udmøntet som overskydende skat eller reduceret restskat i forbindelse med årsopgørelsen for 2026 i foråret 2027.

Det ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer indgår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, der udgør grundlaget for kommuneskatten og kirkeskatten. Lovforslaget skønnes derfor at medføre et mindreprovenu for kommunerne omtrent svarende til den umiddelbare virkning. Forslaget får dog ingen umiddelbare økonomiske virkninger for kommunerne for indkomståret 2026, da det ikke indgår i det statsgaranterede udskrivningsgrundlag for 2026. I den forbindelse vil der, for så vidt angår indkomstskatterne for de kommuner, der har valgt at selvbudgettere deres udskrivningsgrundlag i 2026, ske en neutralisering af lovens virkning med afregning af de kommunale skatter vedrørende indkomståret 2026 i 2029. Forslaget vil ikke have økonomiske konsekvenser for regionerne.

Det ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer indgår i Skatteministeriets opgørelse over skatteudgifter. Med forhøjelsen

af fradraget øges skatteudgiften svarende til den umiddelbare virkning.

Tabel 3.1.9 Provenumæssige konsekvenser ved forhøjelse af det ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer og udvidelse af perioden til 5 år før pensionsalderen

Mio. kr. (2026-niveau)	2026	2027	2028	2029	2030	Varigt	Finansår 2026
Umiddelbar virkning	-1.300	-1.300	-1.600	-1.550	-1.400	-1.900	-650
Virkning efter tilbageløb	-1.000	-1.000	-1.250	-1.200	-1.100	-1.450	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-900	-900	-1.100	-1.100	-1.000	-1.200	-
Umiddelbar virkning for kommuneskatten	-1.250	-1.250	-1.550	-1.500	-1.400	-	-

3.1.10. Fritagelse for variabel tinglysningsafgift ved inddragelse af anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a

Lovforslagets del om fritagelse for variabel tinglysningsafgift ved inddragelse af anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a vurderes at medføre et årligt umiddelbart mindreprovenu for staten på ca. 75 mio. kr. fra 2026-2035. Forslaget skønnes at medføre et årligt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd for staten på ca. 50 mio. kr. fra 2026-2035, jf. tabel 3.1.10. Idet forslaget alene skønnes at medføre et mindreprovenu i en begrænset årrække, skønnes det ikke at medføre en nævneværdig varige virkning.

Ud af de samlede provenumæssige konsekvenser skønnes godt 20 pct. at kunne henføres til de øvrige forsyningssektorer, mens de resterende knap 80 pct. af det samlede mindreprovenu kan henføres til elnetvirksomheder.

De provenumæssige konsekvenser opstår særligt, fordi elnetvirksomhederne i forbindelse med udbygning af elnettet kan have behov for at inddrage yderligere fast ejendom under deres eksisterende sampantsætning for at kunne optage yderligere lån, hvilket uden den foreslåede fritagelse ville medføre, at de skulle betale variabel afgift af deres eksisterende realkreditlån, selvom der ikke optages yderligere lån.

Tabel 3.1.10 Provenumæssige konsekvenser ved fritagelse for variabel tinglysningsafgift

Mio. kr. (2026-niveau)	2026	2027	2028	2029	2030	Varigt	Finansår 2026
Umiddelbar virkning	-75	-75	-75	-75	-75	0	-75
Virkning efter tilbageløb	-50	-50	-50	-50	-50	0	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-50	-50	-50	-50	-50	0	-

Anm.: Henset til den betydelige usikkerhed, er provenuskønnet afrundet til nærmest 25 mio. kr.

3.1.11. Kategorisering af små transformestationer som driftsmateriel og driftsinventar

Lovforslagets del om kategorisering af små transformestationer som driftsinventar og driftsmateriel vurderes at medføre et umiddelbart mindreprovenu for staten på ca. 75 mio. kr. i 2026. Forslaget skønnes at medføre et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd for staten på 50 mio. kr. i 2026, jf. tabel 3.1.11. Idet forslaget alene medføre et mindreprovenu i 2026, skønnes den varige virkning ikke at være nævneværdig.

De provenumæssige konsekvenser af forslaget opstår, fordi elnetvirksomhederne efter gældende ret skal tinglyse små transformestationer som en del af det pant, der ligger til grund for deres realkreditlån, i det omfang de små transformestationer udgør fast ejendom. Ved inddragelse af anden eller yderligere fast ejendom under et pant skal der efter gældende ret betales variabel tinglysningsafgift af hele pantets hovedstol (f.eks. virksomhedens realkreditlån) samt en fast afgift. Med forslaget vil de små transformestationer ikke udgøre fast ejendom, hvorfor det ikke vil være nødvendigt at tinglyse disse.

Tabel 3.1.11 Provenumæssige konsekvenser ved kategorisering af små transformestationer

Mio. kr. (2026-niveau)	2026	2027	2028	2029	2030	Varigt	Finansår 2026
Umiddelbar virkning	-75	0	0	0	0	0	-75
Virkning efter tilbageløb	-50	0	0	0	0	0	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-50	0	0	0	0	0	-

Anm.: Henset til den betydelige usikkerhed, er provenuskønnet afrundet til nærmest 25 mio. kr.

3.2 Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 12,2 mio. kr. i

2026, 0,9 mio. kr. i 2027, 1,8 mio. kr. i 2028, 3,9 mio. kr. i 2029, 1,4 mio. kr. i 2030, 0,8 mio. kr. i 2031, 0,1 mio. kr. i 2032, 0,6 mio. kr. samlet i perioden 2033-2036 samt administrative besparelser på 3,1 mio. kr. årligt og varigt fra 2037.

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

Der afsættes i den forbindelse 3,0 mio. kr. i 2026, heraf 2,6 mio. kr. lønsum til Skattestyrelsen fra TB reserven.

Det er vurderingen, at lovforslaget i relevant omfang er udformet i overensstemmelse med de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Det bemærkes, at bestemmelserne i lovforslaget er udarbejdet så enkelt og klart som muligt (princip nr. 1), bl.a. med forslaget godtgørelse af visse frivillige, hvor det foreslås at slå godtgørelsen sammen til en samlet sats for visse konkrete udgiftskategorier, der kommer til at fremgår direkte af loven fremfor i bekendtgørelse. Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at lovforslagets del om at godtgørelse af visse frivillige ikke skal påvirke til lægsydelser efter lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og kontanthjælp og ressourceforløbsydelse i lov om aktiv socialpolitik tilgodeser derfor princip nr. 1 om enkle og klare regler.

Beskæftigelsesministeriet vurderer endvidere, at lovforslagets del om godtgørelse af visse frivillige bygger på de eksisterende regler om obligatorisk digital selvbetjening i det omfang, at borgerne selv skal indsende og dokumentere, at der er foretaget udbetaling og en godtgørelse. Forslaget lever derfor op til princip nr. 2 om digital kommunikation.

Lovforslagets del om godtgørelse af visse frivillige opfylder delvist princip nr. 3 om automatisk sagsbehandling vedr. administration hos Udbetaling Danmark, da man vil lægge borgerens oplysninger om formue til grund, da der ikke findes et register over udbetalte godtgørelser. Kommunerne vil potentielt kunne opleve at få mere dokumentation, som de manuelt skal gennemgå i forbindelse med at oplyse sager vedrørende tildeling af kontanthjælp og ressourceforløb. Dette medvirker også, at princippet om automatisk sagsbehandling ikke understøttes fuldt ud.

Ved forslaget om kategorisering af små transformerstationer, gøres det desuden klart, at alle små transformerstationer udgør driftsmateriel eller driftsinventar. Bl.a. er lovforslaget udarbejdet med det formål i relevant omfang at muliggøre en automatisk sagsbehandling (princip nr. 3). Det gør sig særligt gældende for fritagelse for tinglysningsafgift, hvor en kommende erklæring skal indarbejdes i Tinglysningsrettens it-system, hvorfor sagsbehandlingen som udgangspunkt vil foregå automatisk.

Lovforslagets del om godtgørelse af visse frivillige er ikke i overensstemmelse med princip 4 om genbrug af data, der ikke er relevant, idet der ikke findes et register over udbetalte godtgørelser. Dette betyder, at borgeren selv ville skulle

indberette oplysningerne manuelt og indsende dokumentation. Denne del af lovforslaget understøtter dog princip nr. 5, idet myndighederne vil skulle overholde de eksisterende krav til datasikkerhed. Lovforslaget lægger op til brug af data fra borgere om udbetaling af godtgørelser. Udbetaling Danmark har i forvejen en praksis for, hvordan data håndteres sikkert og trygt.

Lovforslagets del om godtgørelse af visse frivillige understøtter delvist princip nr. 6, da de foreslåede ændringer implementeres i den eksisterende infrastruktur i Udbetaling Danmark, der allerede anvendes. Der er således tale om brug og videreudvikling af eksisterende IT-infrastruktur, der skal håndtere oplysninger fra borgerne om godtgørelser.

Herudover er lovforslaget i videst muligt omfang udarbejdet med henblik på anvendelse af eksisterende systemunderstøttelse og -løsninger (princip nr. 6), bl.a. i forhold til forslaget om fritagelse for variabel tinglysningsafgift, hvor det eksisterende Tinglysningsystem skal anvendes.

Lovforslaget indeholder elementer, hvor princip 7 om forebyggelse mod snyd og fejl er relevant, idet Udbetaling Danmark vil skulle foretage kontrol. Borgerne skal selv sandsynliggøre, at godtgørelsen er udbetalt for ulønnet bestyrelsesarbejde eller for arbejde som frivillig ulønnet medhjælper. Udbetaling Danmark og kommunerne har allerede efter gældende regler hjemler til at indhente oplysninger om økonomiske forhold til kontrol i enkeltsager og generel kontrol.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1 Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om ophævelse af chokoladeafgiftsloven skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslettelse for erhvervslivet svarende til det umiddelbare mindreprovenu for det offentlige, som dog må forventes overvæltet til forbrugerne i form af lavere priser. Samtidig forventes afskaffelsen af afgiften at medføre en øget omsætning i detailhandel m.v. som følge af hjemvendt grænsehandel.

Forslaget om afskaffelse af afgiften på kaffe og kaffeekstrakter skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslettelse for erhvervslivet svarende til det umiddelbare mindreprovenu for det offentlige, som dog må forventes overvæltet til forbrugerne i form af lavere priser.

Forslaget om indførelse af nulmoms på bøger skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslettelse for erhvervslivet svarende til det umiddelbare mindreprovenu for det offentlige, som dog forventes overvæltet til forbrugerne i form af lavere priser. Virksomheder, der leverer bøger, som f.eks. boghandlere og forlag, vil ikke længere skulle afregne moms, når de leverer bøger. Forslaget skønnes at reducere priserne på bøger for private forbrugere og derved øge salget.

Forslaget om at give mulighed for at foretage fradrag for

lønudgifter til anskaffelse af software vil styrke erhvervslivets incitament til at investere i udvikling af software i egen virksomhed. Den umiddelbare lempelse af beskatningen modsvarer det umiddelbare mindreprovenu for staten på 35 mio. kr. årligt. Den positive likviditetsvirkning vil dog være større i de første år.

Forslaget om fritagelse for variabel tinglysningsafgift ved tinglysning af en ændring, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a skønnes at medføre en afgiftslettelse for de omfattede forsyningsvirksomheder, når de ikke skal betale variabel tinglysningsafgift, i forbindelse med at der inddrages anden eller yderligere fast ejendom under en eksisterende sampantsætning.

Forslaget om kategorisering af små transformerstationer som driftsinventar og driftsmateriel skønnes at medføre en afgiftslettelse for de omfattede elnetvirksomheder, som ikke længere skal tinglyse små transformerstationer og dermed ikke betale tinglysningsafgift i forbindelse hermed.

De øvrige elementer i lovforslaget vurderes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

OBR vurderer, at lovforslaget samlet vil medføre administrative lettelser for erhvervslivet på over 4 mio. kr. Der skal derfor foretages en AMVAB-måling for at kvantificere lettelserne nærmere.

De administrative løbende lettelser vedrører afskaffelse af chokolade- og sukkervareafgiften og afskaffelse af kaffeafgiften. Det drejer sig blandt andet om, at en virksomhed, der er registreret for en eller flere af afgifterne, løbende skal opgøre mængden af afgiftspligtige varer, månedligt afregne afgift til Skatteforvaltningen og føre regnskab med dens afgiftspligtige varer. Disse opgaver vil bortfalde ved afskaffelsen af chokolade- og sukkervareafgiften og af kaffeafgiften.

Der er ca. 1.250 virksomheder registreret for chokolade- og sukkervareafgift, og der er ca. 350 virksomheder registreret for kaffeafgift.

På baggrund af informationerne forsynet af Skatteministeriet er det OBRs vurdering, at forslaget samlet set medfører administrative løbende lettelser for erhvervet på ca. 29 mio. kr. årligt.

Forslaget medfører også administrative omkostninger for virksomhederne. Omkostningerne kan primært henføres til indførelsen af godtgørelsesordninger for chokolade- og sukkerafgiften samt kaffeafgiften, hvilket virksomhederne skal ansøge om, og indførelse af nulmoms på bøger. Godtgørelsesordningerne vil have omstillingsomkostninger for ca. 2,2 mio. kr., mens indførelse af nulmoms på bøger, hvor det vurderes, at en andel af virksomhederne eventuelt vil skulle tilpasse deres IT-systemer, kan medføre omstillingsomkostninger, som umiddelbart vurderes at være ca. 1 mio. kr.

Hertil medfører de øvrige erhvervsrettede initiativer, dvs. fradrag for lønudgifter til softwareudvikling og fritagelse for tinglysningsafgift ved inddragelse af anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a, begrænsede administrative omkostninger.

Det vurderes, at forslaget samlet medfører omstillingsomkostning for erhvervet på ca. 3,5 mio. kr.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om et fradrag for motion og musikundervisning vil indebære, at borgerne for at få fradraget skal sikre sig, at de kan dokumentere elektronisk betaling for de omfattede ydelser med henblik på oplysning herom til Skatteforvaltningen. Fradraget forventes snarest muligt efter vedtagelse at kunne forskudsregistreres og derved bliver indregnet i ens løbende skattebetaling gældende for indkomståret 2026. Herudover vil borgerne fra og med indkomståret 2027 kunne aftale med udbyderen (dvs. virksomheden), at virksomheden ivideregiver oplysning om borgerens udgifter til motion og musikundervisning til Skatteforvaltningen.

Forslaget om at forbedre mulighederne for godtgørelse af frivillige for afholdte udgifter vil forenkle godtgørelsen til frivillige. Det skyldes, at frivillige med lovforslaget i et mindre omfang skal forholde sig til hvilke udgifter de afholder på foreningens vegne, samt at de i et større omfang vil kunne afholde disse udgifter på foreningens vegne og blive godtgjort herfor. Borgerne vil selv skulle sandsynliggøre, at godtgørelsen er udbetalt for ulønnet bestyrelsesarbejde eller som frivillig ulønnet medhjælper, hvorved godtgørelsen kan bortses fra den likvide formue.

Borgerne vil i sager om kontanthjælp og ressourceforløb skulle dokumentere, at de har modtaget et beløb som godtgørelse i forbindelse med frivilligt arbejde.

Lovforslaget har derudover ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget om indførelse af nulmoms på bøger, herunder elektronisk leverede bøger, har hjemmel i artikel 98 og kategori nr. 6 i bilag III, i momssystemdirektivet (Rådets direktiv 2006/112/EF), som giver EU-landene mulighed for at indføre nedsat momssats, herunder nulsats, på bøger, herunder elektronisk leverede bøger. Forslaget vurderes på den baggrund at være i overensstemmelse med EU-retten.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 19. december 2025 til den 16. januar 2026 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, 92-Gruppen, Accura Advokatpartnerselskab, Advokatsamfundet, Affald Plus, AffaldVarme Aarhus, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, Aktiveenergiforbrugere, Alle danske kommuner, Aluminium Danmark, AmCham Denmark, Andel, Ankenævnet på Energiområdet, Ankestyrelsen, Antenneforeningen Vejen, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, ARI (Affald- og ressourceindustrien under DI), Artelia A/S, Associationen Dansk Biobrændsel (ADB), ATP, Bager- og Konditormestre i Danmark, Better Energy, Biobrændselsforeningen, Biofos A/S, Boligselskabernes Landsforening, Bopa Law, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Kaffe og Te, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, BUILD, Business Region Midt-Vest (BRMV), BUPL, Business Danmark, Børne- og Kulturfachforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Bærebo, CEPOS, Cerius, Cevea, CTR, CO-industri, Concito, COWI, Copenhagen Infrastructure Partners, Copenhagen Merchants, Crossbridge Energy Fredericia, DAK-OFA, Dana Petroleum, Daka, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Lærerforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibskredit, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danmarks Vejlederforening, Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Døve-Idrætsforbund, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomskredit, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendoms-mæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Erhverv Digital Handel, Dansk Fjernvarme, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Friskoleforening, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Golf Union, Dansk IT, Dansk Iværksætterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Kunstnerråd, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Retursystem A/S, Dansk Mobilitet, Dansk Mode og Textil, Dansk Musiker Forbund, Dansk Offshore, Dansk PersonTransport, Dansk Skovforening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Teknisk Lærerforbund, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Ungdoms Fællesråd, Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Boligadvokater, Danske Byggefag, Danske Erhvervsskoler, Danske Familieadvokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Handicaporganisationer, Danske Commodities A/S, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Produktionsskoler Lærerforening, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Rederier, Danske

Regioner, Danske Seniorer, Danske Skoleelever, Danske Speditører, Danske Tandplejere, Danske Tegl, Danske Udlejere, Danske Underviserorganisationers Samråd, Danske Universiteter, Danske Vandværker, DANVA, DANVAK, Dataetisk Råd, Datatilsynet, DCC Energi Naturgas, De Samvirkende Købmænd, Decentral Energi, DELTA Dansk Elektronik, Den Danske Bilbranche, Den Danske Dommerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Danske Landinspektørforening, DENFO, Danske Energiforbrugere, Det Centrale Handicapråd, Det Kriminalpræventive Råd, Det Sociale Nævn, Det Økologiske Råd, DGI, DI, Domstolsstyrelsen, Digitaliseringsstyrelsen, Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Drivkraft Danmark, DTU – Myndighedsbetjening, DTL, E. ON Danmark A/S, EBO Consult A/S, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energifællesskaber, Energisammenslutningen, Energi- og Bygningsrådgivning A/S (EBAS), Energisystemer ApS, Energitjenesten, Enyday, EUROPEAN GREEN CITIES, European Energy, Efterskoleforeningen, Ejendom-Danmark, Energy Innovation Cluster, Eurowind Energy A/S, Evida, Everfuel, EWE Energie AG, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), FDO, Familieretshuset, FDM, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans og Leasing, Finansforbundet, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, FOA, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af 10. klasseskoler i Danmark, Foreningen af Børsnoterede Virksomheder, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark (FPD), Foreningen til Søfartens Fremme, Fors A/S, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forstanderkredsen for Produktionskoler, Forsyningstilsynet, Frederiksberg Forsyning, Forældreorganisationen Skole og Samfund, Frie Funktionærer, FSE, Frie Grundskolers Lærerforening, Friluftsrådet, FSR - danske revisorer, Fællesrådet for Foreninger for Uddannelses- og Erhvervsvejledningen, GAFSAM, Games Denmark, GRAKOM, Greenpeace, Green Power Denmark, GreenTech Advisor, Grundfos, GTS (Godkendt Teknologisk service), Grønlands Selvstyre, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Ineos Danmark, ISO-BRO, It-Branchen, IT-Universitetet, Justitia, KlimaEnergi A/S, Kommunernes Landsforening, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Kasinoforeningen, KFUM Spejderne i Danmark, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kraka Economics, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagforening, Kræftens Bekæmpelse, Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune – Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af Opholdssteder, Landsforeningen af Ungdomsskoleledere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, LCA Center, Landsskatteretten, Lederne Søfart, Ledernes Hovedorganisa-

tion, Lokale Pengeinstitutter, Lundsby Biogas, Lægeforeningen, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Mellemfolkeligt Samvirke, Middelgrundens Vindmøllelaug, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nature Energy, N1 A/S, Niras, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordisk Energirådgivning ApS, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Nikotinbranchen, NOAH, Nordsøfonden, Nærbutikkernes Landsforening, Nævnenes Hus, Olie Gas Danmark, Oxfam IBIS, Planenergi, Plan og Projekt, Plesner Advokatpartnerselskab, Patienterstatningen, Produktionsskoleforeningen, Radius Elnet A/S, Rambøll, Rejsearrangør i Danmark, Rektorkollegiet, Ren Energi Oplysning (REO), Retssikkerhedssekretariatet, Rigsombuddet på Færøerne, Rigsrevisionen, Rådet for Bæredygtigt Byggeri, Rådet for Bæredygtig Trafik, Råde for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen af Danske Småøer, SEGES Innovation P/S, Serviceforbundet, Siemens Gamesa, Sikkerhedsstyrelsen, SKAD - Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skat-

teankeforvaltningen, Skattebetalerne, Skolelederforeningen, SMVdanmark, Solar Lightning Consultants ApS, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, SRF Skattefaglig Forening, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Sundhedskartellet, Sydslesvigs Danske Ungdomsforeninger, Synergi, Sustain, Søfartsstyrelsen, Team Danmark, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Tinglysningsretten, Tobaksindustrien, Tobaksproducenterne, Total S. A., Trafikstyrelsen, TREGS, TREFOR/EWII, Ungdommens Uddannelsesvejledning, Ungdomsboligrådet, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Verdens Skove, VEKS, VELTEK, Verdo Holding A/S, Vestforbrænding, Vestas Wind systems A/S, Vindenergi Danmark, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, VisitDenmark, Vurderingsanævnensforeningen, Wind Estate A/S, Wintershall Nordszee B. V., WWF Verdensnaturfonden, Ældre Sagen, Ældreboligrådet, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Energikoncern, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Forslaget om afskaffelse af chokoladeafgiftsloven skønnes at medføre et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 2.120 mio. kr. årligt. Forslaget om afskaffelse af kaffeafgiften skønnes at medføre et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 245 mio. kr. årligt. Forslaget om indførelse af nulmoms på bøger skønnes at medføre et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 340 mio. kr. årligt. Forslaget om forbedringer af mulighederne for godtgørelse af visse frivillige skønnes at medføre et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 15 mio. kr. årligt. Forslaget om indførelse af et fradrag for motion og musikundervisning skønnes at medføre et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 240 mio. kr. årligt. Forslaget om afskaffelse af tillægsboafgiften for arv til søskendes børn skønnes at medføre et varigt mindreprovenu efter

		tilbageløb og adfærd på ca. 110 mio. kr. årligt. Forslaget om fradrag for lønudgifter til udvikling af software skønnes at medføre et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på 25 mio. kr. årligt. Forslaget om forhøjelse af standardfradraget for dagplejere skønnes at medføre et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 35 mio. kr. årligt. Forslaget om forhøjelse af det ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer og udvidelse af perioden til 5 år før folkepensionsalderen skønnes at medføre et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 1.200 mio. kr. årligt. Forslaget om fritagelse for variabel tinglysningsafgift ved inddragelse af anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a vurderes at medfører et årligt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på 50 mio. kr. fra 2026-2035. Forslaget om kategorisering af små transformerstationer som driftsinventar og driftsmateriel skønnes at medføre et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på 50 mio. kr. i 2026.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 12,2 mio. kr. i 2026, 0,9 mio. kr. i 2027, 1,8 mio. kr. i 2028, 3,9 mio. kr. i 2029, 1,4 mio. kr. i 2030, 0,8 mio. kr. i 2031, 0,1 mio. kr. i 2032, 0,6 mio. kr. samlet i perioden 2033-2036 samt administrative besparelser på 3,1 mio. kr. årligt og varigt fra 2037. Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for kommuner og regioner. Der afsættes i den forbindelse 3,0 mio. kr. i 2026, heraf 2,6 mio. kr. lønsum til Skattestyrelsen fra TB reserven.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Forslaget om ophævelse af chokoladeafgiftsloven og kaffeafgiften skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslettelse for erhvervslivet svarende til det umiddelbare mindreprovenu for det offentli-	Ingen.

	ge, som dog forventes overvæltet til forbrugerne i form af lavere priser. Forslaget om indførelse af nulmoms på bøger skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslettelse for erhvervslivet svarende til det umiddelbare mindreprovenu for det offentlige, som dog forventes overvæltet til forbrugerne i form af lavere priser. Virksomheder, der leverer bøger, som f.eks. boghandlere og forlag, vil ikke længere skulle afregne moms, når de leverer bøger. Forslaget om at give mulighed for at foretage fradrag for lønudgifter til anskaffelse af software vil lempe erhvervslivets beskatning svarende til det umiddelbare mindreprovenu for staten på 35 mio. kr. årligt. Den positive likviditetsvirkning vil dog være større i de første år. Forslaget om fritagelse for variabel tinglysningsafgift ved tinglysning af en ændring, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a og forslaget om kategorisering af små transformerstationer som driftsinventar og driftsmateriel skønnes at medføre en afgiftslettelse for de omfattede forsyningsvirksomheder.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	OBR vurderer, at lovforslaget samlet vil medføre administrative lettelser for erhvervslivet på over 4 mio. kr. Der skal derfor foretages en AMVAB-måling for at kvantificere lettelserne nærmere. På baggrund af informationerne forsynet af Skatteministeriet er det OBRs vurdering, at forslaget samlet set medfører administrative løbende lettelser for erhvervet på ca. 29 mio. kr. årligt.	Det vurderes, at forslaget samlet medfører omstillingsomkostning for erhvervet på ca. 3,5 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget om at forbedre mulighederne for godtgørelse af frivillige for afholdte udgifter vil forenkle godtgørelsen til frivillige. Det skyldes, at frivillige med lovforslaget i et mindre omfang skal forholde sig til hvilke udgifter de afholder på foreningens vegne, samt at de i et større omfang vil kunne afholde disse udgifter på foreningens vegne og blive godtgjort herfor.	Forslaget om at forbedre mulighederne for godtgørelse af visse frivillige for afholdte udgifter vil betyde at borgere selv vil skulle sandsynliggøre at godtgørelsen er udbetalt. Borgerne vil i sager om kontanthjælp og ressourceforløb skulle dokumentere, at de har modtaget et beløb som godtgørelse i forbindelse med frivilligt arbejde.

	Lovforslaget har derudover ingen administrative konsekvenser for borgerne.	
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Forslaget om indførelse af nulmoms på bøger, herunder elektronisk leverede bøger, har hjemmel i artikel 98 og kategori nr. 6 i bilag III, i momssystemdirektivet (Rådets direktiv 2006/112/EF), som giver EU-landene mulighed for at indføre nedsat momssats, herunder nulsats, på bøger, herunder elektronisk leverede bøger. Forslaget vurderes på den baggrund at være i overensstemmelse med EU-retten.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter forbrugsafgiftslovens § 11, skal der betales afgift af rå kaffe, brændt kaffe og visse kaffeekstrakter. Der skal også betales afgift af visse varer under toldtariffen, der ikke i sig selv er afgiftspligtige, men som indeholder kaffe eller kaffeekstrakt. Herudover indeholder § 11 bl.a. afgiftssatserne for de nævnte varer og tidspunktet for angivelse af varernes vægt.

Forbrugsafgiftslovens § 11 a indeholder regler for, hvordan og hvornår visse organisationer m.v. kan få godtgjort afgift af kaffeafgiftspligtige varer, der anvendes til humanitære formål.

Det foreslås at ophæve §§ 11 og 11 a.

Den foreslåede ophævelse af § 11 vil medføre, at der fremover hverken skal betales afgift af kaffe, kaffeekstrakt eller af varer under toldtariffens position 0901 90 og 2101 12, der ikke i sig selv er afgiftspligtige, men som indeholder kaffe eller kaffeekstrakt.

Den foreslåede ophævelse af § 11 a er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 11.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 5, kan virksomheder, der kun modtager afgiftspligtige varer omfattet af §§ 3 og 11

fra udlandet, anmelde sig som registrerede varemottagere hos Skatteforvaltningen, jf. § 16 a.

Det foreslås, at i forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 5, ændres »§§ 3 og 11« til »§ 3«.

Det betyder, at henvisningen til § 11 udgår.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, 2. pkt., finder § 14 a, stk. 2, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt., hvis varerne er afgiftspligtige efter §§ 3, 11 eller 12.

Det foreslås, at i forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, 2. pkt., ændres »§§ 3, 11 eller 12« til »§§ 3 eller 12«.

Det betyder, at henvisningen til § 11 udgår.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 1.

Til § 2

Til nr. 1

Erhvervsmæssig levering af varer og ydelser med leveringssted i Danmark er afgiftspligtig efter momsloven, jf. momslovens § 1. Det følger af momssystemdirektivets artikel 98, stk. 2, at medlemslandene kan anvende nulsats, hvilket vil sige fritagelse med ret til fradrag af den i det tidligere omsætningsled betalte moms, på leveringer af varer og ydelser omfattet af momssystemdirektivets bilag III, nr. 1-6, og nr. 10c. Kategori 6 omhandler levering, herunder udlån på bib-

lioteker, af bøger, aviser og tidsskrifter, enten på fysiske medier eller leveret elektronisk eller begge dele (herunder brochurer, foldere og lignende tryksager, billed-, tegne- eller malebøger til børn, trykt eller håndskreven musik, geografiske og hydrografiske kort eller tilsvarende), bortset fra publikationer, der udelukkende eller hovedsagelig er reklame, og bortset fra materiale, der udelukkende eller hovedsagelig består af videoindhold eller hørbar musik, produktion af publikationer for organer, som ikke arbejder med gevinst for øje, og ydelser i forbindelse hermed.

Levering af fysiske og elektroniske aviser er i Danmark omfattet af nulsats, jf. momslovens § 34, stk. 1, nr. 18. Muligheden for at anvende nulsats på leveringer omfattet af kategori 6 er således delvist udnyttet i momsloven.

Det foreslås, at i momslovens § 34, stk. 1, nr. 18, indsættes efter »månedligt« », og levering af bøger, herunder elektronisk leverede bøger«.

Det foreslåede vil medføre, at der vil være nulsats på levering af bøger, herunder elektronisk leverede bøger. Elektronisk leverede bøger kan enten være e-bøger eller lydbøger. Billed-, tegne- eller malebøger til børn, trykt eller håndskreven musik, geografiske og hydrografiske kort og tilsvarende vil være omfattet af nulsatsen.

Det foreslåede medfører således, at momsen på leverancen af bøger vil være nul, mens sælger fortsat har fradragsret for købsmoms, lige som det er tilfældet efter de gældende regler om nulsats på levering af aviser, herunder aviser leveret elektronisk, som normalt udkommer med mindst ét nummer månedligt, jf. momslovens § 34, stk. 1, nr. 18, og efter de gældende regler om nulsats på passagerbefordring med fly og transport af passagerers medførte ejendele samt levering af ydelser i forbindelse med passagerbefordringen, jf. nr. 22.

I relation til definitionen af, hvad der vil udgøre levering af bøger, herunder elektronisk leverede bøger, vil der skulle foretages en helhedsvurdering, hvor der vil kunne lægges vægt på, om der er tale om et materiale med et ISBN-nummer, og om materialet, hvis der er tale om en elektronisk leveret bog, ville kunne foreligge i en fysisk form som en bog efter en almindelig forståelse af, hvad en bog er. I relation til ISBN-numre vil der dog skulle tages højde for, at visse former for bøger normalt ikke har et ISBN-nummer. Dette kan for eksempel være tegne- og malebøger. Sådanne bøger vil være omfattet af nulsatsen, jf. ovenfor. Tilstedeværelsen af et ISBN-nummer vil derfor ikke være afgørende, men derimod udgøre et fortolkningsmoment.

Nulmomsen er en undtagelse til det almindelige udgangspunkt om, at alle leveringer af varer og ydelser pålægges moms. Ovenstående kriterier for, hvorvidt der foreligger en bog, skal derfor fortolkes snævert, jf. det almindelige momsretlige princip om, at undtagelser skal fortolkes indskrænkende.

I konkrete tvivlstilfælde vil der kunne ske en nærmere fortolkning af anvendelsesområdet for nulsatsen og med fast-

læggelse af praksis ved anmodning om bindende svar fra Skatteforvaltningen og Skatterådet, eller gennem afgørelser fra domstolene.

Levering af bøger vil skulle afgrænses over for tidsskrifter. Den væsentligste forskel mellem bøger og tidsskrifter vurderes at være, at bøger, herunder elektronisk leverede bøger, ikke har en fastlagt og regelmæssig udgivelsesfrekvens.

Levering af bøger, herunder især elektronisk leverede bøger vil også skulle afgrænses i forhold til f.eks. podcasts og lignende ydelser. I relation hertil bemærkes, at en forudsætning for, at en digital ydelse i form af en lydfil vil kunne være omfattet af nulsatsen, vil være, at dette indeholder en gengivelse af en tekst. Præsentationen på lydfilen skal derfor være udtryk for en gengivelse af en tekst. Det er ikke nødvendigt, at denne gengivelse foreligger i trykt form, men en lydfil, der består af en eller flere personer, der taler frit uden et håndskrift, gengiver ikke en eksisterende tekst og er derfor ikke omfattet af nulsatsen.

Det foreslåede vil ikke medføre nulsats på udlån af bøger, herunder fra biblioteker. Dette indebærer, at udlån af bøger fra fysiske biblioteker og digitale biblioteker så som E-reolen ikke vil være omfattet af nulsatsen. Visse virksomheder sælger streamingydelser i form af adgang til at læse og lytte til bøger digitalt. Betalingen sker typisk som en månedlig betaling som abonnement, og adgangen består typisk i, at abonnenten har adgang til at læse og lytte til alle de bøger, som ligger på virksomhedens portal, så længe abonnementet haves. Det foreslåede vil heller ikke medføre nulsats på streamingydelser i form af adgang til at læse og lytte til bøger digitalt. For den nærmere uddybning heraf henvises til pkt. 2.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ved levering af en bog, som også inkluderer andre varer eller ydelser end den trykte eller elektronisk leverede bog, vil der skulle foretages en konkret vurdering af leveringens indhold for at fastslå den momsretlige behandling. Leveringen kan efter en konkret vurdering udgøre en levering af flere uafhængige hovedydelser, hvorved forstås flere hovedleveringer af enten en vare eller ydelse. Dette resulterer i, at leveringens enkelte varer eller ydelser momsmæssigt vil skulle bedømmes særskilt.

Som eksempel på et tilfælde, hvor sammensætningen af leverancen vil skulle vurderes, kan nævnes en situation, hvor levering af en fysisk bog også inkluderer adgang til at streame bøger i en begrænset periode. Som et andet eksempel kan nævnes levering af en studiebog, som også inkluderer adgang til en virtuel læringsportal.

Hvis leveringen efter en konkret vurdering udgør en levering af flere uafhængige varer eller ydelser, vil alene levering af bogen blive pålagt nulmoms, mens de resterende dele (dvs. adgangen til at streame hhv. adgangen til den virtuelle læringsportal) pålægges 25 pct. moms, medmindre de er momsfri efter andre bestemmelser i momsloven.

Såfremt der er tale om en hovedydelse og en eller flere

biydelser, behandles biydelserne momsmæssigt på samme måde som hovedydelsen. Hvis bogen efter en konkret vurdering anses for at udgøre hovedydelsen, som er omfattet af nulmomsen, vil de resterende dele af leveringen (dvs. adgangen til at streame hhv. adgangen til den virtuelle læringsportal) ligeledes blive omfattet af nulmomsen. Hvis bogen derimod er en biydelse, vil denne blive pålagt 25 pct. moms, ligesom hovedydelsen.

Endelig kan elementerne i en levering være så nært forbundne, at de set under et udgør én enkelt leverance, som det vil være kunstigt at opdele. Denne leverance skal momsmæssigt bedømmes i sin helhed, dvs. alle elementer og handlinger set under et, idet ingen af dem i sig selv udgør en hovedydelse. Dette kunne for eksempel være tilfældet ved levering af en bog med adgang til en virtuel læringsportal, såfremt anvendelsen af bogen og læringsportalen ikke vil kunne ske uafhængigt af hinanden, og for kunden fremtræder som lige vigtige.

Det foreslåede vil i overensstemmelse med momssystemdirektivets bilag III, kategori nr. 6 ikke omfatte publikationer, der udelukkende eller hovedsagelig er reklame, og materiale, der udelukkende eller hovedsagelig består af videoindhold eller hørbar musik, produktion af publikationer for organer, som ikke arbejder med gevinst for øje, eller ydelser i forbindelse hermed.

Til § 3

Til nr. 1

Efter ligningslovens § 7 M er godtgørelser, der af en forening udbetales til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed, skattefri for modtageren. Skattefriheden er betinget af, at godtgørelsen udbetales til dækning af udgifter, som modtageren afholder på foreningens vegne, samt at godtgørelsen ikke overstiger satser, der fastsættes af Skatterådet.

Det foreslås i ligningslovens § 7 M, stk. 1, at indsætte som 3. pkt.:

»Herudover er det en betingelse, at den samlede godtgørelse for følgende udgiftskategorier ikke overstiger et grundbeløb på 7.250 kr. pr. år (2010-niveau), der reguleres efter personskattelovens § 20:

- 1) Godtgørelse til dækning af administrative udgifter
- 2) Godtgørelse til køb, vask og vedligeholdelse af særlig beklædning«

Forslaget vil medføre en forenkling af de gældende regler, da de gældende satser for telefon/it, administration og beklædning slås sammen til én samlet sats på 10.000 kr. årligt, som vil dække administrative udgifter samt køb, vask og vedligeholdelse af særlig beklædning.

Det foreslåede i 1. pkt. betyder, at der fortsat kan udbetales skattefri godtgørelse for administrative omkostninger, som

f.eks. vil dække kontorartikler, porto, møder samt telefonsamtaler og internetforbrug.

Det foreslåede i 2. pkt. betyder, at der fortsat kan udbetales skattefri godtgørelse for køb, vask og vedligeholdelse af særlig beklædning. Dette kan f.eks. være godtgørelse for udgifter til vask af sportstøj og lignende.

Skattefriheden vil fortsat være betinget af, at godtgørelsen udbetales til dækning af udgifter, som modtageren afholder på foreningens vegne.

Derudover forhøjes det samlede loft for, hvornår der kan gives godtgørelse for de nævnte udgifter uden dokumentation fra 6.800 kr. årligt til 10.000 kr. årligt. Grænsen reguleres efterfølgende efter personskattelovens § 20.

Ændringen vil også betyde at de nævnte godtgørelser vil fremgå direkte af ligningslovens § 7 M. Som en konsekvens heraf vil bekendtgørelse nr. 1185 af 19. november 2024 om udbetaling af skattefri godtgørelse til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed, blive ændret, så de nævnte godtgørelser udgår.

Den gældende godtgørelsesmulighed efter § 4, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 1185 af 19. november 2024 flyttes ikke fra bekendtgørelsen til ligningslovens § 7 M. Det betyder, at idrætsdommere fortsat i stedet for godtgørelse for andre udgifter efter ligningslovens § 7 M, nr. 1 og 2, kan modtage skattefri omkostningsgodtgørelse efter skatterådets satser, som efter § 4, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 1185 af 19. november 2024 udgør op til 300 kr. pr. kamp, dog højst 600 kr. pr. dag.

Udbetales godtgørelse med beløb, der for et indkomstår overstiger satserne i ligningslovens § 7 M eller bekendtgørelse nr. 1185 af 19. november 2024 om udbetaling af skattefri godtgørelse til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed, bliver alle godtgørelser, der er udbetalt til den pågældende, skattepligtige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter ligningslovens § 8 N, stk. 1, kan erhvervsmæssige lønudgifter til personer i ansættelsesforhold fradrages. Erhvervsmæssige udgifter tilknyttet ansættelsesforholdet kan ligeledes fradrages. Derudover kan bestyrelses honorarer og erhvervsmæssige udgifter tilknyttet bestyrelseserhvervet fradrages.

Lønudgifter, der skal aktiveres, kan dog ikke fradrages efter ligningslovens § 8 N, stk. 1. Det fremgår således af bemærkningerne til ligningslovens § 8 N, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 104 som fremsat, side 9, at det ikke er hensigten at ændre på den praksis, der gælder for aktivering

af lønudgifter m.v., og at der derfor fortsat ikke vil være fradragsret for lønudgifter, der skal aktiveres.

Lønudgifterne indgår i stedet i den samlede anskaffelsessum, som den skattepligtige som udgangspunkt kan afskrive på. Anskaffelsessummen for software afskrives efter afskrivningslovens kapitel 2 og som udgangspunkt efter saldoprincippet i afskrivningslovens § 5. Det gælder også for udgifter til forbedring.

Afskrivning efter saldoprincippet indebærer, at driftsmidler og skibe afskrives på en samlet saldo med højst 25 pct. Der afskrives på saldoværdien ved indkomstårets udgang. Denne værdi opgøres som saldoværdien ved indkomstårets begyndelse med tillæg af driftsmidler og skibe, der er anskaffet i indkomståret, og med fradrag af salgssummen for driftsmidler og skibe, der er solgt og leveret i løbet af indkomståret.

Efter ligningslovens § 8 N, stk. 2, kan betaling for erhvervs-mæssige udgifter omfattet af stk. 1 fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst hos det betalende selskab, hvis det betalende selskab og det modtagende selskab sambeskattes eller ville kunne sambeskattes efter selskabsskatte-lovens § 31 A.

Der kan efter ligningslovens § 8 N, stk. 3, 1. pkt., ikke fradrages lønudgifter efter stk. 1 og 2 for mere end 8.704.600 kr. (2026-niveau) for én person i ét indkomstår. Det fremgår af stk. 3, 2. og 3. pkt., hvilke udgifter der skal medregnes.

Derudover fremgår det af stk. 5, at stk. 3 finder anvendelse for værdien af en købe- eller tegningsret til aktier på udnyttelsestidspunktet, hvor udgiften for det selskab, der har ydet købe- eller tegningsretten, fradrages efter § 28, stk. 3.

Det foreslås i ligningslovens § 8 N at indsætte et nyt stykke som *stk. 6*, og af det foreslåede *1. pkt.* vil følge, at lønudgifter til personer i ansættelsesforhold til anskaffelse eller forbedring af software ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages i det indkomstår, hvori lønudgifterne afholdes.

Det foreslås således, at lønudgifter til anskaffelse, herunder forbedring, i form af udvikling af software i egen virksomhed til brug for virksomheden skal kunne fradrages.

Forslaget indebærer, at lønudgifter i modsætning til efter reglerne om afskrivning og ikke mindst den tidligere gældende regel om straksafskrivning på software vil kunne fradrages i afholdelsesåret, selv om softwaren ikke er færdiggjort i et sådant omfang, at den kan indgå i virksomhedens drift.

Ved anskaffelse skal forstås udvikling (fremstilling) i egen virksomhed til brug for virksomheden, herunder software fremstillet med henblik på at sælge licensrettigheder eller lignende. Anskaffelse, herunder forbedring, indebærer typisk – i samspil med andre opgaver – opgaver, der forudsætter egentlige softwareudviklingskompetencer.

Det bemærkes, at det alene er lønudgifter til anskaffelse og forbedring af software, der ikke kan fradrages efter ligningslovens § 8 N, stk. 1, fordi de skal aktiveres og afskrives, der vil kunne fradrages efter det foreslåede stk. 6.

Af *2. pkt.* vil følge, at der efter *1. pkt.* dog ikke samlet kan fradrages udgifter for mere end et grundbeløb på 3.641.600 kr. (2010-niveau) i et indkomstår.

Det foreslåede loft vil gælde udgifter afholdt i de enkelte indkomstår, og er fradraget ikke fuldt ud udnyttet, kan det ikke overføres til et senere indkomstår.

I det omfang en virksomheds lønudgifter til anskaffelse eller forbedring af software overstiger 5 mio. kr. (2026-niveau), vil udgifterne fortsat skulle afskrives fra det indkomstår, hvori softwaren er anskaffet, jf. afskrivningslovens § 3, og således er færdiggjort i et sådant omfang, at den kan indgå i virksomhedens drift m.v.

Af *3. pkt.* vil følge, at begrænsningen efter *2. pkt.* gælder samlet for sambeskattede selskaber, jf. selskabsskatte-lovens §§ 31 og 31 A, idet den samlede begrænsning fordeles forholdsmæssigt mellem de sambeskattede selskabers udgifter.

Dermed vil sambeskattede selskaber m.v. samlet set kun kunne fradrage 5 mio. kr. årligt efter det foreslåede ligningslovens § 8 N, stk. 6.

Af *4. pkt.* vil følge, at stk. 2 og 5 finder tilsvarende anvendelse.

Dermed vil de foreslåede regler finde tilsvarende anvendelse for betalinger for løn til ansatte i et andet selskab, hvis det betalende og det modtagende selskab sambeskattes eller ville kunne sambeskattes efter selskabsskatte-lovens § 31 A.

Det vil bl.a. betyde, at f.eks. et moderselskab vil kunne foretage fradrag efter det foreslåede § 8 N, stk. 6, hvor moderselskabet betaler et datterselskab for lønudgifter til en person, der udvikler (fremstiller) software for moderselskabet. Sådanne betalinger medregnes ved opgørelsen af den foreslåede beløbsbegrænsning, jf. *2. pkt.*

Endvidere vil stk. 5 finde tilsvarende anvendelse, hvor udgifter omfattet af det foreslåede stk. 6 udgøres af købe- eller tegningsretter til aktier.

I forhold til det foreslåede stk. 6, 2. pkt., hvorefter der ikke vil kunne fradrages udgifter for mere end 5 mio. kr. (2026-niveau), vil det være værdien af køberetten eller tegningsretten på udnyttelsestidspunktet, der skal anvendes.

Dette vil gælde i de tilfælde, hvor det selskab, der har ydet køberetterne eller tegningsretterne, kunne havde fradraget udgiften efter ligningslovens § 28, stk. 3, hvis den ikke skulle aktiveres skattemæssigt.

Af *5. pkt.* vil følge, at grundbeløbet efter det foreslåede stk. 6, 2. pkt., reguleres efter personskatteleovens § 20.

Dermed vil det foreslåede loft over fradrag for lønudgifter til udvikling af software skulle reguleres på samme måde som loftet i ligningslovens § 8 N, stk. 3, 1. pkt. Efter ligningslovens § 8 N, stk. 3, kan der ikke fradrages udgifter for mere end 8.704.600 kr. (2026-niveau) for én person i ét indkomstår efter bestemmelsens stk. 1 og 2.

Til nr. 3

Efter gældende ret kan private udgifter til motion og musikundervisning ikke trækkes fra ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Det foreslås efter ligningslovens § 8 Y at indsætte en ny paragraf, § 8 Z.

Det foreslås som *stk. 1*, at ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst vil kunne fradrages udgifter, der er betalt og dokumenteret, til motion og musikundervisning, som udbydes med gevinst for øje.

Forslaget vil indebære, at privatpersoner ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst kan fradrage udgifter til motion og musikundervisning, som er udbudt med gevinst for øje, når betingelserne i det foreslåede stk. 2-5 tillige er opfyldt. Fradraget vil således være et ligningsmæssigt fradrag for udgifter til motion og musikundervisning, der er købt hos kommercielle udbydere. Det forudsættes, at der er tale om udgifter, som den skattepligtige selv har betalt elektronisk, idet det dog for ægtefæller og samlevende med fælles økonomi accepteres, at der tages fradrag for den skattepligtiges del af udgifterne, selvom partneren har betalt regningen. Det forudsættes endvidere, at det er dokumenteret ved f.eks. faktura, kontingentopkrævning eller lignende, at der er tale om betaling for omfattede motionsydelser eller musikundervisningsydelser. Disse krav skal ses i sammenhæng med det foreslåede stk. 6, hvorefter skatteministeren foreslås at kunne fastsætte nærmere regler om bl.a. dokumentation for udgifterne.

Som motionsydelser anses bl.a. sport og fysisk træning. Herunder undervisning i legemsøvelser i kommercielle fitnesscentre, private yogastudier og danseskoler m.v., som bl.a. kan være spinning, yoga, pilates, aerobics, crossfit og dans.

Det forudsættes, at sports- og idrætsaktiviteter, der er knyttet til et sports- eller idrætsforbund som DIF (Danmarks Idrætsforbund) eller DGI (Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger), omfattes af begrebet motion. Det gælder f.eks. golf og ridning. Hertil bemærkes, at motion, der udbydes af ikke-kommercielle aktører såsom amatørsports- og idrætsforeninger ikke omfattes, da disse ikke udbyder ydelser med gevinst for øje. Indgår motionsaktiviteten som et underordnet element i forhold til den samlede ydelse, der købes, anses dette ikke for at være udgifter til motion. Det gælder f.eks. især, hvis der er tale om lavintens sport med mindre fysisk element, der dyrkes som en underordnet aktivitet i forbindelse med køb af ydelser, der ikke er motion. Sports-

aktiviteter på en beværtning omfattes derfor ikke af fradraget.

Som musikundervisning anses undervisning i sang, musik og musikinstrumenter. Det forudsættes at omfatte musikalske aktiviteter i form af undervisning i aktiv musikudøvelse såvel som musikformidlende undervisningsaktiviteter, hvor kendskab til og forståelse for musik styrkes. Det forudsættes endvidere, at undervisning på tværs af flere genrer omfattes af musikundervisningsbegrebet, hvis undervisning i sang og musik indgår som et betydeligt element. Det forudsættes herved, at undervisning i f.eks. ballet- og musikdramatik og musikteater anses for at have tilstrækkeligt musikalsk element. Undervisning i f.eks. drama, skuespil eller teater, hvori undervisning i musik og sang i et mindre omfang indgår som et underordnet element i forhold til undervisningens hovedsigte, karakteriseres ikke som musikundervisning.

Det forudsættes, at undervisningen går ud på at tilegne sig eller vedligeholde kundskaber, viden eller færdigheder inden for musik og sang, og at undervisningen ikke har karakter af konsulentbistand, idet undervisningen forudsættes at have en form for »lærer-elev-forhold«, hvor der overføres viden og/eller færdigheder fra »lærer« til »elev«.

Ved vurderingen af, om ydelsen udbydes med gevinst for øje, lægges vægt på, at virksomheden eller personer, der udbyder motion eller musikundervisning, leverer ydelsen på kommercielle vilkår. Den skattepligtige vil som alt overvejende hovedregel kunne lægge til grund, at ydelsen er udbudt med gevinst for øje, hvis regningen for den købte motionsydelse eller musikundervisningsydelse er inklusiv moms.

Motion og musikundervisning, der udbydes af en offentlige myndighed, f.eks. en kommunal musikskole, anses ikke for udbudt med gevinst for øje. Tilsvarende gælder ydelser, der udbydes af aftenskoler, daghøjskoler og folkeuniversiteter, som er berettiget til tilskud efter folkeoplysningsloven, og ydelser, der udbydes af folkehøjskoler, som er berettiget til tilskud efter lov om folkehøjskoler.

Det vil ikke være en betingelse for den foreslåede fradragsret, at den pågældende motionsydelse eller musikundervisningsydelse tidligere har været momsfri.

Det foreslås som *stk. 2*, at fradraget er betinget af visse betingelser. Det foreslås som *nr. 1*, at fradragsretten er betinget af, at den skattepligtige person ved indkomstårets udløb er fyldt 30 år.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 1 vil indebære, at fradragsretten vil gælde for personer fra og med det indkomstår, hvor de fylder 30 år. Dette vil understøtte en enklere sagsbehandling for Skatteforvaltningen, idet reglen vil gælde for opgørelse af den skattepligtige indkomst på samme måde for hele det indkomstår, hvor personen fylder 30 år.

Det foreslås som *nr. 2*, at udbyderen af ydelser som nævnt

i stk. 1 er momsregistreret i Danmark eller i et andet EU/EØS-land på betalingstidspunktet.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 2 vil indebære, at fradragsretten forudsætter, at udbyderen er momsregistreret i Danmark eller i et andet EU/EØS-land på tidspunktet for betaling for ydelsen som nævnt i det foreslåede stk. 1. Bestemmelsen forudsætter således, at udenlandske virksomheder, der ønsker at udbyde ydelser omfattet af den foreslåede fradragsret, enten momsregistreres i Danmark og er registreret i Registret for Udenlandske Tjenesteydere (RUT) eller er momsregistreret i et andet EU/EØS-land. Fradragsretten vil dermed forudsætte, at den skattepligtige vil kunne angive, hvem udbyderen af ydelsen er. Det vil kunne opfyldes ved at oplyse udbyderens cvr-nummer, SE-nummer eller cpr-nummer.

Det foreslås som *nr. 3, 1. pkt.*, at fradragsretten er betinget af, at den skattepligtige person, jf. nr. 1, oplyser det fradragsberettigede beløb til Skatteforvaltningen.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 3, 1. pkt., vil indebære, at fradragsretten forudsætter, at den skattepligtige oplyser det fradragsberettigede beløb til Skatteforvaltningen. Det bemærkes, at dette fra og med indkomståret 2027 foreslås suppleret af en mulighed for at aftale med udbyderen, at denne videregiver oplysninger om ens fradragsberettigede udgifter til Skatteforvaltningen, jf. det foreslåede 2. pkt.

Det foreslås som *nr. 3, 2. pkt.*, at den skattepligtige person kan aftale med udbyderen, jf. nr. 2, at udbyderen fra og med indkomståret 2027 til told- og skatteforvaltningen kan videregive oplysninger om den skattepligtige persons udgifter til ydelser som nævnt i stk. 1.

Det foreslåede 2. pkt. vil indebære, at oplysningen om det fradragsberettigede beløb fra og med indkomståret 2027 også kan tilgå Skatteforvaltningen efter oplysning fra udbyderen, jf. nr. 2. Muligheden for, at udbyderen kan supplere i forhold til oplysning om de fradragsberettigede udgifter på vegne af den skattepligtige person, jf. nr. 1, forudsætter, at den skattepligtige person og udbyderen har indgået aftale herom, og at eventuelle regler fastsat i medfør af det foreslåede stk. 6 tillige er opfyldt. Ansvar for, at det oplyste beløb er korrekt og fradragsberettiget vil i alle tilfælde påhvile den skattepligtige person. Derfor vil den skattepligtige også kunne rette det indtastede beløb på forskuds- og årsopgørelsen.

Bestemmelserne i nr. 3 skal desuden ses i sammenhæng med det foreslåede stk. 6, hvorefter skatteministeren foreslås at kunne fastsætte nærmere regler om bl.a. oplysninger til Skatteforvaltningen, herunder om oplysninger fra udbydere.

Det foreslås som *stk. 3*, at fradraget henføres til det indkomstår, hvor betalingen for udgifterne er sket.

Det vil indebære, at betalingstidspunktet er afgørende for, hvilket indkomstår fradraget henføres til. Tidspunktet for modtagelsen af ydelsen er således uden betydning for fradragsretten. Dette vil sikre, at fradraget er let administrerbart

for den skattepligtige såvel som for Skatteforvaltningen, således at f.eks. et årsabonnement med ubegrænset træning i et fitnesscenter, som strækker sig hen over årsskiftet, ikke skal periodiseres forholdsmæssigt på de respektive indkomstår afhængig af, hvornår motionsydelsen faktisk er modtaget.

Det foreslås som *stk. 4, 1. pkt.*, at de fradragsberettigede udgifter efter stk. 1 for indkomståret 2026 højst kan udgøre 1.750 kr.

Det foreslåede vil indebære, at fradragsbeløbet for indkomståret 2026 højst kan udgøre 1.750 kr., uanset om den skattepligtige har relevante udgifter i større omfang til både omfattede motions- og musikundervisningsaktiviteter. Det forudsættes, at fradrag med det fulde beløb på 1.750 er betinget af, at den skattepligtige har fradragsberettigede udgifter i indkomståret 2026 på minimum 1.750 kr. Har den skattepligtige fradragsberettigede udgifter på mindre end 1.750 kr. vil fradragsretten gælde for den faktiske udgift. Det vil sige, at hvis den skattepligtiges eneste udgift i indkomståret 2026, som er omfattet af denne fradragsret, f.eks. er en enkelt sangundervisningslektion til en pris på 500 kr. vil fradragsbeløbet være 500 kr.

Det foreslås som *stk. 4, 2. pkt.*, at de fradragsberettigede udgifter for indkomståret 2027 og efterfølgende indkomstår højst kan udgøre et grundbeløb på 1.250 kr. (2010-niveau) i et indkomstår.

Det foreslåede vil indebære, at det højst mulige fradragsbeløb fra og med indkomståret 2027 fastsættes som et grundbeløb, der reguleres årligt, jf. det foreslåede 3. pkt. nedenfor. Det bemærkes, at 1.250 kr. i 2010-niveau svarer til 1.750 kr. i 2026-niveau, og at fradragsloftet for indkomståret 2027 vil blive reguleret til 2027-niveau.

Virkningen af den foreslåede begrænsning på fradragsretten efter stk. 1 adskiller sig ikke i øvrigt fra den beskrevne virkning af det foreslåede 1. pkt.

Det foreslås som *stk. 4, 3. pkt.*, at grundbeløbet i 2. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.

Det vil indebære, at beløbsgrænsen i 2. pkt. reguleres årligt i takt med indkomstudviklingen.

Det foreslås som *stk. 5, 1. pkt.*, at der kan ikke foretages fradrag efter stk. 1 for udgifter, hvortil der er ydet tilskud efter offentlige støtteordninger.

Det foreslåede indebærer, at det vil være en betingelse for fradragsret, at den skattepligtige betaler »markedsprisen« for ydelsen. Det vil sige, at der ikke er tale om, at den skattepligtiges pris for ydelsen er reduceret som følge af tilskud efter en offentlig støtteordning. Rabatter og tilbud fra udbyderen vil ikke være til hinder for fradragsret.

Det foreslås endvidere som *2. pkt.*, at tilsvarende gælder udgifter, som er fradraget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter andre regler i skattelovgivningen.

Den foreslåede bestemmelse i 1. pkt. vil indebære, at der alene vil kunne opnås fradrag for udgifter, der ikke er ydet offentligt tilskud til.

Den foreslåede bestemmelse i 2. pkt. vil indebære, at udgiften ikke også vil kunne fradrages efter de foreslåede regler i ligningslovens § 8 Z, hvis udgifter allerede er fradraget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter andre regler i skattelovgivningen.

Det foreslås som *stk. 6*, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de omfattede ydelser, om dokumentation for udgifter og om kontrol og administration af reglerne.

Det foreslåede vil indebære, at skatteministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om dokumentation for den købte ydelse, herunder, at dokumentationen skal bestå af en faktura, serviceerklæring eller anden skriftlig aftale om ydelsen, der indeholder oplysninger om ydelsens karakter, leveringssted, leveringsdato eller periode og entydig identifikation af udbyderen ved cvr-nummer eller cpr-nummer.

Det foreslåede vil derudover indebære, at skatteministeren vil kunne fastsætte regler om betaling for ydelsen, herunder at den skattepligtige har dokumentation for sin betaling i form af kontoudtog, kvittering for betalingsoverførsel via f.eks. bank eller netbank eller elektronisk betaling med betalingskort.

Ydermere vil det foreslåede også indebære, at skatteministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om den skattepligtiges oplysning til Skatteforvaltningen vedrørende det fradragsberettigede beløb. Herunder i hvilket omfang ovenfor nævnte oplysninger om ydelsen m.m., der skal kunne dokumenteres, der skal oplyses elektronisk til Skatteforvaltningen samt fristen herfor, hvis oplysningerne skal kunne medtages på den ordinære årsopgørelse.

Endelig vil skatteministeren efter det foreslåede kunne fastsætte nærmere regler om udbyderes videregivelse af oplysninger om den skattepligtiges udgifter til motion og musikundervisning til Skatteforvaltningen på vegne af den skattepligtige. Det forudsættes herved, at den skattepligtige og udbyderen af ydelsen efter det foreslåede *stk. 2*, nr. 3, 2. pkt., har aftalt, at udbyderen af ydelsen videregiver oplysninger om den skattepligtiges udgifter til motionsydelser og musikundervisningsydelser til Skatteforvaltningen på den skattepligtiges vegne. Den foreslåede bemyndigelse forudsættes desuden at kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler om virksomhedernes ansøgning til Skatteforvaltningen om adgang til at videregive oplysningerne til brug for den skattepligtiges skatteansættelse.

Til nr. 4

Efter ligningslovens § 9 H, *stk. 1*, kan dagplejere, der udfører kommunal eller privat dagpleje efter dagtilbudslovens § 21, *stk. 2* eller 3, eller privat pasning i eget hjem efter dagtilbudslovens kapitel 14, vælge at tage et standardfradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Standardfradraget for dagplejere beregnes på baggrund af en procentsats, der er fastsat i ligningslovens § 9 H, *stk. 3*. Fra og med indkomståret 2019 er standardfradraget 60 pct. af den skattepligtige del af dagplejevederlaget, jf. ligningslovens § 9 H, *stk. 3*, 9. pkt. Dagplejeren kan selv vælge, om denne vil anvende standardfradraget på 60 pct. af dagplejevederlaget eller i stedet fratrække de dokumenterede faktiske udgifter, der er forbundet med erhvervelsen af indkomsten. Valget om anvendelse af standardfradraget skal tages for et indkomstår ad gangen.

Det foreslås at § 9 H, *stk. 3*, 9. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»For indkomståret 2019 til og med indkomståret 2025 udgør procenten 60. For indkomståret 2026 og frem udgør procenten 65.«

Det foreslåede i 9. pkt. vil medføre, at standardfradraget for dagplejere efter ligningslovens § 9 H, *stk. 3*, vil udgøre 60 procent fra og med indkomståret 2019 til og med indkomståret 2025.

Det foreslåede i 10. pkt. vil medføre, at standardfradraget for dagplejere efter ligningslovens § 9 H, *stk. 3*, forhøjes med 5 procentpoint for indkomståret 2026 og frem. Dermed vil standardfradraget for dagplejere fra og med indkomståret 2026 stige fra 60 pct. til 65 pct. Det betyder, at dagplejere, der efter ligningslovens § 9 H, *stk. 1* og 2, vil være berettigede til at anvende standardfradraget for dagplejere for indkomståret 2026 og frem, vil kunne tage et standardfradrag på 65 pct. af den skattepligtige del af dagplejevederlaget.

Forslaget er en konsekvens af forslagets § 3, nr. 4, hvor det foreslås at forhøje standardfradraget med 5 procentpoint for indkomståret 2026 og frem.

Der vil som hidtil være tale om et ligningsmæssigt fradrag. Det vil som hidtil ikke være muligt både at vælge at fratrække de dokumenterede faktiske udgifter, der er forbundet med erhvervelsen af indkomsten, og tage standardfradraget for dagplejere på 65 pct. Ligeledes vil dagplejeren skulle vælge at anvende standardfradraget for hele indkomståret.

Derudover vil det som hidtil gælde for selvstændigt erhvervsdrivende, at de som udgangspunkt ikke kan anvende standardfradraget for dagplejere, medmindre den selvstændige dagplejer vælger at oplyse sin indkomst som lønmodtager. Derigennem vil den selvstændige dagplejer kunne anvende standardfradraget som et ligningsmæssigt fradrag på samme vis som almindelige lønmodtagere.

Forslaget vil ikke medføre ændringer i betingelserne for dagplejerens berettigelse til standardfradraget efter ligningslovens § 9 H.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 og 6

Efter ligningslovens § 9 J, stk. 5, er personer i hvert af de seneste 2 indkomstår, før de når folkepensionsalderen, berettiget til et ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer, hvis de er berettiget til det almindelige beskæftigelsesfradrag for lønmodtagere m.fl. og selvstændigt erhvervsdrivende.

Det ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer er et nyt fradrag, der er indført som led i Aftale om reform af personskat, der blev indgået den 14. december 2023 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Danmarksdemokraterne, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Nye Borgerlige.

Frdraget har virkning fra og med 2026 og medfører, at beskæftigede seniorer kan få frdraget i 2 år uanset, hvornår i et kalenderår folkepensionsalderen opnås. Opnås folkepensionsalderen f.eks. i 2028, vil den beskæftigede kunne få frdraget i indkomstårene 2026 og 2027, men ikke i indkomståret 2028. De beskæftigede, der når pensionsalderen i 2027, kan dog kun få frdraget i indkomståret 2026, hvor frdraget har virkning fra.

Frdraget er et ligningsmæssigt frdrag i den skattepligtige indkomst.

Grundlaget for beregningen af beskæftigelsesfrdraget til seniorer er det samme som grundlaget for beregning af det almindelige beskæftigelsesfrdrag. For lønmodtagere m.fl. opgøres den indkomst, der danner grundlag for beregning af det almindelige beskæftigelsesfrdrag, på baggrund af arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget i henhold til arbejdsmarkedsbidragslovens § 2, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 6. Der er tale om ethvert vederlag i penge eller naturalier, der kan henføres til personligt arbejde i ansættelsesforhold, ethvert vederlag, som indgår i den personlige indkomst, i penge eller naturalier modtaget uden for ansættelsesforhold, når der ikke er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed, pensionsindbetalinger foretaget af arbejdsgiver, tidligere arbejdsgiver eller offentlige myndigheder til pensionsordninger, jf. nærmere herom nedenfor, samt udbetalinger af tilgodehavende feriemidler, jf. § 15 i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

For så vidt angår indbetalinger til ratepension og ophørende livrente omfattet af pensionsbeskatningslovens § 19 indgår de med det beløb, for hvilket der er bortseelsesret efter pensionsbeskatningslovens § 19. Indbetalinger til ATP indgår med de indbetalinger, som arbejdsgiveren har indberettet til Skatteforvaltningen. Pensionsindbetalinger efter § 2 a i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension indgår ikke. Der er tale om indbetalinger bl.a. for arbejdsløse medlemmer af arbejdsløshedskasser, for personer, der modtager tilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, for personer, der modtager dagpenge efter lov om sygedagpenge eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, for personer der modtager visse ydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om social service og for personer, der modtager førtidspension eller seniorpension. Indbetalinger efter § 2 b i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension indgår heller

ikke. Der er tale om frivillige ATP-indbetalinger for modtagere af efterløn, fleksydelse, overgangsydelse og delpension. Heller ikke indbetalinger til den Supplerende Arbejdsmarkedspension (SUPP) for førtidspensionister og seniorpensionister indgår. Det samme er tilfældet for indbetalinger til den obligatoriske pensionsordning for overførselsmodtagere.

Derudover beregnes det ekstra beskæftigelsesfrdrag til seniorer, der er selvstændigt erhvervsdrivende, ligeledes på baggrund af arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget i henhold til arbejdsmarkedsbidragslovens §§ 4 og 5. Arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget for selvstændigt erhvervsdrivende, som ikke anvender virksomhedsordningen i virksomhedsskatte-lovens afsnit I, udgør den personlige indkomst ved selvstændig virksomhed opgjort efter personskattelovens § 3, med frdrag af medregnede ydelser efter lov om biblioteksafgift og frdrag af eventuelt fremført negativ personlig indkomst, jf. arbejdsmarkedsbidragslovens § 4.

Arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget for selvstændigt erhvervsdrivende, som anvender virksomhedsordningen i virksomhedsskatte-lovens afsnit I, udgør summen af overførsel fra virksomhedens skattepligtige overskud med frdrag af kapitalafkast efter virksomhedsskatte-lovens § 5, stk. 1, nr. 3, litra a, og overførsel af beløb fra virksomhedens konto for opsparet overskud med tillæg af den virksomhedsskat, der svarer hertil, til den skattepligtige samt rentekorrektion, der medregnes til den personlige indkomst efter virksomhedsskatte-lovens § 11, stk. 3, jf. arbejdsmarkedsbidragslovens § 5.

Ligesom for det almindelige beskæftigelsesfrdrag indgår visse vederlag til søfolk, ydelser i henhold til lov om biblioteksafgift og visse skattefrie vederlag, jf. arbejdsmarkedsbidragslovens § 3, ikke i grundlaget for beregningen af det ekstra beskæftigelsesfrdrag til seniorer.

Hvis beregningen af det ekstra beskæftigelsesfrdrag til seniorer medfører, at frdraget er negativt, sættes frdraget til 0 kr. for det pågældende indkomstår.

Efter ligningslovens § 9 J, stk. 6, udgør det ekstra beskæftigelsesfrdrag for seniorer 1,4 pct. af beregningsgrundlaget efter ligningslovens § 9 J, stk. 5, i indkomstårene 2026-2028, og det kan maksimalt udgøre 4.400 kr. pr. år (2010-niveau), svarende til 6.100 kr. i 2026-niveau.

For indkomståret 2029 udgør frdraget 3,8 pct. af beregningsgrundlaget efter § 9 J, stk. 5, og det kan maksimalt udgøre 12.100 kr. (2010-niveau), svarende til 16.700 kr. i 2026-niveau. For indkomståret 2030 og efterfølgende indkomstår udgør procenten 3,9 og grundbeløbet 12.400 kr. (2010-niveau). Det betyder, at det ekstra beskæftigelsesfrdrag for seniorer for indkomståret 2030 og efterfølgende indkomstår udgør 3,9 pct. af beregningsgrundlaget efter § 9 J, stk. 5, og at det maksimalt kan udgøre 12.400 kr. (2010-niveau), svarende til 17.100 kr. i 2026-niveau.

Det foreslås i § 9 J, stk. 5, 1. pkt., at ændre »2 seneste« til: »5 seneste«.

Forslaget vil medføre en udvidelse af perioden for det ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer efter ligningslovens § 9 J, stk. 5, fra 2 til 5 år fra og med 2026. Beskæftigede seniorer vil herved kunne få fradraget i 5 år uanset, hvornår i et kalenderår folkepensionsalderen opnås. Fradraget vil gælde for seniorer de seneste 5 år før folkepensionsalderen nås.

Det foreslås derudover at ligningslovens § 9 J, stk. 6, 1. pkt., affattes således, at fradragsprocenten for indkomstårene 2026-2029 udgør 8,5, og grundbeløbet 26.900 kr. (2010-niveau). Forslaget vil medføre en forhøjelse af fradragssatsen fra 1,4 pct. til 8,5 pct. i 2026-2028 og fra 3,8 pct. til 8,5 pct. i 2029. Derudover vil forslaget medføre, at de maksimale fradrag efter ligningslovens § 9 J, stk. 6, øges, fra 6.100 til 37.000 kr. i 2026-2028 og fra 16.700 kr. til 37.000 kr. i 2029.

Det foreslås derudover i stk. 6, 2. pkt., at fradragsprocenten for indkomståret 2030 og efterfølgende indkomstår udgør 10, og grundbeløbet 31.850 kr. Forslaget vil medføre en forhøjelse af fradragssatsen fra 3,9 pct. til 10 pct. fra og med 20230. Derudover vil forslaget medføre, at det maksimale fradrag øges fra 17.100 kr. til 43.800 kr. fra og med 2030.

Endelig foreslås det i stk. 6, 3. pkt., at grundbeløbene reguleres efter personskattelovens § 20.

Til § 4

Til nr. 1

Udgifter til anskaffelse af software afskrives efter afskrivningslovens kapitel 2 om driftsmidler og skibe, jf. afskrivningslovens § 2, stk. 2. Det gælder ligeledes, hvor der er tale om erhvervelse af en tidsbegrænset brugsrettighed i henhold til en softwarelicensaftale eller lignende, jf. § 2, stk. 2.

Det betyder, at software som udgangspunkt afskrives efter saldoprincippet med højst 25 pct. årligt, jf. § 5.

Der afskrives på saldoværdien ved indkomstårets udgang. Denne værdi opgøres som saldoværdien ved indkomstårets begyndelse med tillæg af driftsmidler og skibe, der er anskaffet i indkomståret, og med fradrag af salgssummen for driftsmidler og skibe, der er solgt og leveret i løbet af indkomståret.

Der kan dog straksafskrives på software, i det omfang anskaffelsen er omfattet af en af bestemmelserne om straksafskrivning i afskrivningslovens § 6. Det er f.eks. tilfældet, hvor anskaffelsessummen for et driftsmiddel er på 36.000 kr. (2026-niveau) eller derunder.

I det omfang en virksomheds lønudgifter til anskaffelse eller forbedring af software overstiger det foreslåede loft på 5 mio. kr. (2026-niveau), jf. lovforslagets § 3, nr. 2, skal udgifterne aktiveres og afskrives. Det sker fra og med det

indkomstår, hvori softwaren er anskaffet, jf. afskrivningslovens § 3.

Det foreslås i afskrivningslovens § 2, stk. 2, at indsætte et nyt punktum som 2. pkt., hvoraf det vil følge, at anskaffelsessummen nedsættes, i det omfang der er foretaget fradrag efter ligningslovens § 8 N, stk. 6.

Dermed vil den skattepligtige ikke kunne foretage fradrag for den samme udgift to gange, dels som afskrivning på software, dels som fradrag efter det foreslåede ligningslovens § 8 N, stk. 6.

Til § 5

Til nr. 1

Af de værdier, som afdøde efterlader sig, betales boafgift på 15 pct. til staten efter reglerne i boafgiftsloven, jf. § 1, stk. 1. Boafgiften beregnes af den værdi af arv, der overstiger et bundfradrag på 264.100 (2010-niveau), jf. boafgiftslovens § 6, stk. 1, litra a og b. Det svarer til 392.300 kr. i 2026-niveau. Derudover betales tillægsboafgift af den del af værdierne, som tilfalder andre end den nærmeste familie. Den nærmeste familie defineres i boafgiftslovens § 1, stk. 2, og omfatter bl.a. afdødes afkom og forældre. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter gældende regler regnes afdødes søskende og disses børn som udgangspunkt ikke som den nærmeste familie og betaler derfor både boafgift og tillægsboafgift af arv efter afdøde. Afdødes søskende og disses børn kan dog opfylde betingelsen i boafgiftslovens § 1, stk. 2, litra d, om at være en person, der har haft fælles bopæl med afdøde i de sidste 2 år før dødsfaldet, og af den grund ikke være tillægsboafgiftspligtig.

Det foreslås at indsætte *litra g* i boafgiftslovens § 1, stk. 2, således, at der ikke af den del af værdierne, som en afdød person efterlader sig, der tilfalder afdødes søskende og disses børn, skal betales tillægsboafgift.

Det foreslåede vil indebære, at afdødes søskende og afdødes søskendes børn (niecer og nevøer) ikke skal betale tillægsboafgift af arv fra afdøde.

Ved afdødes søskende forstås personer, som er børn/afkom af en fælles forælder med afdøde. Herved omfattes både hel- og halvsøskende. Det foreslåede forudsættes tillige at omfatte søskende, som er adopteret af mindst en af afdødes forældre. Det foreslåede forudsættes ikke at omfatte pleje- og stedsøskende.

Ved afdødes søskendes børn forstås børn af personer, som er børn/afkom af en fælles forælder med afdøde. Søskendes børn (niecer og nevøer) omfatter således både hel- og halvsøskendes børn, samt børn af afdødes søskende, som på dødstidspunktet var adopteret af mindst en af afdødes forældre. Det foreslåede forudsættes ikke at omfatte børn af afdødes pleje- og stedsøskende.

Efter det foreslåede vil det således være uden betydning, om afdøde havde fælles bopæl med sine søskende eller sine søskendes børn inden dødsfaldet, jf. § 1, stk. 2, litra d.

Til nr. 2

Det fremgår af boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, 1. pkt., at boafgiften betales med den i stk. 4 anførte sats af værdien af aktier og virksomheder, der tilfalder en fysisk person, der opfylder betingelserne i dødsboskattelovens § 36, stk. 1, for succession i det overdragne, og som efter dødsboskattelovens § 37, stk. 1, 1. og 2. pkt., kan succedere med hensyn til værdier, der overstiger modtagerens andel i boet, og som ikke er omfattet af den personkreds, hvor der skal betales tillægsboafgift af arv.

Hvis afdøde ikke har efterladt sig afkom, finder boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, 1. pkt., tilsvarende anvendelse på aktier og virksomheder, som tilfalder afdødes søskende og disses børn og børnebørn, hvorefter reglerne om tillægsboafgift ikke finder anvendelse, jf. boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, 2. pkt.

Det bemærkes, at aktier og virksomheder, som tilfalder afdødes søskende, fra og med 2027 vil være omfattet af boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, 1. pkt., idet afdødes søskende fra og med den 1. januar 2027 ikke er omfattet af den personkreds, der skal betale tillægsboafgift af arv.

Det skyldes, at tillægsboafgift for arv, der tilfalder afdødes søskende, afskaffes fra og med den 1. januar 2027, jf. § 3, nr. 2, i lov nr. 482 af 22. maj 2024. § 3, nr. 3, i lov nr. 482 af 22. maj 2024 indeholdt som følge heraf en konsekvensændring af boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, 2. pkt., som dog er ophævet med § 13, nr. 1 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og erstattet af § 1, nr. 3, i lov nr. 369 af 9. april 2025, som indeholder en konsekvensændring af boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, 2. pkt., således, at 2. pkt. fra og med den 1. januar 2027 alene omfatter aktier og virksomheder, der tilfalder afdødes søskendes børn og børnebørn.

Det foreslås at ændre boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, 2. pkt., således, at kun søskendes børnebørn omfattes af bestemmelsen.

Det foreslåede vil medføre, at reglen i boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, 2. pkt. alene vil omfatte arv i form af aktier og virksomheder fra en barnløs virksomhedsejer, der tilfalder denne søskendes børnebørn. Boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, 1. pkt., vil i dette tilfælde finde tilsvarende anvendelse, således at arv til afdødes søskendes børnebørn ikke er tillægsboafgiftspligtig, hvis betingelserne for anvendelse af boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, er opfyldt.

Ændringen er en konsekvens af, at afdødes søskende og disses børn fra og med den 1. januar 2027 foreslås ikke at skulle være omfattet af den personkreds, der skal betale tillægsboafgift af arv, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Den foreslåede konsekvensændring af boafgiftslovens § 1

a, stk. 1, 2. pkt., indeholder for det første den samme konsekvensændring, der allerede følger af den vedtagne konsekvensændring af bestemmelsen, jf. § 1, nr. 3, i lov nr. 369 af 9. april 2025, der af lovtekniske grunde foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 10, nr. 1, idet konsekvensændringen foreslås suppleret som følge af, at det med lovforslagets § 5, nr. 1, foreslås at afskaffe tillægsboafgift for arv til afdødes søskendes børn.

Til § 6

Til nr. 1

Efter opkrævningslovens § 8, stk. 3, meddeler Skatteforvaltningen efter anmodning fra ophørte virksomheder med delvis fradragsret efter momslovens § 38, stk. 1, fritagelse for betaling af renter, der pålægges krav, der skyldes regulering som følge af den endeligt opgjorte fradragsprocent og vedrører de typer af tilsvær, der er nævnt i nr. 1-3.

Opkrævningslovens § 8, stk. 3, nr. 3, omfatter tilbagebetalingsberettigede beløb efter afgiftslovene nævnt i bilag 1, liste A, nr. 1, 12, 18, 20 og 22.

Det foreslås i opkrævningslovens § 8, stk. 3, nr. 3, at »12, 18, 20 og 22« ændres til »11, 17, 19 og 21«.

Det betyder, at der i stedet for at henvise til nr. 1, 12, 18, 20 og 22 henvises til nr. 1, 11, 17, 19 og 21.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 11, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter opkrævningslovens § 9, stk. 1, 1. pkt., skal den, der ikke er autoriseret eller registreret efter afgiftslovene nævnt i bilag 1, liste A, nr. 1-4, 7 og 8, og som fra andre EU-lande har modtaget varer omfattet af disse afgiftslove, angive den afgiftspligtige mængde af varerne til Skatteforvaltningen ved modtagelsen af varerne.

Det foreslås i opkrævningslovens § 9, stk. 1, 1. pkt., at », 7 og 8« ændres til »og 7«.

Det betyder, at der i stedet for at henvise til nr. 1-4, 7 og 8 henvises til nr. 1-4 og 7.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 11, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter opkrævningslovens § 9, stk. 2, 1. pkt., skal varemottagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som fra andre EU-lande modtager varer m.v., der er afgiftspligtige efter de

afgiftslove, der er nævnt i bilag 1, liste A, nr. 5, 6, 9-15 og 30, angive den mængde varer, hvoraf der skal betales afgift til Skatteforvaltningen, ved modtagelsen af varerne.

Det foreslås i opkrævningslovens § 9, stk. 2, 1. pkt., at »9-15 og 30« ændres til »8-14 og 29«.

Det betyder, at der i stedet for at henviser til nr. 5, 6, 9-15 og 30 henvises til nr. 5, 6, 8-14 og 29.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 11, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

I opkrævningslovens bilag 1, liste A, nr. 7, nævnes lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.

Det foreslås, at opkrævningslovens *bilag 1, liste A, nr. 7*, ophæves.

Nr. 8-31 bliver herefter nr. 7-30.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 11, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Bilag 1 i lov om midlertidig nedsættelse af straffen for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen vedrørende midler på udenlandske konti m.v. indeholder bl.a. lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.

Efter § 1 i lov om midlertidig nedsættelse af straffen for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen vedrørende midler på udenlandske konti m.v. straffes forsætlige overtrædelser med en samlet unddragelse på 100.000 kr. og derved af bestemmelser i skatte- og afgiftslovgivningen, jf. bilag 1, og overtrædelser af straffelovens § 289 med hensyn til bestemmelser i skatte- og afgiftslovgivningen med bøder på op til 60 pct. af de skyldige skatter og afgifter, hvis betingelserne i § 1, stk. 1, nr. 1-4, er opfyldt.

Det foreslås, at »lov om chokolade- og sukkervarer m.m.« udgår fra *bilag 1* i lov om midlertidig nedsættelse af straffen for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen vedrørende midler på udenlandske konti m.v.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 11, nr. 1.

Til § 8

Til nr. 1

Efter tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 1, 1. pkt., udgør afgiften for tinglysning af pant, bortset fra retspant, i fast

ejendom eller i en andel i en andelsboligforening 1.825 kr. og 1,25 pct. af det pantsikrede beløb.

Efter § 5 a, stk. 7, skal afgiften for tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom eller andel i en andelsboligforening under pantet, beregnes af hele det pantsikrede beløb efter stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 7, 1. pkt., efter »stk. 1« indsættes », jf. dog 4. pkt«.

Det foreslåede er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 8, nr. 2, foreslås indsat et nyt punktum i tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 7, hvorefter afgiften ved tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a, udgør 1.825 kr.

Til nr. 2

Efter tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 1, 1. pkt., udgør afgiften for tinglysning af pant, bortset fra retspant, i fast ejendom eller i en andel i en andelsboligforening 1.825 kr. og 1,25 pct. af det pantsikrede beløb.

Efter § 5 a, stk. 7, skal afgiften for tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom eller andel i en andelsboligforening under pantet, beregnes af hele det pantsikrede beløb efter stk. 1.

Tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 7, gælder bl.a., hvis der inddrages anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a.

Af tinglysningslovens § 37 a, stk. 1, fremgår det, at en sampantsætning af flere forbundne faste ejendomme ejet af en erhvervsmæssig udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller en energi- eller vandforsyningsvirksomhed, hvis drift forudsætter, at to eller flere af de faste ejendomme, virksomheden ejer, er forbundet af rør, kabler, antenner el.lign., omfatter, når dette er aftalt, også driftsinventar og driftsmateriel, der forbinder de pågældende faste ejendomme, for så vidt det ikke udskilles ifølge en regelmæssig drift af de pågældende ejendomme.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i tinglysningsafgiftsloven indsættes et § 5 a, stk. 7, 4. pkt., hvorefter tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a, udgør afgiften 1.825 kr.

Formålet med bestemmelsen er, at der ved tinglysning af en ændring, hvorved der inddrages af anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a, ikke skal betales variabel tinglysningsafgift.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der alene skal betales fast tinglysningsafgift på 1.825 kr. ved tinglysning af en ændring, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1 og 2

Med § 3, nr. 2, i lov nr. 482 af 22. maj 2024 om ændring af personskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love (Udmøntning af dele af aftale om reform af personskat) indsættes afdødes søskende som boafgiftslovens § 1, stk. 2, litra g, hvilket indebærer, at afdødes søskende ikke skal betale tillægsboafgift af arv fra afdøde. Ændringen træder først i kraft den 1. januar 2027 og har virkning for arv og erhvervelser, der er afgiftspligtige i 2027 eller senere, jf. § 10, stk. 3 og 6, i lov nr. 482 af 22. maj 2024, som ændret ved § 14, stk. 2 og 5, i lov nr. 369 af 9. april 2025. Det skyldes, at afskaffelsen af tillægsboafgiften for afdødes søskende ifølge aftalen om reform af personskat først skal gælde fra 2027.

Af lovtekniske grunde foreslås det at ophæve § 3, nr. 2, i lov nr. 482 af 22. maj 2024, idet det samtidig, jf. lovforslagets § 5, nr. 1, foreslås som litra g i boafgiftslovens § 1, stk. 2, at indsætte »afdødes søskende og disses børn«.

Det foreslås endvidere i § 10, stk. 3 og 6, i lov nr. 482 af 22. maj 2024, som er ændret ved § 14, stk. 2 og 5, i lov nr. 369 af 9. april 2025, at ændre »1, 2 og 6« til »1 og 6«.

Det foreslåede er en konsekvens af, at § 3, nr. 2, i lov nr. 482 af 22. maj 2024 foreslås ophævet, og vil ingen materiel betydning have for afskaffelsen af tillægsboafgiften for afdødes søskende, som således fortsat vil træde i kraft den 1. januar 2027 og have virkning for arv og erhvervelse, der er afgiftspligtige i 2027 eller senere.

Til § 10

Til nr. 1-3

Med § 1, nr. 3, i lov nr. 369 af 9. april 2025 om ændring af boafgiftsloven, aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (Nedsættelse af boafgiften og gaveafgiften og indførelse af et retskrav på en skematisk værdiansættelse ved overdragelse af erhvervsvirksomheder til et nært familiemedlem, bedre mulighed for succession ved overdragelse af ejendomsvirksomheder og lempelse af pengetankregler m.v.) udgår søskende fra den særlige bestemmelse om arv i form af aktier og virksomheder fra barnløse virksomheds-ejere i boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, 2. pkt. Ændringen træder først i kraft den 1. januar 2027 og har virkning for arv og erhvervelser, der er afgiftspligtige i 2027 eller senere, jf. § 14, stk. 2 og 5, i lov nr. 369 af 9. april 2025, da afskaffelsen

af tillægsboafgiften for afdødes søskende ifølge aftalen om reform af personskat først skal gælde fra 2027.

Af lovtekniske grunde foreslås det at ophæve § 1, nr. 3, i lov nr. 369 af 9. april 2025, idet det samtidig, jf. lovforslagets § 5, nr. 2, foreslås at ændre »søskende og disses børn og børnebørn« til »søskendes børnebørn« i boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås endvidere i § 14, stk. 2, i lov nr. 482 af 22. maj 2024, at lade »3,« udgå.

Det foreslåede er en konsekvens af, at § 1, nr. 3, i lov nr. 369 af 9. april 2025 foreslås ophævet, og har ingen materiel betydning for afskaffelsen af tillægsboafgiften for afdødes søskende, som således fortsat vil træde i kraft den 1. januar 2027.

Det foreslås endelig at ophæve § 14, stk. 5, i lov nr. 369 af 9. april 2025.

Det foreslåede er ligeledes en konsekvens af, at § 1, nr. 3, i lov nr. 369 af 9. april 2025 foreslås ophævet, og har ingen materiel betydning for afskaffelsen af tillægsboafgiften for afdødes søskende, som således fortsat vil og have virkning for arv og erhvervelse, der er afgiftspligtige i 2027 eller senere.

Til § 11

Efter chokoladeafgiftsloven skal der betales afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.

Chokoladeafgiftslovens kapitel 1 fastsætter bl.a. det afgiftspligtige vareområde for chokolade- og sukkervarer m.m., satserne for disse varer og registrerings- og regnskabsbestemmelser for de virksomheder, der er omfattet af loven. Det er f.eks. virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige varer eller modtager dem fra udlandet.

Chokoladeafgiftslovens kapitel 3 fastsætter reglerne for dækningsafgiften, der betales af varer under visse positioner i toldtariffen, der ikke i sig selv af afgiftspligtige, men som indeholder afgiftspligtige bestanddele. Kapitlet indeholder bl.a. afgiftssatserne for de dækningsafgiftspligtige varer og bestemmelser om, at virksomheder, der modtager disse varer fra udlandet, skal registreres hos Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at *chokoladeafgiftsloven* ophæves.

Det foreslåede vil medføre, at der fremover ikke skal betales afgift af chokolade- og sukkervarer m.m., at virksomheder ikke skal registreres efter chokoladeafgiftsloven, og at de f.eks. ikke skal angive og betale afgift.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

Til nr. 1

Efter § 14, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen ikke yde hjælp til en borger, hvis denne eller dennes ægtefælle har formue, der overstiger et beløb på 16.200 kr. (2026-niveau), og det dobbelte for ægtefæller. Der er en række undtagelser, for hvilke dele af formuen kommunen skal se bort fra, jf. § 14, stk. 2-11.

Det foreslås med § 14, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen vil skulle se bort fra godtgørelser, der er udbetalt af en forening til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i en forenings skattefri virksomhed, jf. ligningslovens § 7 M, til dækning af de udgifter, der ikke overstiger grundbeløbet, som fremgår af lovforslagets § 3, nr. 1, jf. forslaget til ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunen skal se bort fra formue ved udmåling af kontanthjælp, jf. §§ 16-20 i lov om aktiv socialpolitik, i form af skattefri godtgørelser for udgifter omfattet af lovforslagets § 3, nr. 1, der af en forening udbetales til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed.

Derudover er skattefriheden betinget af, at godtgørelsen udbetales til dækning af udgifter, som modtageren afholder på foreningens vegne, samt at godtgørelsen ikke overstiger satter, der fastsættes af Skatterådet, jf. den gældende bestemmelse i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 2. pkt.

Kommunen vil således fortsat ikke skulle se bort fra formue, jf. § 14, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, for godtgørelse for udgifter, der fremgår af forslaget til ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt., såfremt godtgørelsen overstiger grundbeløbet på 7.250 kr. (2010-niveau), der tillige fremgår af forslaget til bestemmelsen.

Til nr. 2

Har ansøgeren og ægtefællen indtægter, trækkes disse fra i kontanthjælpen, jf. § 30 i lov om aktiv socialpolitik. Kommunen ser dog bort for visse indtægter, jf. §§ 31-33 i lov om aktiv socialpolitik. I § 33, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, er således fastsat regler om forskellige indtægter m.v., som kommunen ikke foretager fradrag for i kontanthjælpen.

Det foreslås at indsætte et nyt § 33, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik. Efter den foreslåede bestemmelse, vil godtgørelser der er udbetalt af en forening til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i en forenings skattefri virksomhed, jf. ligningslovens § 7 M, til dækning af de udgifter, der ikke overstiger grundbeløbet, som fremgår af lovforslagets § 3, nr. 1, jf. forslaget til ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt., ikke vil skulle fradrages i kontanthjælpen og ressourceforløbsydelsen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at kommunen ikke skal foretage fradrag for indtægter ved udmåling af kontanthjælp, jf. §§ 16-20 i lov om aktiv socialpolitik, i form af skattefri

godtgørelser for udgifter omfattet af lovforslagets § 3, nr. 1, der af en forening udbetales til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed.

Derudover er skattefriheden betinget af, at godtgørelsen udbetales til dækning af udgifter, som modtageren afholder på foreningens vegne, samt at godtgørelsen ikke overstiger satter, der fastsættes af Skatterådet, jf. den gældende bestemmelse i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 2. pkt.

Kommunen vil således fortsat skulle foretage fradrag for indtægter, jf. § 30 i lov om aktiv socialpolitik, for udbetalt godtgørelse for udgifter, der er omfattet af forslaget til ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt., såfremt godtgørelsen overstiger grundbeløbet på 7.250 kr. (2010-niveau), der tillige fremgår af forslaget til bestemmelsen.

Til § 13

Til nr. 1

Efter gældende regler i lov om social pension er det en betingelse for at modtage helbrestillæg eller den supplerende pensionsydelse, at pensionistens og en eventuel ægtefælles eller samlevers samlede likvide formue ikke overstiger formuegrænsen. Ved opgørelse af likvid formue indgår godtgørelser i formueopgørelsen med mindre de specifikt undtages herfra.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i lov om social pension i § 14 c indsættes et stk. 5, hvor der bortses fra godtgørelser, der udbetales af en forening til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed efter § 7 M i ligningsloven. Endvidere foreslås det, at ved ansøgning af helbrestillæg bortses fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder, dog højst med grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt. Ved udbetaling af den supplerende pensionsydelse og fornyelse af helbrestillæg bortses i formueopgørelsen pr. 1. januar fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder, dog højst med grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt.

Forslaget vil betyde, at godtgørelser, der udbetales af en forening til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed, ikke vil skulle indgå i opgørelsen af pensionistens likvide formue, der lægges til grund ved vurderingen af om der er ret til udbetaling af helbrestillæg efter lovens § 14 a og den supplerende pensionsydelse efter lovens § 72 d.

Når borgeren søger om helbrestillæg, og den aktuelle formue skal opgøres vil der kunne ses bort fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder. Der vil alene kunne ses

bort fra godtgørelser, der er inden for grænsen for grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt.

Ved fornyelse af allerede eksisterende helbredstillæg og udbetaling af den supplerende pensionsydelse, vil der kunne ses bort fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder, når den likvide formue opgøres hvert år den 1. januar. Der vil alene kunne ses bort fra godtgørelser inden for grænsen for grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt. De 12 måneder vil altid være perioden fra 1. januar til 31. december i det foregående år, da formueopgørelsen sker 1. januar.

Eksempel: Der udbetales 3.000 kr. i godtgørelse den 3. marts og 6.000 kr. den 1. november 2027. Der vil kunne ses bort fra 9.000 kr. i formueopgørelsen den 1. januar 2028 ved fornyelsen af helbredstillæg og den supplerende pensionsydelse.

Eksempel: Der udbetales en godtgørelse på 3.000 kr. i 2027 og godtgørelsen udbetales med forsinkelse den 7. januar 2028. Der vil ikke kunne ses bort fra beløbet ved fornyelse af helbredstillæg og den supplerende pensionsydelse per. 1. januar 2028 (men da godtgørelsen ikke har været udbetalt 1. januar, vil den heller ikke indgå i formueopgørelsen den 1. januar 2028). Der vil kunne ses bort fra beløbet i formueopgørelsen den 1. januar 2029 sammen med eventuelle andre udbetalte godtgørelser for 2028, hvis det samlede beløb er maksimum for formueopgørelsen for 2028.

Borgeren vil selv skulle sandsynliggøre, at godtgørelsen er udbetalt for ulønnet bestyrelsesarbejde eller som frivillig ulønnet medhjælper. Borgeren vil skulle dokumentere godtgørelsen ved opgørelse af formuen til brug for udbetaling af helbredstillæg eller den supplerende pensionsydelse.

Det foreslås, at der i lov om social pension i § 14 c indsættes et stk. 6, hvor beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bortseelse fra godtgørelser efter stk. 5.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om bortseelse af godtgørelser.

Med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse forventes der fastsat regler om, at ved fornyelse af helbredstillæg og/eller den supplerende pensionsydelse vil det gældende maksimumbeløb efter ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt., være med den sats, der gælder for det år, som fornyelsen af helbredstillæg eller udbetaling af den supplerende pensionsydelse vedrører.

Der forventes ligeledes fastsat regler om, at satsen for maksimumbeløbet ved ansøgning af helbredstillæg skal være den sats for maksimumbeløbet, der gælder i det år, hvor der ansøges om helbredstillæg.

Det forventes derudover, at der vil blive fastsat nærmere regler om, hvordan der skal bortses fra godtgørelser i den samlede formue for pensionisten og en evt. ægtefælle eller

samlever i de tilfælde, hvor pensionisten har en likvid formue, der er mindre end det beløb, der godtgøres.

Til § 14

Til nr. 1

Efter gældende regler i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., er det en betingelse for at modtage helbredstillæg, at pensionistens og en eventuel ægtefælles eller samlevers samlede likvide formue ikke overstiger formuegrænsen. Ved opgørelse af likvid formue indgår godtgørelser i formueopgørelsen med mindre de specifikt undtages herfra.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. i § 20 indsættes et stk. 5, hvor der bortses fra godtgørelser, der udbetales af en forening til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed efter § 7 M i ligningsloven. Endvidere foreslås det, at ved ansøgning af helbredstillæg bortses fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder, dog højst med grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt. Ved fornyelse af helbredstillæg bortses i formueopgørelsen pr. 1. januar fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder, dog højst med grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt.

Forslaget vil betyde, at godtgørelser, der udbetales af en forening til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed, ikke vil skulle indgå i opgørelsen af pensionistens likvide formue, der lægges til grund ved vurderingen af om der er ret til helbredstillæg og i forbindelse med fornyelse af et løbende helbredstillæg efter § 20 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Når borgeren søger om helbredstillæg, vil der kunne ses bort fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder. Der vil alene kunne ses bort fra godtgørelser, der er inden for grænsen for grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt.

Ved om fornyelse af allerede eksisterende helbredstillæg, vil der kunne ses bort fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder, når den likvide formue hvert år opgøres den 1. januar. Der vil alene kunne ses bort fra godtgørelser inden for grænsen for grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt. De 12 måneder vil altid være perioden fra 1. januar til 31. december i det foregående år, da formueopgørelsen sker den 1. januar.

Eksempel: Der udbetales 3.000 kr. i godtgørelse den 3. marts og 6.000 kr. den 1. november 2025. Der vil kunne

ses bort fra 9000 kr. i formueopgørelsen den 1. januar 2026 ved fornyelsen af helbredstillæg.

Eksempel: Der udbetales en godtgørelse på 3.000 kr. i 2025 og godtgørelsen udbetales med forsinkelse den 7. januar 2026. Der vil ikke kunne ses bort fra beløbet ved fornyelse af helbredstillæg per. 1. januar 2026 (men da godtgørelsen ikke har været udbetalt den 1. januar, vil den heller ikke indgå i formueopgørelsen den 1. januar 2026). Der vil kunne ses bort fra beløbet i formueopgørelsen den 1. januar 2027 sammen med eventuelle andre udbetalte godtgørelser for 2026, hvis det samlede beløb er maksimum for formueopgørelsen for 2026.

Borgeren vil selv skulle sandsynliggøre, at godtgørelsen er udbetalt for ulønnet bestyrelsesarbejde eller som frivillig ulønnet medhjælper. Denne sandsynliggørelse vil ske i forbindelse med, at Udbetaling Danmark fører stikprøvkontrol i den enkelte sager. Borgeren vil i denne forbindelse skulle oplyse om og kunne dokumentere godtgørelsen, hvis der er blevet bortset fra den ved opgørelse af formuen til brug for udbetaling af helbredstillæg.

Det foreslås, at der i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. i § 20 indsættes et *stk. 6*, hvor beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bortseelse fra godtgørelser efter *stk. 5*.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om bortseelse af godtgørelser.

Med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse forventes der fastsat regler om, at det ved fornyelse af helbredstillæg vil det gældende maksimumbeløb efter ligningslovens § 7 M, *stk. 1, 3. pkt.*, være med den sats, der gælder for det år, som fornyelsen af helbredstillæg eller udbetaling af den supplerende pensionsydelse vedrører.

Der forventes ligeledes fastsat regler om, at satsen for maksimumbeløbet ved ansøgning af helbredstillæg skal være den sats for maksimumbeløbet, der gælder i det år, hvor der ansøges om helbredstillæg.

Det forventes derudover, at der vil blive fastsat nærmere regler om, hvordan der skal bortses fra godtgørelser i den samlede formue for pensionisten og en evt. ægtefælle eller samlever i de tilfælde, hvor pensionisten har en likvid formue, der er mindre end det beløb, der godtgøres.

Til § 15

Konkurslovens kapitel 10 (§§ 93-99) om konkursordenen fastsætter den rækkefølge, som krav mod et konkursbo dækkes i.

Det fremgår af konkurslovens § 96, *stk. 1*, at efter de krav, der er omfattet af §§ 93-95, fyldestgøres i lige forhold leverandørers krav på afgiften af varer, der er afgiftspligtige i henhold til de i *stk. 2* nævnte love, og som i afgiftsberigtiget

stand er leveret skyldneren til videresalg, inden for et tidsrum af 12 måneder før fristdagen.

Det følger af § 96, *stk. 2, nr. 5*, at fortrinsret efter *stk. 1* omfatter afgifter til staten i henhold til lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.

Det foreslås, at konkurslovens § 96, *stk. 2, nr. 5*, ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 11, *nr. 1*, er foreslået at ophæve lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.

Til § 16

Til *nr. 1*

Det fremgår af tinglysningslovens § 37 a, *stk. 1*, at en sampantsætning af flere forbundne faste ejendomme ejet af en erhvervsmæssig udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller en energi- eller vandforsyningsvirksomhed, hvis drift forudsætter, at to eller flere af de faste ejendomme, virksomheden ejer, er forbundet af rør, kabler, antenner el.lign., omfatter, når dette er aftalt, også driftsinventar og driftsmateriel, der forbinder de pågældende faste ejendomme, for så vidt det ikke udskilles ifølge en regelmæssig drift af de pågældende ejendomme.

Af bemærkningerne til tinglysningslovens § 37 a fremgår, at kabler, ledninger og lign., herunder kabelskabe, skal betragtes som driftsmateriel i relation til tinglysningslovens § 37 a, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 16 som fremsat, side 7-8. I samme bemærkninger er det anført, at transformer-, konverter-, og kabelovergangsstationer efter en nærmere vurdering kan have karakter af fast ejendom (bygninger). Denne retsstilling indebærer efter omstændighederne, at det overlades til pantsætter og realkreditinstituttet at besigtige og vurdere, om en transformerstation udgør en bygning, og eventuelt foretage tinglysning af bygningen, så den kan indgå i en klynge af faste ejendomme.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises i øvrigt til pkt. 2.11. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i elforsyningsloven indsættes § 92 c i kapitel 14 a som fastslår, at små transformerstationer skal have status som driftsmateriel og driftsinventar i forbindelse med sampantsætningen efter tinglysningslovens § 37 a.

Det foreslås med § 92 c, *1. pkt.*, at transformerstationer, der forbinder lav- og mellemspændingsnettet med spændingsniveauer op til 24 kV, og er ejet af en elnetvirksomhed, betragtes som driftsinventar og driftsmateriel i forbindelse med en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a.

Med den foreslåede bestemmelse vil det blive præciseret, hvad der i medfør af tinglysningslovens § 37 a anses for at være driftsmateriel ved sampantsætningen af elnetvirksomhedens elforsyningsnet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at panthaver ikke

vil skulle iagttage besigtigelse og registrering af små transformerstationer for at vurdere om de udgør fast ejendom eller ej.

Med den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 92 c vil der ikke blive ændret på de øvrige forudsætninger efter tinglysningslovens § 37 a.

Det foreslås med § 92 c, 2. pkt., at netvirksomheder (elnetvirksomheder) kan vælge at oprette bygningsblade for sådanne stationer (transformerstationer, der forbinder lav- og mellemspændingsnettet på spændingsniveauer op til 24 kV), hvis de vurderes at have karakter af bygninger, og de kan endvidere fastholde bygningsblade, som er oprettet til og med den 30. juni 2026.

Med den foreslåede bestemmelse vil det bl.a. sikres, at der tages højde for de få situationer, hvor en elnetvirksomhed alligevel vil kunne anse små transformerstationer som bygninger. Dette vil navnlig kunne være relevant for de mindre elnetvirksomheder, der alene opererer med små transformerstationer, og som ønsker at sampantsætte disse som klynger af faste ejendomme.

Forslaget om at elnetvirksomheder vil kunne fastholde de bygningsblade, som inden lovens ikrafttrædelse allerede er oprettet på en andens grund, er en følge af, at små transformerstationer fremover karakteriseres som driftsmateriel. Elnetvirksomhederne vil derfor kunne vælge, om eksisterende bygningsblade for sådanne installationer skal fastholdes eller ej.

Til § 17

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende, jf. dog *stk. 2* og *3*.

Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt vil medføre, at ændringerne som følge af §§ 3 og 4 vil blive sat i kraft hurtigst muligt efter vedtagelsen af lovforslaget. Dette skyldes at disse ændringer, f.eks. for så vidt angår fradraget for motion og musikundervisning, har tilbagevirkende kraft. Ikrafttrædelsestidspunktet gør det muligt at indarbejde ændringerne hurtigst muligt i forskuds- og årsopgørelsessystemet.

Det foreslås i *stk. 2*, at §§ 1-2 og 6-8, 11, 15, 16 og 18 træder i kraft den 1. juli 2026.

Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt medfører, at ophævelsen af chokoladeafgiftsloven og ændringerne af lov om forskellige forbrugsafgifter, momsloven m.v. træder i kraft den 1. juli 2026. Der henvises herom til pkt. 2.1.-2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at § 5 træder i kraft den 1. januar 2027.

Ikrafttrædelsestidspunktet medfører, at ændringen af boafgiftslovens § 1, stk. 2, litra g, jf. § 5, så afdødes søskende og afdødes søskendes børn (niece og nevøer) ikke skal betale tillægsboafgift af arv fra afdøde, træder i kraft den 1. januar 2027.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 3, nr. 2, og § 4 har virkning for lønudgifter afholdt den 1. januar 2025 eller senere.

Udgifter afholdt før den 1. januar 2025 vil således ikke være omfattet af de ændrede regler. Udgifter afholdt den 1. januar 2025 eller senere kan, uanset hvilket indkomstår de er afholdt i, fradrages efter den nye regel.

Forslaget tillægges således begunstigende tilbagevirkende kraft, og fradrag efter det foreslåede ligningslovens § 8 N, stk. 6, for udgifter afholdt i kalenderåret 2025 vil derfor i nogle tilfælde forudsætte genoptagelse af skatteansættelsen.

Det foreslås i *stk. 5*, at § 3, nr. 1 og 3-6, og §§ 12-14 har virkning fra og med den 1. januar 2026.

Det vil for det første betyde, at ændringen for skattefrie godtgørelser efter ligningslovens § 7 M, jf. § 3 nr. 1, får virkning for de godtgørelser der er betalt den 1. januar 2026 eller senere. Reglen får således virkning før lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Samtidig sikres det, at der ikke sker modregning i sociale ydelser. Virkningen er alene begunstigende og omfatter de ansøgninger, der er indgivet efter lovens ikrafttrædelse. For så vidt angår supplerende pensionsydelse og fornyelse af helbrestillæg kan der ses bort fra godtgørelser, når formuen opgøres den 1. januar 2027.

Reglen vil kun have virkning ved formueopgørelsen for ansøgninger om helbrestillæg, der er indgivet efter lovens ikrafttrædelse.

Ved formueopgørelse vedrørende den supplerende pensionsydelse og helbrestillæg kan der bortses fra godtgørelser udbetalt før lovens ikrafttrædelse, dog ikke godtgørelser udbetalt tidligere end 1. januar 2026.

For det andet vil det indebære, at fradragsretten for udgifter til motion og musikundervisning i kommercielt regi i ligningslovens § 8 Z, jf. § 3, nr. 3, omfatter de udgifter, der er betalt den 1. januar 2026 eller senere. Reglen får ligeledes virkning før lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Virkningen er alene begunstigende.

Endelig vil forhøjelse af det ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer og udvidelse af perioden til 5 år før folkepensionsalderen også have virkning før lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Virkningen er alene begunstigende.

Det foreslås i *stk. 6*, at § 5 har virkning for arv og erhvervelser, der er afgiftspligtige i 2027 eller senere.

Det vil indebære, at afdødes søskende og søskendes børn vil være undtaget tillægsboafgift af arv og erhvervelser, der er boafgiftspligtige i 2027 eller senere. Afgiftspligten indtræder som udgangspunkt, når afdøde dør, jf. boafgiftslovens § 8, stk. 1. Når en gift person dør, og længstlevende ægtefælle vælger at sidde i uskiftet bo, indtræder afgiftspligten af afdødes del af boet dog først, når det uskiftede bo skiftes.

Det foreslås i *stk. 7*, at ved opgørelsen af den kommunale

slutskat og kirkeskat for indkomstårene 2025 og 2026 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2025 og 2026, der følger af denne lovs §§ 3 og 4.

Det vil betyde, at de økonomiske virkninger for den personlige indkomstskat for kommunerne og folkekirken som følge af de dele af lovforslaget, der vedrører §§ 3 og 4, neutraliseres for indkomstårene 2025 og 2026, for så vidt angår de kommuner, der har valgt at budgettere med deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget for den personlige indkomstskat. Neutraliseringen sker med baggrund i aktstykke 216, tiltrådt af Finansudvalget den 20. juni 2024, og aktstykke 281, tiltrådt af Finansudvalget den 26. juni 2025. Af aktstykkerne fremgår, at skønnene over udskrivningsgrundlagene hviler på en forudsætning om i øvrigt uændret lovgivning, og at virkningerne for de selvbudgetterende kommuner neutraliseres ved efterfølgende ændringer i udskrivningsgrundlagene.

Det foreslås i *stk. 8*, at den beregnede korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat efter *stk. 7* fastsættes af indenrigs- og sundhedsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2025, der foreligger pr. 1. maj 2027, og de oplysninger vedrørende indkomståret 2026, der foreligger pr. 1. maj 2028.

Det vil betyde, at efterreguleringen af indkomstskatten for de selvbudgetterende kommuner for 2025 og 2026 efter *stk. 7*, herunder også kirkeskatten, opgøres i 2027 og 2028. Efterreguleringen afregnes i 2028 og 2029.

Det foreslås i *stk. 9*, at regler udstedt i medfør af § 14, *stk. 10* og *11*, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025 om aktiv social politik, som ændret ved § 3 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, § 3 i lov nr. 1628 af 16. december 2025, § 9 i lov nr. 1642 af 16. december 2025 og § 4 i lov nr. 1750 af 29. december 2025, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 14, *stk. 11* og *12*, i lov om aktiv social politik, jf. denne lovs § 12, nr. 1.

Bestemmelsen vil medføre, at det tydeliggøres i loven, at bekendtgørelse nr. 780 af 18. juni 2025 om tilfælde, hvor udbetalte erstatninger for tab af erhvervsevne ikke har indflydelse på retten til kontanthjælp og bekendtgørelse nr. 781 af 18. juni 2025 om kapitalpensioner m.v., forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 14, *stk. 11* og *12*, i lov om aktiv social politik, jf. denne lovs § 12, nr. 1.

Det foreslås i *stk. 10*, at § 15 ikke finder anvendelse i konkursboer, hvor leverandører anmelder krav på afgiften af varer, der på leveringstidspunktet var afgiftspligtige efter chokoladeafgiftsloven. I disse konkursboer finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bestemmelsen vil medføre, at de hidtil gældende regler vil finde anvendelse i konkursboer, hvor der anmeldes krav på

afgiften af varer, der på leveringstidspunktet var afgiftspligtige efter chokoladeafgiftsloven. I disse konkursboer vil de anførte krav således fortsat have fortrinsret efter konkurslovens § 96, *stk. 1*, jf. *stk. 2*, nr. 5.

Til § 18

Uden en godtgørelsesordning vil virksomhederne skulle tilpasse deres fremstilling, import eller indkøb for at undgå at have mange afgiftsbelagte varer på lager, når chokoladeafgiftsloven og kaffeafgiften foreslås ophævet den 1. juli 2026. Det er således af hensyn til, at virksomhederne kan have en sædvanlig til- og afgang af varer, at der foreslås en godtgørelsesordning.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheder, der den 1. juli 2026 har et lager af varer, der er afgiftsberigtiget efter chokoladeafgiftsloven, på grundlag af en specificeret lageropgørelse kan få godtgjort afgiften for uåbnede poser eller beholdere, jf. dog *stk. 3* og *4*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder, der den 1. juli 2026, hvor chokoladeafgiftsloven ophæves, har et lager af chokolade- og sukkervarer m.m., der er afgiftsberigtiget efter de hidtil gældende regler, på grundlag af en specificeret lageropgørelse kan få godtgjort afgiften for uåbnede poser eller beholdere, hvis betingelserne i *stk. 3* og *4* er opfyldt.

Ved »specificeret lageropgørelse« forstår en opgørelse over virksomhedens lager af de varer, som den ønsker afgiften godtgjort af. Opgørelsen skal være specificeret på de konkrete varer, så den afgiftspligtige mængde kan opgøres, og således at Skatteforvaltningen efterfølgende har mulighed for at kontrollere denne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomheder, der den 1. juli 2026 har et lager af varer, der er afgiftsberigtiget efter forbrugsafgiftslovens § 11, på grundlag af en specificeret lageropgørelse kan få godtgjort afgiften for uåbnede poser eller beholdere, jf. dog *stk. 3* og *5*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder, der den 1. juli 2026, hvor forbrugsafgiftslovens § 11 ophæves, har et lager af kaffe m.m., der er afgiftsberigtiget efter de hidtil gældende regler, på grundlag af en specificeret lageropgørelse kan få godtgjort afgiften for uåbnede poser eller beholdere, hvis betingelserne i *stk. 3* og *5* er opfyldt.

Ved »specificeret lageropgørelse« forstår en opgørelse over virksomhedens lager af de varer, som den ønsker afgiften godtgjort af. Opgørelsen skal være specificeret på de konkrete varer, så den afgiftspligtige mængde kan opgøres, og således at Skatteforvaltningen efterfølgende har mulighed for at kontrollere denne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at godtgørelse efter stk. 1 eller 2 kun ydes for varer, der er bestemt til fremstilling eller afsætning, og kun hvis godtgørelsen af afgift af varerne overstiger 500 kr.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en bagatelgrænse. Hvis godtgørelsen efter stk. 1 eller 2 overstiger 500 kr., udbetales godtgørelse for hele afgiftsdifferencen.

Det betyder f.eks., at hvis en virksomhed har chokoladearter svarende til 300 kr. i afgift og kaffe svarende til 300 kr. i afgift, så vil virksomheden ikke kunne få godtgjort afgiften, selvom den samlede afgiftsværdi overstiger 500 kr.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. og 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at anmodningen om godtgørelse skal være Skatteforvaltningen i hænde senest den 14. juli 2026.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en frist for, hvornår virksomheden skal indgive sin anmodning. Anmodninger, der modtages efter den 14. juli 2026, vil blive afvist.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. og 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at Skatteforvaltningen kan betinge godtgørelsen af, at virksomheden dokumenterer, at varerne ikke er købt afgiftsfrit.

Det foreslåede vil medføre, at Skatteforvaltningen kan betinge godtgørelsen af, at virksomheden dokumenterer, at varerne ikke er købt afgiftsfrit. Dette vil f.eks. være relevant ved mistanke om, at varerne forsætligt eller groft uagtsomt er unddraget afgift.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. og 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 4*, at det er en betingelse for at opnå afgiftsgodtgørelse efter stk. 1, at virksomheden overholder regnskabsbestemmelserne i chokoladeafgiftslovens § 12, stk. 1-7, og § 13, stk. 1-4.

Efter chokoladeafgiftslovens § 12, stk. 1, skal virksomheder, der opgør den afgiftspligtige vægt på grundlag af udlevering, fremstilling eller anvendelse, føre et regnskab over tilgangen af uberigtigede varer og udleveringen af afgiftspligtige varer og et regnskab over råvarer og fremstilling af afgiftspligtige varer.

Efter chokoladeafgiftslovens § 12, stk. 2, skal mellemhandlere føre regnskab over varer, der er tilført virksomheden fra andre registrerede oplagshavere eller fra udlandet, uden at afgiften er berigtiget.

Efter chokoladeafgiftslovens § 12, stk. 3, skal de i § 12, stk. 1, nævnte virksomheder holde varer, der er modtaget, uden at afgiften er berigtiget, adskilt fra virksomhedens beholdning af varer, hvoraf afgiften er berigtiget.

Efter chokoladeafgiftslovens § 12, stk. 4, skal virksomheder, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, føre regnskab over tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer.

Efter chokoladeafgiftslovens § 12, stk. 5, stilles der krav til, hvordan regnskabet skal føres, herunder hvilke oplysninger, der skal fremgå af regnskabet og hvilken anden regulering, der finder anvendelse på regnskabet.

Chokoladeafgiftslovens § 12, stk. 6 og 7, stiller krav til virksomhedens opbevaring af regnskabsmateriale og andre dokumenter vedrørende varerne.

Chokoladeafgiftslovens § 13, stk. 1, stiller krav om, at visse virksomheder skal udstede en faktura, når de sælger afgiftspligtige varer til virksomheder, og krav om, hvilke oplysninger fakturaen skal indeholde.

Chokoladeafgiftslovens § 13, stk. 2, fastsætter bl.a., hvornår der skal udstedes følgesedler eller kvitteringer, hvor og hvor længe de skal opbevares, og hvilke oplysninger de skal indeholde.

Chokoladeafgiftslovens § 13, stk. 3, bemyndiger Skatteforvaltningen til at fastsætte nærmere regler om overførelse af varer mellem registrerede oplagshavere, fakturaudstedelse og regnskabsførelse.

Efter chokoladeafgiftslovens § 13, stk. 4, finder faktura- og regnskabsreglerne tilsvarende anvendelse, i det omfang der gøres brug af regnskabs- og fakturamateriale i elektronisk form.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder, der anmoder om godtgørelse, skal overholde regnskabsbestemmelserne, hvis virksomheden ønsker at anmode om godtgørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 5*, at det er en betingelse for at opnå afgiftsgodtgørelse efter stk. 2, at virksomheden overholder regnskabsbestemmelserne i forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 2 og 4.

Efter forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 2, skal oplagshavere føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af uberigtigede varer og udleveringen af afgiftspligtige varer.

Efter forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 4, kan Skatteforvaltningen fastsætte nærmere regler om overførelse af varer mellem oplagshavere, fakturaudstedelse og regnskabsførelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder, der anmoder om godtgørelse for kaffe og kaffeekstrakter, skal overholde regnskabsbestemmelserne. Virksomheder, der ikke er oplagshavere, vil også skulle overholde regnskabsbestemmelserne, hvis de anmoder om godtgørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 6*, at chokoladeafgiftslovens § 23, § 24, 1. pkt., og § 26, stk. 1, nr. 1, og stk. 3 og 4, og opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder anvendelse ved anmodning om afgiftsgodtgørelse efter stk. 1.

Chokoladeafgiftslovens § 23, stk. 1, 6 og 7, vedrører Skatteforvaltningens adgang til at foretage eftersyn m.v. hos virksomheder, der er omfattet af loven, hos virksomheder, der handler med virksomheder, der er omfattet af loven, samt varer under transport.

Chokoladeafgiftslovens § 23, stk. 2-5, vedrører virksomheders pligter til at samarbejde med Skatteforvaltningen i forbindelse med Skatteforvaltningens kontrol.

Efter chokoladeafgiftslovens § 23, stk. 8, omfatter Skatteforvaltningens adgang til oplysningerne i stk. 1-7 også en elektronisk adgang, i det omfang oplysninger er registreret elektronisk.

Efter chokoladeafgiftslovens § 24, 1. pkt., yder politiet Skatteforvaltningen bistand til gennemførelsen af kontrollen efter § 23.

Det følger af chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 1, nr. 1, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen, straffes med bøde.

Det følger af chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 3, at der straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, hvis en af de nævnte overtrædelser begås med forsæt til at unddrage statskassen afgift.

Der er i forarbejderne til chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 1 og 3, angivet nærmere retningslinjer om straffniveauet ved overtrædelser, der kan medføre, at der realiseres en unddragelse, jf. hertil Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, side 55ff. Med henvisningen i det foreslåede § 18, stk. 6, i nærværende lovforslag til chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 1, nr. 1, og stk. 3, forudsættes det, at retningslinjerne om straffniveauet vil skulle finde tilsvarende anvendelse på sager omfattet af det foreslåede § 18, stk. 1.

Det forudsættes således, at i førstegangstilfælde i sager om unddragelse, hvor det unddragne beløb ikke overstiger 20.000 kr., vil et bødeansvar ikke blive gjort gældende. Overstiger unddragelsen 20.000 kr., men ikke 40.000 kr., vil straffen være bøde, der forudsættes at skulle udgøre

en bøde af en fast størrelse på 5.000 kr., uanset om der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

Det forudsættes, at overstiger det unddragne beløb 40.000 kr., vil bøden skulle udgøre én gang det unddragne beløb ved overtrædelser, der begås ved grov uagtsomhed, og to gange det unddragne beløb ved overtrædelser, der begås forsætligt.

Er ansvarssubjektet en fysisk person, og er det unddragne beløb ikke 500.000 kr. eller derover, vil der kunne straffes med bøde, og sagen vil i så fald kunne afsluttes administrativt af Skatteforvaltningen med et bødeforelæg, jf. herom nedenfor, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Er det unddragne beløb på 500.000 kr. eller derover, vil sagen som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289 om overtrædelse af særligt grov karakter af bl.a. skattelovgivningen, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel. I dette tilfælde vil sagen skulle sendes til politiet med henblik på domstolsbehandling. Det forudsættes, at en bøde i tillæg til en fængselsstraf vil skulle udgøre et beløb, der svarer til det dobbelte af unddragelsens størrelse. I sager, hvor der er tale om forsøg, jf. straffelovens § 21, vil bøden skulle udgøre et beløb, der svarer til det beløb, der er forsøgt unddraget.

Det forudsættes, at beløbsgrænsen på 500.000 kr. ikke vil finde anvendelse i gentagelsestilfælde. I gentagelsestilfælde er det forudsat, at hvis den pågældende forsætligt unddrager skatter eller afgifter for mere end 250.000 kr., og den pågældende tidligere er blevet straffet for at unddrage skatter eller afgifter for mere end 250.000 kr., vil vedkommende kunne straffes med fængsel og en tillægsbøde svarende til to gange det unddragne beløb. I denne situation vil den gentagne overtrædelse således have en gentagelsesvirkning, hvor beløbsgrænsen for fængselsstraf er lavere.

Gentagelsesvirkningen vil finde anvendelse, uanset hvilke skatter eller afgifter den tidligere straffesag angik. Hvis der er tale om overtrædelser af forskellige love, og de enkelte overtrædelser ikke udgør mere end 250.000 kr., men overtrædelserne samlet set udgør mere end 250.000 kr., vil beløbsgrænsen være overskredet. Gentagelsesvirkningen vil ophøre, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere straf er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige dom eller bødens vedtagelse. Med hensyn til betingede domme regnes fristen fra den endelige dom. Dette følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Er ansvarssubjektet en juridisk person, og er unddragelsen begået forsætligt, forudsættes straffen at være en bøde på to gange det unddragne beløb, uanset unddragelsens størrelse. Ved grov uagtsomhed forudsættes bøden at udgøre en gang det unddragne beløb. Skatteforvaltningen vil kunne afslutte en sag med et bødeforelæg, medmindre sagen efter sin karakter er omfattet af straffelovens § 289. I dette tilfælde

vil sagen skulle sendes til politiet med henblik på domstolsbehandling.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der er i det foreslåede stk. 6 henvist til chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 4, hvoraf det følger, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Med henvisningen til chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 4, vil et strafansvar dermed også kunne pålægges for overtrædelser ved anmodning om afgiftsgodtgørelse efter det foreslåede stk. 1. Der henvises til det anførte ovenfor om det forudsættes straffniveau for juridiske personer.

Der er i det foreslåede stk. 6 desuden henvist til opkrævningslovens §§ 18 og 19.

Efter opkrævningslovens § 18 kan Skatteforvaltningen afslutte en straffesag administrativt med et bødeforelæg i sager, hvor overtrædelserne ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelserne.

Med henvisningen i det foreslåede stk. 6 til opkrævningslovens § 18 vil Skatteforvaltningen få mulighed for at kunne afslutte en straffesag administrativt, når en overtrædelse af det foreslåede stk. 1 ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, og den sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelserne. Efter opkrævningslovens § 18 kan fristen for betaling af den angivne bøde efter begæring forlænges. Det vil være Skatteforvaltningen, der, hvis begæringen imødekommes, fastsætter den nye frist.

Hvis den, der har modtaget et bødeforelæg, ikke ønsker at vedtage bødeforelægget, f.eks. fordi den pågældende ikke ønsker at erklære sig skyldig, har den pågældende ret til at få sin sag prøvet ved domstolene ved at afvise at vedtage bødeforelægget.

Skønnes en overtrædelse at kunne føre til straf i form af fængsel, kan Skatteforvaltningen ikke afslutte sagen administrativt og vil derfor skulle sende sagen til politiet med henblik på domstolsbehandling.

Som anført vil straffesagen blive afsluttet administrativt af Skatteforvaltningen, hvis den sigtede vedtager bødeforelægget. En bødevedtagelse erstatter således domstolsbehandling. Et bødeforelæg kan genoptages efter en konkret vurdering efter anmodning fra den sigtede eller Skatteforvaltningen. Genoptagelse vil f.eks. kunne ske som følge af ugyldighedsgrunde eller sagsbehandlingsfejl. Et bødeforelæg er ikke en afgørelse i forvaltningslovens forstand, da det kun får retsvirkninger, hvis det vedtages af den sigtede.

Efter opkrævningslovens § 19 følger det, at ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med reglerne i retsplejeloven om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Anvendelse af retsplejelovens tvangsindgreb, f.eks. ransagning og beslaglæggelse, forudsætter en sigtelse for overtrædelse af en straffebestemmelse. Anmodning om tvangsindgrebet fremsættes af Skatteforvaltningen til politiet. Ransagning kan således ikke foretages af Skatteforvaltningen selv, men kun ved inddragelse af politiet og domstolene. Ransagning kan kun ske efter retskendelse, medmindre der foreligger særlige forhold, der bevirker, at ransagningens øjemed forspildes, hvis retskendelse skulle afventes. Dette beror på politiets vurdering i den konkrete situation.

Den foreslåede bestemmelse vil give politiet mulighed for også at foretage ransagning i sager, hvor strafferammen alene indeholder bødestraf.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de nævnte bestemmelser om kontrol og straf m.v. vil finde anvendelse på anmodninger om godtgørelse, selv om chokoladeafgiftsloven er ophævet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 7*, at forbrugsafgiftslovens § 17 og § 22, stk. 1, nr. 1, og stk. 3 og 4, og opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder anvendelse ved anmodning om afgiftsgodtgørelse efter stk. 2.

Forbrugsafgiftslovens § 17, stk. 1, 1. pkt., og stk. 4 og 5, vedrører Skatteforvaltningens adgang til at foretage eftersyn m.v. hos virksomheder, der er omfattet af loven, hos virksomheder, der handler med virksomheder, der er omfattet af loven, samt af varer under transport.

Forbrugsafgiftslovens § 17, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3, vedrører virksomheders og myndigheders pligter til at samarbejde med Skatteforvaltningen i forbindelse med Skatteforvaltningens kontrol.

Efter forbrugsafgiftslovens § 17, stk. 6, omfatter Skatteforvaltningens adgang til oplysningerne i stk. 1 også en elektronisk adgang til oplysningerne, i det omfang de er registreret elektronisk.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1 nr. 1, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen, straffes med bøde.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 3, at det straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, hvis en af de nævnte overtrædelser begås med forsæt til at unddrage statskassen afgift.

Der er i forarbejderne til forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1

og 3, angivet nærmere retningslinjer om straffniveauet ved overtrædelser, der kan medføre, at der realiseres en unddragelse, jf. hertil Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, side 62ff. Med henvisningen i § 18, stk. 7, i nærværende lovforslag til forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, nr. 1, og stk. 3, forudsættes det, at retningslinjerne om straffniveauet vil skulle finde tilsvarende anvendelse på sager omfattet af § 18, stk. 2.

Det forudsættes således, at i førstegangstilfælde i sager om unddragelse, hvor det unddragne beløb ikke overstiger 20.000 kr., vil et bødeansvar ikke blive gjort gældende. Overstiger unddragelsen 20.000 kr., men ikke 40.000 kr., vil straffen være bøde, der forudsættes at skulle udgøre en bøde af en fast størrelse på 5.000 kr., uanset om der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

Det forudsættes, at overstiger det unddragne beløb 40.000 kr., vil bøden skulle udgøre én gang det unddragne beløb ved overtrædelser, der begås ved grov uagtsomhed, og to gange det unddragne beløb ved overtrædelser, der begås forsætligt.

Er ansvarssubjektet en fysisk person, og er det unddragne beløb ikke 500.000 kr. eller derover, vil der kunne straffes med bøde, og sagen vil i så fald kunne afsluttes administrativt af Skatteforvaltningen med et bødeforelæg, jf. herom nedenfor, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Er det unddragne beløb på 500.000 kr. eller derover, vil sagen som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289 om overtrædelse af særligt grov karakter af bl.a. skattelovgivningen, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel. I dette tilfælde vil sagen skulle sendes til politiet med henblik på domstolsbehandling. Det forudsættes, at en bøde i tillæg til en fængselsstraf vil skulle udgøre et beløb, der svarer til det dobbelte af unddragelsens størrelse. I sager, hvor der er tale om forsøg, jf. straffelovens § 21, vil bøden skulle udgøre et beløb, der svarer til det unddragne beløb.

Det forudsættes, at beløbsgrænsen på 500.000 kr. ikke vil finde anvendelse i gentagelsestilfælde. I gentagelsestilfælde er det forudsat, at hvis den pågældende forsætligt unddrager skatter eller afgifter for mere end 250.000 kr., og den pågældende tidligere er blevet straffet for at unddrage skatter eller afgifter for mere end 250.000 kr., vil vedkommende kunne straffes med fængsel og en tillægsbøde svarende til to gange det unddragne beløb. I denne situation vil den gentagne overtrædelse således have en gentagelsesvirkning, hvor beløbsgrænsen for fængselsstraf er lavere.

Gentagelsesvirkningen vil finde anvendelse, uanset hvilke skatter eller afgifter den tidligere straffesag angik. Hvis der er tale om overtrædelser af forskellige love, og de enkelte overtrædelser ikke udgør mere end 250.000 kr., men overtrædelserne samlet set udgør mere end 250.000 kr., vil beløbsgrænsen være overskredet. Gentagelsesvirkningen vil ophøre, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere straf er udstået,

endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige dom eller bødens vedtagelse. Med hensyn til betingede domme regnes fristen fra den endelige dom. Dette følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Er ansvarssubjektet en juridisk person, og er unddragelsen begået forsætligt, forudsættes straffen at være en bøde på to gange det unddragne beløb, uanset unddragelsens størrelse. Ved grov uagtsomhed forudsættes bøden at udgøre én gang det unddragne beløb. Skatteforvaltningen vil kunne afslutte en sag med et bødeforelæg, medmindre sagen efter sin karakter er omfattet af straffelovens § 289. I dette tilfælde vil sagen skulle sendes til politiet med henblik på domstolsbehandling.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der er i det foreslåede stk. 7 henvist til forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4, hvoraf det følger, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Med henvisningen til forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4, vil et strafansvar dermed også kunne pålægges for overtrædelser ved anmodning om afgiftsgodtgørelse efter det foreslåede stk. 1. Der henvises til det anførte ovenfor om det forudsættes straffniveau for juridiske personer.

Der er i det foreslåede stk. 7 desuden henvist til opkrævningslovens §§ 18 og 19.

Efter opkrævningslovens § 18 kan Skatteforvaltningen afslutte en straffesag administrativt med et bødeforelæg i sager, hvor overtrædelsen ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen.

Med henvisningen i det foreslåede stk. 7 til opkrævningslovens § 18 vil Skatteforvaltningen få mulighed for at kunne afslutte en straffesag administrativt, når en overtrædelse af det foreslåede stk. 1 ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, og den sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen. Efter opkrævningslovens § 18 kan fristen for betaling af den angivne bøde efter begæring forlænges. Det vil være Skatteforvaltningen, der, hvis begæringen imødekommes, fastsætter den nye frist.

Hvis den, der har modtaget et bødeforelæg, ikke ønsker at vedtage bødeforelægget, f.eks. fordi den pågældende ikke ønsker at erklære sig skyldig, har den pågældende ret til at få sin sag prøvet ved domstolene ved at afvise at vedtage bødeforelægget.

Skønnes en overtrædelse at kunne føre til straf i form af

fængsel, kan Skatteforvaltningen ikke afslutte sagen administrativt og vil derfor skulle sende sagen til politiet med henblik på domstolsbehandling.

Som anført vil straffesagen blive afsluttet administrativt af Skatteforvaltningen, hvis den sigtede vedtager bødeforelægget. En bødevedtagelse erstatter således domstolsbehandling. Et bødeforelæg kan genoptages efter en konkret vurdering efter anmodning fra den sigtede eller Skatteforvaltningen. Genoptagelse vil f.eks. kunne ske som følge af ugyldighedsgrunde eller sagsbehandlingsfejl. Et bødeforelæg er ikke en afgørelse i forvaltningslovens forstand, da det kun får retsvirkninger, hvis det vedtages af den sigtede.

Efter opkrævningslovens § 19 følger det, at ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med reglerne i retsplejeloven om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Anvendelse af retsplejelovens tvangsindgreb, f.eks. ransagning og beslaglæggelse, forudsætter en sigtelse for overtrædelse af en straffebestemmelse. Anmodning om tvangsindgrebet fremsættes af Skatteforvaltningen til politiet. Ransagning kan således ikke foretages af Skatteforvaltningen selv,

men kun ved inddragelse af politiet og domstolene. Ransagning kan kun ske efter retskendelse, medmindre der foreligger særlige forhold, der bevirker, at ransagningens øjemed forspildes, hvis retskendelse skulle afventes. Dette beror på politiets vurdering i den konkrete situation.

Den foreslåede bestemmelse vil give politiet mulighed for også at foretage ransagning i sager, hvor strafferammen alene indeholder bødestraf.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de nævnte bestemmelser om kontrol og straf m.v. vil finde anvendelse på anmodninger om godtgørelse, selv om afgiften på kaffe og kaffeekstrakter er ophævet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Loven gælder ikke for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2616 af 28. december 2021 og § 9 i lov nr. 755 af 13. juni 2023 og senest ved § 6 i lov nr. 1694 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. §§ 11 og 11 a ophæves.

§ 11. Der skal af rå kaffe (toldtariffens pos. 0901 11-12) betales en afgift på 6 kr. og 39 øre pr. kg nettovægt.

Stk. 2. Der skal af brændt kaffe (toldtariffens pos. 0901 21-22) betales en afgift på 7 kr. og 67 øre pr. kg nettovægt.

Stk. 3. Der skal af kaffeekstrakter uden indhold af andre bestanddele end kaffe (toldtariffens pos. 2101 11) betales en afgift på 16 kr. og 61 øre pr. kg nettovægt.

Stk. 4. Af varer under toldtariffens pos. 0901 90 og af varer under toldtariffens pos. 2101 12, der ikke i sig selv er afgiftspligtige efter stk. 1-3, men som indeholder kaffe eller kaffeekstrakt, svares den i stk. 1-3 nævnte afgift af varens indhold af kaffe eller kaffeekstrakt.

Stk. 5. Ved fortoldning, udlevering eller modtagelse af varer som nævnt i stk. 4 skal vægten af de afgiftspligtige bestanddele angives, og en erklæring herom fra fabrikanten skal fremlægges. Fremlægges fabrikanterklæringen ikke, svares afgift efter stk. 1-3 på grundlag af varens fulde nettovægt.

§ 11 a. Organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvis er at foretage humanitært hjælpearbejde, kan få godtgjort afgift af kaffe og kaffeekstrakter m.v., som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til det humanitære formål og organisationen m.v. ikke har modtaget betaling for varerne.

Stk. 2. Godtgørelsen for varer omhandlet i stk. 1 opgøres efter reglerne i § 11.

Stk. 3. Godtgørelsesperioden er kalenderåret, og ansøgningen om godtgørelse skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

Stk. 4. Ansøgning skal indgives elektronisk, og det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen m.v. har et cvr-nummer. Godtgørelsen udbetales på ansøgerens Nemkonto.

Stk. 5. Organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og told- og skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Der skal indsendes regnskabsoplysninger sammen med ansøgningen om godtgørelse.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen. Organisationerne m.v. skal efter anmodning

udlevere eller indsende regnskabsmateriale, som ikke er medsendt ansøgningen, til told- og skatteforvaltningen. Kontrolbestemmelserne i § 17 finder anvendelse ved denne kontrol.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indholdet af regnskabet nævnt i stk. 5, 1. pkt., og de oplysninger, der i henhold til stk. 5, 3. pkt., skal indsendes sammen med ansøgningen.

§ 14 a. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Virksomheder, der kun modtager afgiftspligtige varer omfattet af §§ 3 og 11 fra udlandet, kan anmelde sig som registrerede varemottagere hos told- og skatteforvaltningen, jf. § 16 a.

Stk. 6 og 7. ---

Stk. 8. Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder stk. 2 også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt., hvis varerne er afgiftspligtige efter §§ 3, 11 eller 12.

§ 34. ---

Nr. 1-17. ---

Nr. 18. Levering af aviser, herunder aviser leveret elektronisk, som normalt udkommer med mindst ét nummer månedligt.

Stk. 2-9. ---

§ 7 M. Godtgørelser, der af en forening udbetales til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed, er skattefri for modtageren. Skattefriheden er betinget af, at godtgørelsen udbetales til dækning af udgifter, som modtageren afholder på foreningens vegne, samt at godtgørelsen ikke overstiger satser, der fastsættes af Skatterådet.

Stk. 2-3. ---

2. I § 14 a, stk. 5, ændres »§§ 3 og 11« til: »§ 3«.

3. I § 14 a, stk. 8, 2. pkt., ændres »§§ 3, 11 eller 12« til: »§§ 3 eller 12«.

§ 2

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 209 af 27. februar 2024, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1783 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 34, stk. 1, nr. 18, indsættes efter »månedligt«: », og levering af bøger, herunder elektronisk leverede bøger«.

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1500 af 24. november 2025, som ændret senest ved lov nr. 1781 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 M, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Herudover er det en betingelse, at den samlede godtgørelse for følgende udgiftskategorier ikke overstiger et grundbeløb på 7.250kr. pr. år (2010-niveau), der reguleres efter personskattelovens § 20:

1) Godtgørelse til dækning af administrative udgifter.

§ 8 N. ---*Stk. 2-5. ---***§ 8 Y. ---****§ 9 H. ---***Stk. 2. ---*

Stk. 3. For indkomstårene 2010 og 2011 udgør procenten 46. For indkomståret 2012 udgør procenten 47. For indkomståret 2013 udgør procenten 48. For indkomståret 2014 udgør procenten 50. For indkomståret 2015 udgør procenten 52. For indkomståret 2016 udgør procenten 54. For

2) Godtgørelse til køb, vask og vedligeholdelse af særlig beklædning.«

2. I § 8 N indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan lønudgifter til personer i ansættelsesforhold til anskaffelse eller forbedring af software fradrages i det indkomstår, hvori lønudgifterne afholdes. Der kan dog ikke efter 1. pkt. samlet fradrages udgifter for mere end et grundbeløb på 3.641.600 kr. (2010-niveau) i et indkomstår. Begrænsningen efter 2. pkt. gælder samlet for sambeskattede selskaber, jf. selskabsskattelovens §§ 31 og 31 A, idet den samlede begrænsning fordeles forholdsmæssigt mellem de sambeskattede selskabers udgifter. *Stk. 2* og *5* finder tilsvarende anvendelse. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20.«

3. Efter § 8 Y indsættes:

»**§ 8 Z.** Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages udgifter, der er betalt og dokumenteret, til motion og musikundervisning, som udbydes med gevinst for øje.

Stk. 2. Fradraget er betinget af følgende:

- 1) Den skattepligtige person ved indkomstårets udløb er fyldt 30 år.
- 2) Udbyderen af ydelser som nævnt i *stk. 1* er momsregistreret i Danmark eller i et andet EU/EØS-land.
- 3) Den skattepligtige person, jf. nr. 1, oplyser det fradragsberettigede beløb til told- og skatteforvaltningen. Efter aftale med den skattepligtige person kan udbyderen, jf. nr. 2, fra og med indkomståret 2027 til told- og skatteforvaltningen videregive oplysninger om den skattepligtige persons udgifter til ydelser som nævnt i *stk. 1*.

Stk. 3. Fradraget henføres til det indkomstår, hvor betalingen for udgifterne er sket.

Stk. 4. De fradragsberettigede udgifter efter *stk. 1* kan for indkomståret 2026 højst udgøre 1.750 kr. De fradragsberettigede udgifter kan for indkomståret 2027 og efterfølgende indkomstår højst udgøre et grundbeløb på 1.250 kr. (2010-niveau) i et indkomstår. Grundbeløbet i 2. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 5. Der kan ikke foretages fradrag efter *stk. 1* for udgifter, hvortil der er ydet tilskud efter offentlige støtteordninger. Tilsvarende gælder udgifter, som er fradraget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter andre regler i skattelovgivningen.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de omfattede ydelser, om dokumentation for udgifterne og om kontrol og administration af reglerne.

indkomståret 2017 udgør procenten 56. For indkomståret 2018 udgør procenten 58. For indkomståret 2019 og frem udgør procenten 60.

§ 9 J. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Personer, der er omfattet af stk. 1, kan i hvert af de 2 seneste indkomstår før det indkomstår, hvor folkepensionsalderen nås, jf. § 1 a i lov om social pension, ud over fradraget opgjort efter stk. 2 og eventuelt stk. 4 ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage procenten anført i stk. 6 i samme grundlag og under samme betingelser som nævnt i stk. 1, 1.-4., 6. og 7. pkt. Fradraget kan højst udgøre grundbeløbet i stk. 6.

Stk. 6. For indkomstårene 2026-2028 udgør procenten 1,4, og grundbeløbet 4.400 kr. (2010-niveau). For indkomståret 2029 udgør procenten 3,8, og grundbeløbet 12.100 kr. (2010-niveau). For indkomståret 2030 og efterfølgende indkomstår udgør procenten 3,9, og grundbeløbet 12.400 kr. (2010-niveau). Grundbeløbene reguleres efter personskattelovens § 20.

§ 2. ---

Stk. 2. Udgifter til anskaffelse af software afskrives efter reglerne i dette kapitel, uanset om der er tale om erhvervelse af en tidsubegrænset brugsrettighed i henhold til en softwarelicensaftale eller lignende.

Stk. 3. ---

§ 1. ---

Stk. 2. er skal betales en tillægsboafgift på 25 pct. af den del af værdierne, som tilfalder andre end

a-f) ---

Stk. 3 og 4. ---

4. § 9 H, stk. 3, 9. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»For indkomståret 2019 til og med indkomståret 2025 udgør procenten 60. For indkomståret 2026 og frem udgør procenten 65.«

5. I § 9 J, stk. 5, 1. pkt., ændres »2 seneste« til: »5 seneste«.

6. § 9 J, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. For indkomstårene 2026-2029 udgør procenten 8,5, og grundbeløbet 26.900 kr. (2010-niveau). For indkomståret 2030 og efterfølgende indkomstår udgør procenten 10, og grundbeløbet 31.850 kr. Grundbeløbene reguleres efter personskattelovens § 20.«

§ 4

I afskrivningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1222 af 13. oktober 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 749 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Anskaffelsessummen nedsættes, i det omfang der er foretaget fradrag efter ligningslovens § 8 N, stk. 6.«

§ 5

I boafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 6. januar 2023, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 482 af 22. maj 2024 og § 1 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og senest ved § 2 i lov nr. 563 af 27. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, indsættes som *litra g*:

»g) afdødes søskende og disses børn.«

§ 1 a. I boer vedrørende personer, der er afgået ved døden i 2016, 2017, 2018 eller 2019, betales boafgiften med den i stk. 4 anførte sats af værdien af aktier og virksomheder, der tilfalder en fysisk person, der opfylder betingelserne i dødsboskattelovens § 36, stk. 1, for succession i det overdragne, og som efter dødsboskattelovens § 37, stk. 1, 1. og 2. pkt., kan succedere med hensyn til værdier, der overstiger modtagerens andel i boet, og som ikke er omfattet af den personkreds, hvor der skal betales tillægsboafgift af arv. Hvis afdøde ikke har efterladt sig afkom, finder 1. pkt. tilsvarende anvendelse på aktier og virksomheder, som tilfalder afdødes søskende og disses børn og børnebørn, hvorefter reglerne om tillægsboafgift ikke finder anvendelse.

Stk. 2-4. ---

§ 8. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen meddeler efter anmodning fra ophørte virksomheder med delvis fradragsret efter momslovens § 38, stk. 1, fritagelse for betaling af renter, der pålægges krav, der skyldes regulering som følge af den endeligt opgjorte fradragsprocent og vedrører følgende typer af tilsvær:

- 1) Afgiftstilsvær, der reguleres efter regler fastsat i medfør af momslovens § 38, stk. 4.
- 2) Lønsumsafgift, der reguleres efter regler fastsat i medfør af § 4, stk. 7, i lov om afgift af lønsum m.v.
- 3) Tilbagebetalingsberettigede beløb efter afgiftslovene nævnt i bilag 1, liste A, nr. 1, 12, 18, 20 og 22.

Stk. 4 og 5. ---

§ 9. Den, der ikke er autoriseret eller registreret efter afgiftslovene nævnt i bilag 1, liste A, nr. 1-4, 7 og 8, og som fra andre EU-lande har modtaget varer omfattet af disse afgiftslove, skal ved modtagelsen af varerne angive den afgiftspligtige mængde af varerne til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af den, der har modtaget varerne, eller af sælgerens fiskale repræsentant her i landet.

Stk. 2. Varemodtagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som fra andre EU-lande modtager varer m.v., der er afgiftspligtige efter de afgiftslove, der er nævnt i bilag 1, liste A, nr. 5, 6, 9-15 og 30, skal ved modtagelsen af varerne angive den mængde varer, hvoraf der skal betales afgift til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af varemodtageren.

2. I § 1 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »søskende og disses børn og børnebørn« til: »søskendes børnebørn«.

§ 6

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1040 af 13. september 2024, som ændret bl.a. ved § 18 i lov nr. 620 af 11. juni 2024, § 5 i lov nr. 683 af 11. juni 2024 og § 1 i lov nr. 1694 af 30. december 2024 og senest ved § 3 i lov nr. 749 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 3, nr. 3, ændres »12, 18, 20 og 22« til: »11, 17, 19 og 21«.

2. I § 9, stk. 1, 1. pkt., ændres », 7 og 8« til: »og 7«.

3. I § 9, stk. 2, 1. pkt., ændres »9-15 og 30« til: »8-14 og 29«.

Bilag 1

Liste A

1-6) ---

7) Lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.

8-31) ---

4. *Bilag 1, liste A, nr. 7*, ophæves.

Nr. 8-31 bliver herefter nr. 7-30.

§ 7

I lov om midlertidig nedsættelse af straffen for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen vedrørende midler på udenlandske konti m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 24. februar 2022, foretages følgende ændring:

Bilag 1

Skattekontrolloven

Kildeskatteloven

Lov om beskatning ved dødsfald

Lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto

Lov om investeringsfonds

Lov om arbejdsmarkedsbidrag

Momsloven

Lov om lønsumsafgift

Lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v.

Lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.

Lov om afgift af kvælstofoxider

Lov om afgift af bekæmpelsesmidler

Lov om forskellige forbrugsafgifter

Lov om afgift af spiritus m.m.

Lov om afgift af dødsboer og gaver

Lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser

Lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier)

Lov om afgift af polyvinylchlorid og aftalater

Lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.

Lov om afgift af mineralvand m.v.

Lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler

Lov om afgift af affald og råstoffer

Lov om beskatning af pensionsordninger m.v.

Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m.

Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter

Lov om afgift af konsum-is

Lov om afgift af elektricitet

Lov om afgift af naturgas og bygas

Lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Lov om afgift af svovl

Lov om afgift af lystfartøjsforsikringer

Lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat

Emballageafgiftsloven

Lov om afgift af spildevand

Lov om tobaksafgifter

Lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.

Lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m.

Lov om afgift af vejbenyttelse

Lov om afgift af ledningsført vand

1. I *bilag 1* udgår »Lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.«

Lov om afgift af antibiotika og vækstoffremmere anvendt i foderstoffer

§ 5 a. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. For tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom eller andel i en andelsboligforening under pantet, beregnes afgift af hele det pantsikrede beløb efter stk. 1. Ved tinglysning af pantebrevspåtegninger som en del af en samlet matrikulær ændring udgør afgiften 1.825 kr. Ved tinglysning af en matrikulær ændring udgør afgiften 1.825 kr.

Stk. 8. ---

§ 3. I boafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 6. januar 2023, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 482 af 22. maj 2024 og § 1 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og senest ved § 2 i lov nr. 563 af 27. maj 2025 foretages følgende ændringer:

2) I § 1, stk. 2, indsættes som litra g:
»g) afdødes søskende.«

§ 10. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. § 3, nr. 1-3 og 6, træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 4 og 5. ---

Stk. 6. § 3, nr. 1-3 og 6, har virkning for arv og erhvervelser, der er afgiftspligtige i 2027 eller senere.

§ 8

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 307 af 13. marts 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 168 af 29. februar 2020 og § 13 i lov nr. 562 af 27. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 a, stk. 7, 1. pkt., indsættes efter »stk. 1«: », jf. dog 4. pkt.«.

2. I § 5 a, stk. 7, indsættes som 4. pkt.:

»Ved tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom under en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a, udgør afgiften 1.825 kr.«

§ 9

I lov nr. 482 af 22. maj 2024 om ændring af personskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love (Udmøntning af dele af aftale om reform af personskat) foretages følgende ændringer:

1. § 3, nr. 2, ophæves.

2. I § 10, stk. 3 og 6, ændres »nr. 1, 2 og 6« til: »nr. 1 og 6«.

§ 10

I lov nr. 369 af 9. april 2025 om ændring af boafgiftsloven, aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (Nedsættelse af boafgiften og gaveafgiften og indførelse af et retskrav på en skematisk værdiansættelse ved overdragelse af erhvervsvirksomheder til et nært familiemedlem, bedre mulighed for succession ved overdragelse af ejendomsvirksomheder og lempelse af pengetankregler m.v.) foretages følgende ændringer:

§ 1. I boafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 6. januar 2023, som ændret ved § 7 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, § 3 i lov nr. 482 af 22. maj 2024, lov nr. 682 af 11. juni 2024 og § 2 i lov nr. 1694 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1 og 2) ---

3) I § 1 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »søskende og disses børn« til: »søskendes børn«.

4-27) ---

§ 14. ---

Stk. 2. § 1, nr. 3, 12-14 og 19, træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 3 og 4. ---

Stk. 5. § 1, nr. 3, har virkning for arv og erhvervelser, der er afgiftspligtige i 2027 eller senere.

Stk. 6 og 7. ---

1. § 1, nr. 3, ophæves.

2. I § 14, stk. 2, udgår »3,«.

3. § 14, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

§ 11

Chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 26 af 13. januar 2025, ophæves.

§ 12

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025, som ændret ved § 3 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, § 3 i lov nr. 1628 af 16. december 2025, § 9 i lov nr. 1642 af 16. december 2025 og § 4 i lov nr. 1750 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

§ 14. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Kommunen ser endvidere bort fra værdien af ydelser, der i indkomstårene 2025 og 2026 modtages i form af et kulturpas, som uddeles af det nationale partnerskab for kulturpas, jf. ligningslovens § 7, nr. 41.

Stk. 8-11. ---

1. I § 14 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Kommunen ser endvidere bort fra godtgørelser, der udbetales af en forening til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i en forenings skattefri virksomhed, jf. ligningslovens § 7 M, til dækning af de udgifter, der ikke overstiger grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt.«

Stk. 8-11 bliver herefter stk. 9-12.

§ 33. Der foretages ikke fradrag i hjælpen for:

1-3) ---

4) Legater, der er fritaget for beskatning efter ligningslovens § 7, nr. 6, og ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, nr. 22 og 40, samt indtægter fra salg af sociale aviser, jf. ligningslovens § 7, nr. 42.

5-11) ---

2. I § 33, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) Godtgørelser, der udbetales af en forening til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i en forenings skattefri virksomhed, jf. ligningslovens § 7 M, til dækning af de udgifter,

der ikke overstiger grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt.»

Nr. 5-11 bliver herefter nr. 6-12.

§ 13

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1123 af 21. oktober 2024, som ændret senest ved § 8 i lov nr. 1750 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

§ 14 c. ---

Stk. 2-4. ---

1. I § 14 c indsættes som *stk. 5* og *6*:

»Stk. 5. Der bortses fra godtgørelser, der udbetales af en forening til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed efter § 7 M i ligningsloven. Ved ansøgning om helbredstillæg bortses fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder, dog højst med grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt. Ved udbetaling af den supplerende pensionsydelse og fornyelse af helbredstillæg bortses i formueopgørelsen pr. 1. januar fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder, dog højst med grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bortseelse fra godtgørelser efter stk. 5.»

§ 14

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1033 af 2. september 2024, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 1750 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

§ 20. ---

Stk. 2-4. ---

1. I § 20 indsættes som *stk. 5* og *6*:

»Stk. 5. Der bortses fra godtgørelser, der udbetales af en forening til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed efter § 7 M i ligningsloven. Ved ansøgning om helbredstillæg bortses fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder, dog højst med grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt. Ved fornyelse af helbredstillæg bortses i formueopgørelsen pr. 1. januar fra godtgørelser, der er udbetalt de seneste 12 måneder, dog højst med grundbeløbet i ligningslovens § 7 M, stk. 1, 3. pkt.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bortseelse fra godtgørelser efter, jf. stk. 5.»

§ 15

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 9. november 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 1765 af 29. december 2025 og § 1 i lov nr. 1767 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

§ 96. ---

Stk. 2. Fortrinsret efter stk. 1 omfatter afgifter til staten i henhold til følgende love:

1-4) ---

5) Lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m m.

6-16) ---

1. § 96, *stk. 2, nr. 5*, ophæves.

Nr. 6-16 bliver herefter nr. 5-15.

§ 16

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 736 af 20. juni 2025 og lov nr. 1770 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

§ 92 b. ---

1. Efter § 92 b indsættes i *kapitel 14 a*:

»§ 92 c. Transformerstationer, der forbinder lav- og mellemspændingsnettet med spændingsniveauer op til 24 kV, og som er ejet af en netvirksomhed, betragtes som driftsinventar og driftsmateriel i forbindelse med en sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a. Netvirksomheder kan vælge at oprette bygningsblade for sådanne stationer, hvis de vurderes at have karakter af bygninger, og de kan endvidere fastholde bygningsblade, som er oprettet til og med 30. juni 2026.«